

Utropia

STUDENTAVISA I TROMSØ • NR 14 • UKE 46 • 31. ÅRGANG • WWW.UTROPIA.NO

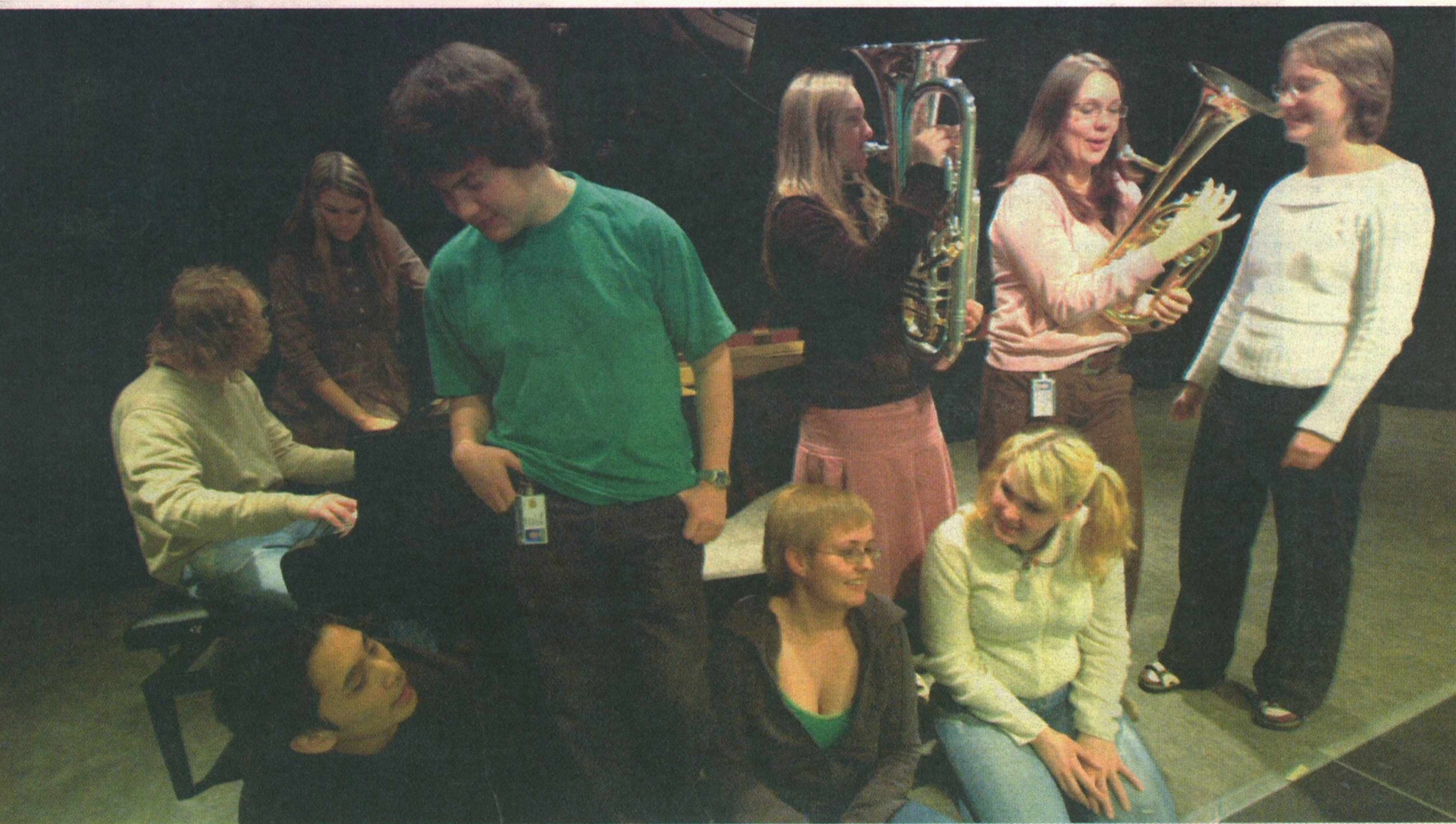
15. NOVEMBER 2006

NYHETER	NYHETER	KULTUR	NYHETER	SIDE 02
TVANGSINTEGRERING? "Obligatorisk botid" i Studentsamskipnadens hybler skal fremme integrering mellom norske og utenlandske studenter. SIDE 3	KUTT 2,7 millioner kroner av semesteravgifta har blitt fordelt. Studentsamfunnet får unngjelde for høye administrasjonskostnader. SIDE 5	STUDENTFILM Ungdomshuset Tvbit inviterer studenter som vil forandre verden til å lage meningsfull film. SIDE 20	FOKUS	SIDE 08
			KULTUR	SIDE 15
			MENINGER	SIDE 29

ET SPØKELSE FARER OVER EUROPA

dføreren ville vært FrP'er hvis det var valg i Tromsø i dag. Forskning viser at 20 prosent av den europeiske befolkninga er uttaketelig for fremmedfrykt. - Arbeiderpartiet har sviktet arbeiderklassen, mener formann i Troms FpU, Kristoffer Kanestrøm.

SIDE 8-9

SURE TONER I MUSIKKUTDANNINGEN?

udentene ved Musikkonservatoriet i Tromsø får et for dårlig faglig tilbud, mener sangstudent Kjersti Kveli. Flere mener det er problemer som må tas tak i. Prodekan Michael Strobelt er uenig i kritikken.

SIDE 10-11

PLATE	KONSERT	BOK
KOR E KOKKEN TOR? deLillos '85 susar så florlett forbi at du nesten ikkje merka at det kom noko flygande. SIDE 27	TRANSJOIK Energisk innsprøyting av arabisk punjab og samisk strupejoik under Barentsjazz. SIDE 25	KOLONIEN NORD-NORGE Nordlys og andre nord-norske aviser er så svake at dei ikkje kan regnast som ein politisk offentlighet. SIDE 23

LEDER

Fornuft og følelser

Ordet "integrering" brukes stadig i mange ulike sammenhenger og for å beskrive svært ulike prosesser, uten at det alltid er like lett å gripe hva det egentlig betyr eller hva de ulike brukerne av ordet mener når de bruker det. Integrering er et positivt ord, men premissene til dem det brukes av er ikke alltid de samme. Hva mener Studentstyret med ordet integrering i sin nylig vedtatte integreringsplan?

De har vedtatt en integreringsplan for internasjonale studenter utarbeidet i samarbeid med International Students Union i Tromsø (ISU). Et av spørsmålene som stilles i denne arbeidsplanen er hvordan man bedre kan integrere de internasjonale studentene i studentmiljøet. Blant punktene i denne planen er en styrking av kvoteringen av internasjonale studenter til de forskjellige studentboligene. Disse studentene fordeles allerede til ulike studentboliger, men det oppstår likevel ansamlinger av internasjonale studenter visse steder fordi de søker sammen. Nå vil Studentstyret, ISU og Samskipnaden jobbe for å motarbeide oppsamlingstendensen.

Dette er i utgangspunktet et godt initiativ og det ligger helt sikkert gode intensjoner bak, men resultatet av initiativet og de gode intensjonene kan dessverre ikke kalles annet enn tåpelig. Det konkrete utfallet av prosessen har nemlig blitt at tiden man må bo ved tildelt studentbolig har økt fra en måned til to måneder. I praksis betyr dette at en person som får tildelt studenthybel i Ørndalen MÅ bo der i to måneder, uansett om hun eller han mistrives fra første dag. For internasjonale studenter, som i mange tilfeller kun er i Tromsø et semester, er dette ekstra ille. Man kan jo risikere å bli boende på et sted man ikke liker seg mer enn halvparten av tida man er i byen. Er det dette Studentstyret mener med integrering?

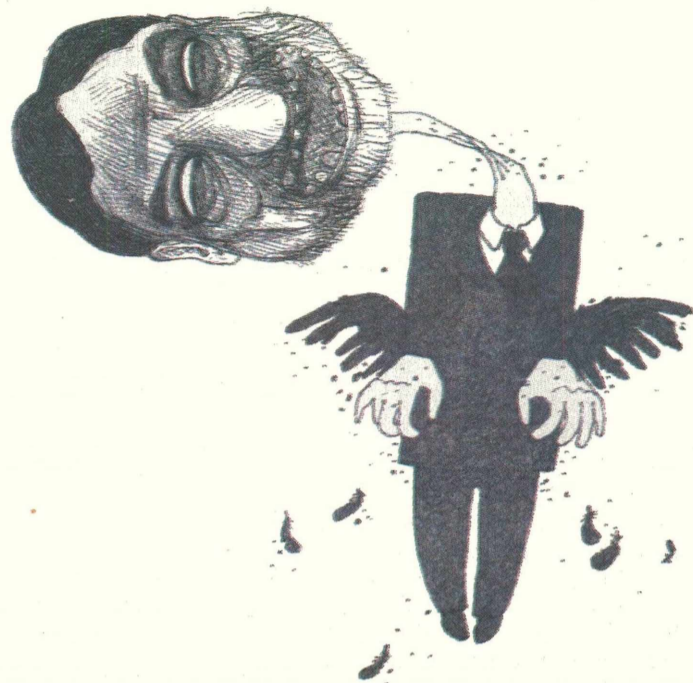
Det er ikke vanskelig å påpeke at internasjonale studenter og norske studenter ofte opptrer i atskilte grupper, men å øke den obligatoriske botiden ved tildelte studenthybler er ikke løsningen for å endre på dette. Argumenter om at de må få tid til å "kjenne på" omgivelsene har lite med integrering å gjøre, og er det i det hele tatt så sikkert at de internasjonale studentene ønsker å bli fullstendig "integrert" i det norske studentmiljøet?

Da er det mye bedre å satse på felles arrangementer slik som Studentstyret, ISU og Studenttinget sin felles fest på Driv for to uker siden og ellers respektere mangfold, forskjeller og variasjon, også når det gjelder hvor og hvordan man vil bo. For dette handler ikke bare om integrering, men også om trivsel. Og hvis det er slik at de internasjonale studentene trives bedre sammen med sine likesinnede som er i samme situasjon som dem, så må de få lov til det, ikke hindres gjennom "integrering". Det er imidlertid uforståelig hvordan ISU kan støtte en slik omlegging, da den i verste fall kan bidra til mindre trivsel blant internasjonale studenter. At ordet integrering er inne i bildet betyr ikke automatisk at resultatene er vakre.

Studentstyret, ISU og Samskipnaden oppfordres i fornuftens navn til å omgjøre sitt vedtak i denne saken.

(English translation will be posted at www.utopia.no)

KOMMENTAR

Ikke et demokrati verdig

AV GLENN FAGERVIK
ILLUSTRASJON INGILD BUHAUG

Etter en svært lang rettsak der ikke akkurat alt har gått på skinner, men heller blitt en farse som mangler sidestykke med blant annet tre drepte forsvarsadvokater, ble det den første søndagen i november klart at tidligere president i Irak, Saddam Hussein, skulle dømmes til døden ved henging. Av statsledere rundt om i verden var det stort sett bare USAs president George Bush som ønsket denne dommen velkommen. Ikke engang hans allierte i NATO eller okkupantpartnerne i Storbritannia støttet dødsdommen. Ingen statsledere som ikke praktiserer dødsstraff i eget land kan støtte en slik dom, men bør heller fordømme den.

Det er svært mange grunner til å være motstander av en slik dom:

I Irak skal man med støtte fra USA bygge opp et demokrati, og med velsignelse fra okkupanten innføres dødsstraff, noe som av de fleste land i verden blir sett på en svært udemokratisk straffemetode. Hvordan man ved å henrette landets forrige president kan innføre demokrati er en gåte, men så er det vel ikke et demokrati USA ønsker heller, men et regime som kan forvalte amerikanske interesser på en god måte.

Å drepe noen som dom for å ha drept noen er ikke en god måte å løse konflikter på. Og det løser jo ikke noe for en svært prøvet befolkning å drepe den

tidligere diktator. Ting blir ikke akkurat bedre for folk flest.

Det er mange både tidligere og nåværende statsledere som har gjort seg skyldige i både like gale og til og med verre ting enn det Saddam Hussein er tiltalt for. Mange av dem har gjort slike forbrytelser med USAs velsignelse.

Saddam Hussein vil sannsynligvis nå se seg selv som en martyr, og mange vil nok dele hans syn. En martyr vil da bli sett på som en helt og Iraks styre kan ikke la ham få en slik status.

Nå har det ikke foreløpig blitt et slikt blodbad som blant annet Egypts president Mubarak så for seg i kjølvannet av dommen. Og noe stortilt feiring har også uteblitt. Ifølge BBCs korrespondent i Irak er det mange innbyggere i Bagdad som mener de hadde det bedre under husseins regime. De manglet frihet, men de hadde sikkerhet. Det har de ikke nå og det oppleves av mange som langt tyngre. Og mange av Saddam Husseins motstandere ser ikke hvordan hans død kan endre deres situasjon til det bedre. Nå gjenstår flere rettsaker før Saddam kan henrette og det spørs om de neste dommene blir noe mildere når det er verre tiltaler enn den første som skal utprøves. Men la oss håpe at domstolen kan gi etter for press fra verdensopinionen og gi han en dom som er en forhåpentligvis kommende demokratisk rettsstat verdig.

REDAKSJONEN

UTROPIA
Universitetet
i Tromsø
Hovedgården
9037 Tromsø
utopia@utopia.no
www.utopia.no
Telefon: 77 64 59 00
Fax: 77 64 51 99

ANSVARLIG REDAKTØR:
Glenn A. Scheie
redaktor@utopia.no

NYHETSREDAKTØR:
Emilie Ekeberg
nyhet@utopia.no

KULTURREDAKTØR:
Fritthjo Eide Fjeldstad
kultur@utopia.no

FOTOSJEF:
Ingvald M. Halvorsen
foto@utopia.no

LAYOUTSJEF:
Kristian O. Gundersen
kristian@utopia.no

IT-ANSVARLIG:
Ole M. Scheie Antti
it@utopia.no

FRIVILLIGE:
Asgeir Mortensen
Askild Gjerstad
Frank J. Wold
Geir Skatdalen
Glenn Fagervik
Inga B. Tøllefsen
Inga Marie Holst
Ingvald Buhaug
Joep Aarts

Jørn Normann Pedersen
Kristin Torgersen
Magnus A. Holte
Magnus Dale
Maria Mikkelsen
Marianne E. Størseth
Marthe Nustad
Morten Harrang
Robert V. Utvik

Sidse T. Larsen
Simon Osen
Siri Katrine Gaski
Tale Severina Halsnes
Therese Merete Lindseth
Viktor E. Sanden
Øistein Harsen

NYHETER Kvotering

Svart/hvitt?

TEKST OG FOTO MAGNUS DALE

Obligatorisk botid ved tildelt studenthjem økes med én måned. - Bra for integreringen av norske og internasjonale studenter, begrunner Studentstyret, International Students Union (ISU) og Studentsamskipnaden.

Regelen skal tre i kraft neste semester, og er et resultat av Studentstyret og ISUs krav til Samskipnaden om å styrke kvoteringen av de internasjonale studentene i tildelingen av studentboliger. Kravet er en av flere foreslåtte veier mot en økt integrering av norske og internasjonale studenter i Tromsø og ble nylig presentert i en arbeidsplan de to initiativtakerorganisasjonene har vedtatt.

- De internasjonale studentene er dårlig integrert med de norske, sier internasjonalt ansvarlig i Studentstyret Susan Fay Kelly. - I dag holder de to gruppene seg for seg selv og vi ser en regelrett segregering av de internasjonale studentene. Det finnes "ghettoer" på visse studenthjem hvor studenter med samme geografiske og kulturelle bakgrunn bor sammen.

Flytteønsker årsaken

Samskipnaden setter i dag av studenthybler ved de forskjellige studentbyene som forbeholdes ankomende internasjonale studenter. Selv om Samskipnaden ikke ønsker å bruke "kvotering" som beskrivelse av ordningen, medgir boligsjef Guri Nilsen at de forsøker å spre de internasjonale studentene best mulig for å unngå "ansamlinger" av ikke-norske studenter på ett sted.

- Ordningen har eksistert i årevis, og vi har alltid vært opptatt av integrering i fordelingen av studenthybler, sier Nilsen. Hun forklarer "ansamlingsfenomenet" med at mange internasjonale studenter søker flytting etter å ha fått tildelt sin første studentbolig for å bo sammen med andre internasjonale studenter.

Integrering med bismak?

Studentstyret og ISU er ikke tilfreds med Samskipnadens boligfordelingsprosess slik den fremstår i dag:

- Denne kvoteringen skjer åpenbart ikke i så stor grad som Samskipnaden hevder, sier en kritisk Kelly som ønsker å formalisere og omfangsøke ordningen.

- Samskipnaden må spre de internasjonale studentene bedre enn hva som er tilfelle i dag. I tillegg må tiden før søknader

om flytting innvilges forlenges, slik at de aktuelle studentene får en mulighet til å skape kontaktnett der de først blir plassert. Studentsamskipnaden og representanter fra de to studentorganisasjonene møttes i forrige uke for å drøfte saken og se på hvordan bosted best kan utnyttes som integreringsarena. Møtet karakteriseres som givende, og en løsning på "ghettoproblemet" ble utarbeidet: Samskipnaden vil heretter ikke innvilge flyttesøknader før 1. oktober på høsthalvåret. "Obligatorisk tid" i førstefordelt bolig utvides dermed med én måned. Kelly mener ikke utfallet av møtet medfører et dårligere botilbud til studentene.

- På denne måten vil Samskipnaden få lengre tid til å behandle flyttesaker som kommer inn.

Sannsynligheten for at studenter som skulle bestemme seg for å flytte får sine ønsker oppfylt vil altså økes. Samtidig vil

" - Det finnes "ghettoer" på visse studenthjem.

studentene få bedre tid til å "kjenne på" omgivelsene der de har blitt plassert og kunne foreta et mer velbegrunnet valg om de ønsker å bli eller ikke.

-Tvangsintegrering?

-Ikke i det hele tatt. Vi ønsker ikke å tvinge noen, men oppnå målet om integrering.

Boligsjefen ønsker ikke å forskjellsbehandle studenter etter nasjonalitet:

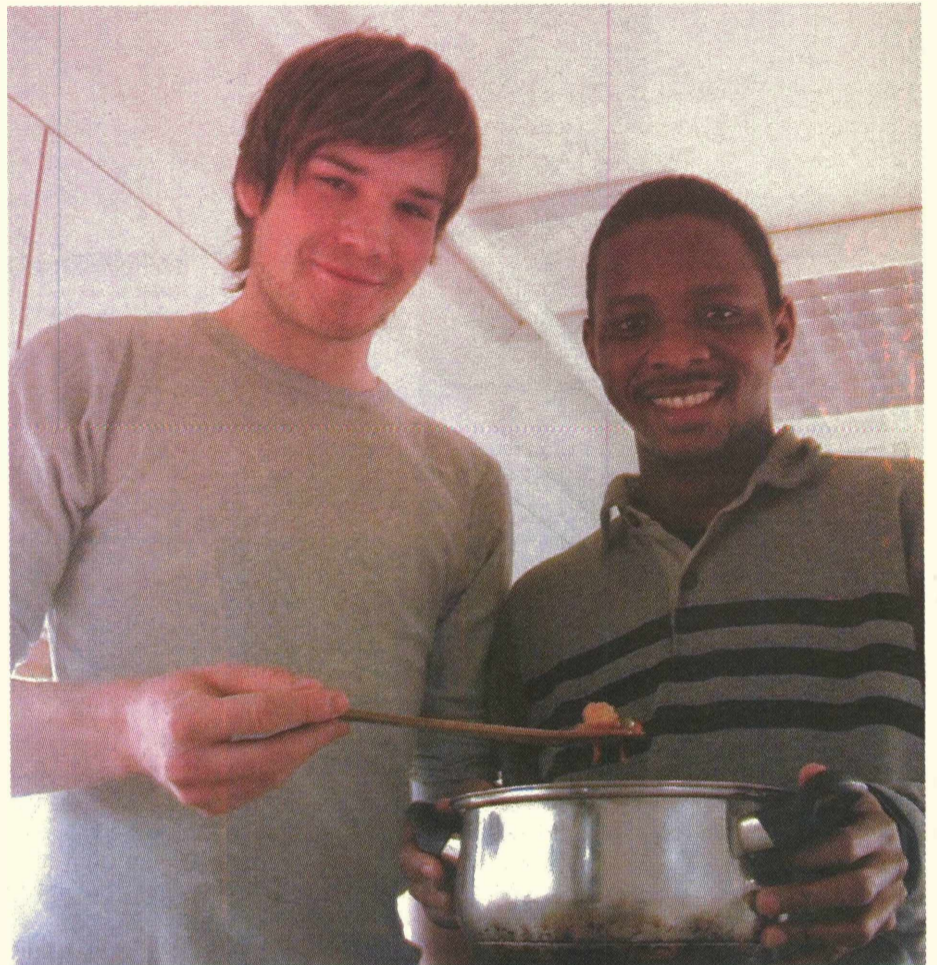
-Vil den nye "flyttestarten" også omfatte norske studenter?

-Norske og internasjonale studenter skal ha identiske rettigheter, og denne utsettelsen skal gjelde alle, sier Nilsen.

Skeptisk til botidsløsning

Åsgårdveien studenthjem er kjent for å huse et høyt antall internasjonale studenter. Der ble Samuel Isseh (26) fra Ghana og norske Vegard Bergskås (19) naboer i august, og har med tiden blitt nære venner. De innrømmer at samholdet mellom skandinaviske og ikke-skandinaviske studenter kunne vært bedre på etasjen hvor de bor:

- Vi har to kjøkken på etasjen til bruk for alle som bor her. Til tross for naturlig "kjøkkentilhørighet", benyttes det ene kjøkkenet utelukkende av internasjonale studenter og det andre kun av norske. Vi skulle ønske vi kunne "blande oss" med hverandre i større grad, sier de to. De deler oppfatningen om at noe må gjøres

NABOER: Vegard Bergskås mener kvotering er positivt, mens Samuel Isseh er kritisk til ordningen.

for å bedre integreringen mellom norske og internasjonale studenter, men er uenige om hvor fruktbar en styrkning av boligkvotering vil være.

- Jeg er uenig i kvotering som løsning på integreringsproblemet, sier Samuel. - "Å skulle bo sammen", er feil utgangspunkt. Vi har alle forskjellig kulturell bakgrunn. Så lenge vi verken forstår eller setter pris på hverandres kulturelle særegenheter, vil integreringsproblematikken fortsette å eksistere uansett om vi bor sammen eller ikke.

Han etterlyser kurs og trykksaker om kultur og kulturforskjeller, og mener dette er et riktigere sted å starte. Vegard, på den andre siden, stiller seg imøtekommende til en styrkning av kvotering:

- Plasseringen av de internasjonale studentene i studentbyene bør absolutt være regulert. En velfungerende kvoteringsordning er et godt utgangspunkt for integrering, så lenge den ikke føres for firkantet. Skal man operere med kvotering i boligfordelingen, må det være rom for bruk av skjønn.

Vegard er usikker på om en obligatorisk botid ved halvannen måned er en god idé og setter spørsmålsteget ved om dette er hensiktsmessig i integreringsøyemed.

- Allment kjent

Studenttinget ved Høgskolen, ved nestleder og internasjonalt ansvarlig Andreas Bryan Øvringmo, opplyser at integrering er et mye mindre problem på Høgskolen enn ved universitetet.

- Antallet ikke-norske studenter er ikke mer enn 25, de øvrige skandinaviske inkludert. Miljøet er lite og "alle kjenner alle", så behovet for integreringstiltak er ikke så prekært.

Øvringmo peker likevel på flere arrangementer den siste tiden ved kulturelt mangfold og internasjonale studenter som hovedfokus. Internasjonalt ansvarlig i NSU Norge, Kim Størksen, sier integrering av utenlandske og norske studenter er et problem ikke bare i Norge men også ellers i utlandet:

- Det er allment kjent, og skjer overalt. Om kvoteringsordninger i boligfordelingen er løsningen, må vi jobbe videre med for å avgjøre.

Studentstyret og ISU, som fra nå av vil styrke samarbeidet, ser også for seg språkkurs, bedre informasjon på engelsk fra de forskjellige studentorganisasjonene og "utenlandsvennlig" gjennomføring av Debut-uka for å tette samholdet mellom internasjonale og norske studenter.

Pressens faglige utvalg (PFU) er et klageorgan oppnevnt av Norsk Presseforbund. Organet behandler klager mot pressa i pressefaglige spørsmål. Adresse: Rådhusgt. 17, Postboks 46 Sentrum, 0101 Oslo. Telefon: 22 40 50 40

Utopia arbeider etter reglene i Vær varsom-plakaten for god presseskikk. Den som mener seg ramma av urettmessig avisomtale, oppfordrer til å kontakte redaksjonen.

TRYKK: Nri Trykk Tromsø ISSN: 0806-9611

UTROPIA: Utopia utgis med støtte over semesteravgifta hver 14. dag med et opplag på 5000.

Si din mening:

Kronikk max 5000 tegn inkl mellomrom
Kommentar max 3000 tegn inkl mellomrom
Debattnlegg max 2500 tegn inkl mellomrom.

Tips oss!

De to beste tipsene blir dette semesteret belønnet med ett årsabonnement på Morgenbladet.

Redaksjonsmøte

Mandag 20.11.2006 kl 16:15 på Øsken i Teorifagbygget, rett ved Bodegaen.

NYHETER Rettferdig handel

Rettferdig handel på dagsordenen

RETTFERDIG: Robert S. Evje i Sosialliberal liste vil gjøre UiTø til Norges første "Fairtrade-universitet".

TEKST MARIA SUNNÁ MIKKELSEN
FOTO INGRID HALVORSEN

Studentstyret ønsker å gjøre UiTø, som første universitet i landet, til et Fairtrade-universitet. – Dette vil underbygge UiTøs rolle som fredsuniversitet, og sende positive signaler til andre utdanningsinstitusjoner i landet, mener forslagsstiller Robert S. Evje fra Sosialliberal Liste.

"The Fairtrade Foundation" er en uavhengig forbrukerorganisasjon, som setter logoen sin på varer som oppfyller krav om at råvareprodusentene garanteres en fornuftig minstepris på varene sine. På den måten hindres det at råvareprodusenter i u-land selger produktene sine til store transnasjonale selskaper for en for lav pris, og at levekårene dermed senkes for bøndene.

Hvordan oppsto idéen om gjøre UiTø til et Fairtrade-universitet?

- Å tenke på denne måten er noe som er ideologisk viktig for oss i Sosialliberal Liste (SLL), sier Robert S. Evje. Konseptet med å hjelpe gjennom handel i stedet for direkte bistand er noe vi synes er viktig. Å ha status som Fairtrade-universitet vil også underbygge UiTøs rolle som fredsuniversitet og utvide fattigdomsbegrepet. Fattigdom og fred blir i dag sett i sammenheng med hverandre, det kan vi for eksempel se gjennom utnevningen av årets Nobels

fredsprisvinner, som jobber for å bekjempe nettopp fattigdom. Fairtrade utgjør i tillegg en viktig symboleffekt, og vi håper andre vil følge etter.

Solidarisk og idealistisk

For å kunne kalle seg et Fairtrade-universitet må man oppfylle en rekke krav, blant annet tilgjengelighet av fairtrade-produkter som kaffe og juice på campus, samt bli servert på alle møter og arrangementer hvor universitetet eller Studentstyret står som arrangør.

- Kravene for å bli et Fairtrade-universitet er fem håndfaste krav, sier Evje som ikke er redd Fairtrade-stempelet bare blir til pynt. - Det må sendes en god søknad som viser at vi er i stand til å oppfylle disse kravene til "The Fairtrade Foundation" i England, og det er opp til dem å vurdere om vi skal få rett til å kalle oss Fairtrade-universitet.

Fairtrade-produkter vil antakeligvis koste noe mer enn såkalte "vanlige" produkter. Hvor du betaler mer for disse produktene?

- Det håper jeg selvfølgelig. Nå er det jo ikke snakk om at kaffen blir 5 kr dyrere, det er små forskjeller. Når man kjøper kaffe på Mix til dyre dommer, kan man like godt kjøpe kaffe som garantert er kjøpt og laget gjennom rettferdig handel, sier Evje. Han understreker at SLL er for individuelle valg, og mener at Fairtrade-produkter som kaffe, te og juice er noe som burde tilbys i tillegg til andre produkter. – Det drikker vi mye av, så det kommer til å merkes.

Få forskjeller?

Sigurd Langseth fra Sosialistisk Studentlag er ikke like sikker på at forskjellene blir merkbare.

- Så vidt jeg forsto så eksisterer Fairtrade-produkter som kaffe og te allerede. Derfor tror jeg ikke det blir de store praktiske forskjellene ved å bli et Fairtrade-universitet. I dag finnes det bare et par produkter tilgjengelig, sier Langseth, som likevel er positiv.

- Selv om det ikke blir store praktiske forskjeller, er det fremdeles en god sak. Jeg synes det er fint å vise at man gjør dette, både for å sende et signal til studentene og for å ta et standpunkt. UiTø kan bli det første universitetet i Norge med en slik status, og da håper jeg andre vil følge i fotsporene våre. Nå er jo ikke dette et endelig vedtak, ved et endelig vedtak vil vi sette ned en komité som driver opplysningsarbeid og sørge for at vedtaket blir fulgt opp. Opplysningsarbeid som vil sette fokus på rettferdig handel er vel så viktig.

UiTø-ledelsen positiv

I dag er det 34 universiteter og høyskoler som har oppnådd status som Fairtrade-universitet/college. Ettersom disse ligger i Storbritannia, vil UiTø med en eventuell gjennomføring av vedtaket bli den eneste utdanningsinstitusjonen i landet med en slik status. Universitetsdirektør Lasse Lønnum, sier universitetet stiller seg positivt til et slikt forslag.

- Dette er noe vi absolutt må vurdere. Kravene er omfattende, men vi har et lite universitet, så det tror jeg er gjennomførbart. Hvis man vil, så får man det til.

Lønnum er imidlertid opptatt av hva den jevne student tenker om konseptet Fairtrade. - Jeg synes det ville vært interessant å få gjort en liten utredelse om hva studentene synes om dette. Men ledelsen ved UiTø er positive, og vil gjerne opprette en dialog med Studentstyret for å se hva som kan gjøres.

Fairtrade i praksis

Salg av Fairtrade-produkter vil ved en eventuell gjennomføring bli Studentstyrets ansvar. Styreleder i Studensamskipnaden, Tor Arne Morskogen, tror ikke det vil bli et problem.

- Det må settes ned et arbeidsutvalg, hvor også Studensamskipnaden er representert, for å finne ut hva som må gjøres, i hvor stor grad gjeldende praksis må endres og hvilke kostnader som følger et slikt vedtak. Men i utgangspunktet er det en selvfølgelighet at vi følger opp de politiske vedtakene studentstyret tar, sier Morskogen, som kan fortelle at det allerede er Fairtrade-kaffe i kantinen.

Dette er "The Fairtrade Foundation":

En uavhengig forbrukerorganisasjon som setter logoen sin på varer som oppfyller krav om at råvareprodusentene garanteres en fornuftig minstepris på varene sine, for på den måten å sikre rettferdig handel.

Det finnes i dag 34 utdanningsinstitusjoner som kan kalle seg Fairtrade-universiteter/høyskoler, alle i England. UiTø kan bli det første fairtrade-universitetet i Norge.

Studentsamfunnet får svi

SKUFFET: Generalsekretær Jørgens Skovli, president Bjarne Rohde og organisasjonssekretær Astrid Sorgendal.

TEKST EMILIE EKEBERG
FOTO ASGEIR MORTENSEN

Studentsamfunnet må kutte 120.000 kroner i administrasjon neste år. Det bestemte Studentstyret da de fordelte semesteravgifta mellom studentforeningene.

Hvert år deler Studentstyret ved UiTø og Studenttinget ved HiTø økonomisk støtte til de større studentforeningene. Av den samlede semesteravgift på syv millioner kroner deler Studentstyret i år cirka 2,7 millioner kroner, og Studenttinget cirka 900.000. Studentstyret fordelte sin pott 1. november, og det resulterte blant annet i at Studentsamfunnet får 120.000 kroner mindre i støtte neste år.

I innstillingskomiteens begrunnelse for det økonomiske kuttet heter det blant annet at: "Komiteen mener samfunnet ikke klarer å legitimere bruken av midler godt nok, særlig med tanke på at under halvparten av midlene samfunnet disponerer går til deres undergrupper. I den sammenheng mener komiteen at en for stor del av samfunnets midler går til administrative kostnader." I tillegg ønsker komiteen at Studentsamfunnet utarbeider en plan for sitt oppsparte fond, som i januar 2006 var på 560.000 kroner.

Må kutte stilling

Bjarne Rohde, president i Studentsamfunnet, er skuffet over kuttet. - Jeg er absolutt ikke fornøyd. Vi får et av de største kuttene, både i kroner og prosent. Dette er veldig skuffende, og går utover ambisjonene vi har hatt for å forbedre oss i 2007, sier han.

Kuttet kommer ikke til å bety mindre økonomisk støtte til noen av medlemsgruppene, men vil ifølge Bjarne Rohde bety at medlemsgruppene vil kunne hente mindre støtte i form av råd og veiledning fra Studentsamfunnet.

» **En for stor del av samfunnets midler går til administrative kostnader.**

- Vi har allerede kuttet mye i administrasjonen. Nå må vi kutte like mye igjen, og det betyr høyst sannsynlig at vi må kutte den ene stillingen vi har, som er en organisasjonssekretær som lønnes med 6.000 kroner i måneden.

Nytenking på Driv

Studenttinget ved Høgskolen skal ikke fordele sin pott før 6. desember, men en innstilling er sendt ut på høring til organisasjonene. Studenttinget innstiller Studentsamfunnet til et kutt på 23.000 kroner, og begrunner kuttet med at Studentsamfunnet må profilere mer på Høgskolen og øke sin medlemsmasse.

I Studenttingets innstilling bevilges det, i tillegg til den ordinære støtten, penger direkte til Kulturstyret på Driv. I innstillingen heter det: "Vi ser det hensiktsmessig at det bevilges penger til Kulturstyret som retter midlene direkte mot arrangementer og utvikling av studenthuset." Nestleder Andres Øvingmo forteller at Studenttinget er veldig fornøyd med Kulturstyrets arbeid i 2006. - Ved å gi penger direkte til Kulturstyret på Driv sikrer vi at disse pengene går direkte til arrangementer for studenter, og til nytenking på Driv, og ikke går direkte inn i den store driften.

FAKTA:

Hver student betaler 800 kroner i semesteravgift i året, totalt cirka 7 millioner kroner. For 2007 fordeles 3,6 millioner av disse til ulike studentorganisasjoner.

Studentstyret ved UiTø fordeler 2,4 millioner kroner til de store studentorganisasjonene og 310.000 kroner fordeles mellom de mindre studentorganisasjonen utover året.

Studenttinget ved Høgskolen fordeler 870.000 kroner til de store organisasjonene og 25.000 kroner til de mindre.

Ved Universitetet fordelte studentstyret semesteravgiften på studentstyremøtet 1. november, etter at en innstilling til fordelingen hadde vært sendt ut på høring til organisasjonene. Ved Høgskolen fordeles semesteravgiften 6. desember 2006, og innstillingen til fordelingen er nå ute på høring.

Semesteravgiftsfordeling 2007 - UiTø

Søker	Søknad 2007	Tildelte midler 2007	Tildelte midler 2006	Avvik fra fjoråret	Avvik fra søknad
Driv	650.000	610.000	610.000	0	-40.000
Int.sem.	40.000	20.000	20.000	0	-20.000
ISU	89.000	54.000	50.000	+4.000	-35.000
Jusshjelpe	120.000	100.000	90.000	+10.000	-20.000
Samfunnet	470.000	310.000	430.000	-120.000	-160.000
Studentenes kortlag	202.700	0			-202.700
Studentstyret	220.000	200.000	175.000	+25.000	-20.000
TSI	700.000	640.000	611.000	+29.000	-60.000
UKA	100.000	50.000	50.000	0	-50.000
UNIS	30.000	10.000	10.000	0	-20.000
Utopia	550.000	375.000	350.000	+25.000	-175.000
Andre *		300.000	280.000	+20.000	
SUM	3.171.700	2.669.000	2.676.000		

* Det settes av et beløp til de mindre studentorganisasjonene, som får tildelt penger til våren.

Innstilling til semesteravgiftsfordeling 2007 - HiTø

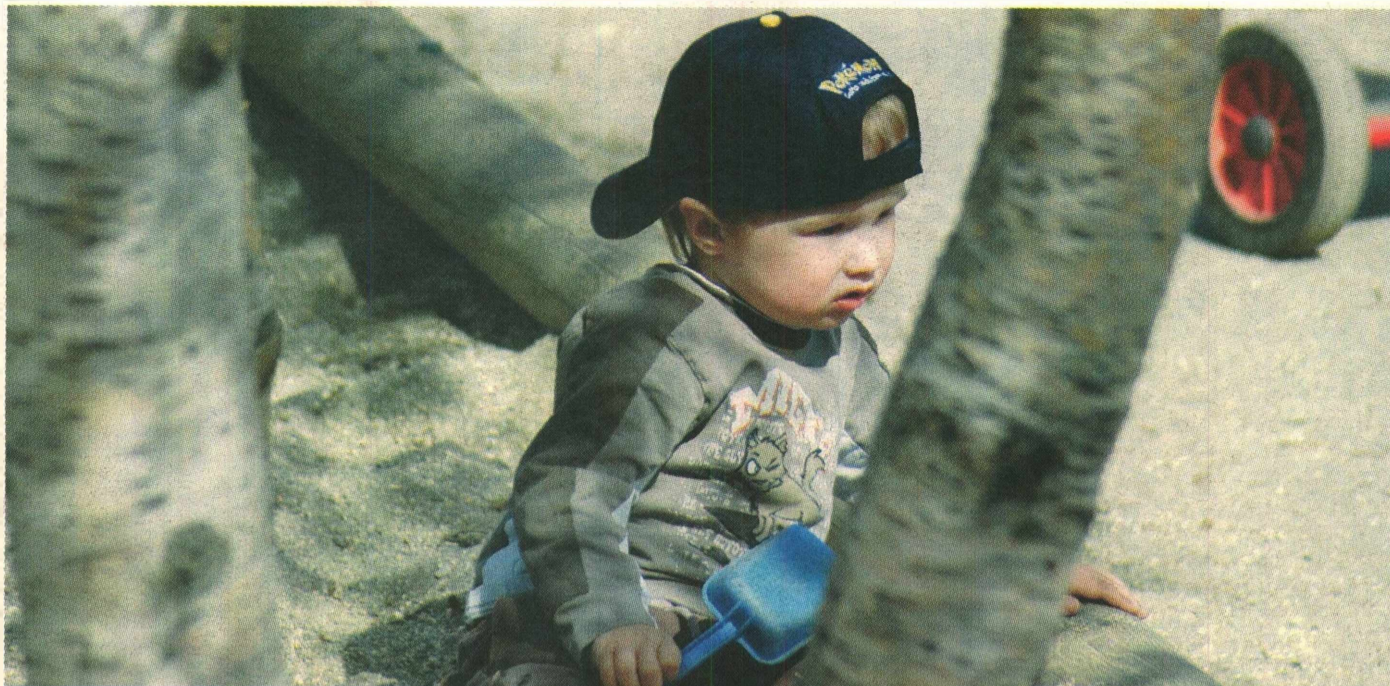
Søker	Søknad 2007	Innstilling 2007	Tildelt 2006
Bolighjelpe	15.000	15.000	10.000
Driv	270.000	280.000	270.000
Internasjonalt seminar	40.000	20.000	20.000
Jusshjelpe	50.000	45.000	40.000
Kulturstyret Driv	80.000	80.000	55.000
NIL*	63.000	5.000	
Studentsamfunnet	68.000	45.000	68.000
TSI	100.000	95.000	70.000
UKA	40.000	50.000	20.000
Utopia	100.000	85.000	90.000
SUM	826.000	720.000	650.000

* Nautikkingeniørens linjeforening

NYHETER Studentbarnehager

News in brief

- Må utvide tilbudet

BARNELEK: Med full barnehagedekning og makspris er behovet for studentbarnehagene mindre enn før, mener Studentstyret.

TEKST: CLEMET ASKHEIM/KRISTIAN O. GUNDERSEN
FOTO: ESPEN SANDBERG

- Samskipnadens barnehager fritar kommunen for ansvar i forhold til å oppfylle regjeringens mål om full barnehagedekning, sier studentstyreleder Øyvind Johnson.

Studentsamskipnaden i Tromsø (SiTø) driver per i dag seks barnehager. Bakgrunnen for dette er at alle studenter skal være garantert barnehageplass. Tidligere var det også slik at SiTø sine barnehager var noe billigere enn kommunale og private barnehager.

Hvorfor skal SiTø fortsette å drive barnehager?

- Behovet for at samskipnaden skal drive barnehager er mindre enn før og vi ser det som problematisk at samskipnaden tar ansvaret fra kommunen for barnehagedekningen, sier Øyvind Johnson, studentstyreleder ved Universitetet i Tromsø og fortsetter - Hvis samskipnaden skal drive barnehager må de tilby noe mer enn andre barnehager.

Hva mer tenker du at de kan tilby?

- For eksempel kan man tenke seg et eget tilbud under eksamenstida, med kvelds- og helgeåpent og man kan også tenke seg andre åpningstider ellers i året, svarer Johnson.

Deler av studentenes velferdsmidler har tidligere blitt brukt til drift av Samskipnadens barnehager, men Johnson kan fortelle at studentbarnehagene har for stor kapasitet, noe som betyr at studentenes penger også brukes til barnehageplasser og barnehagetilbud for ikke-studenter.

- Samskipnaden er til for studentene, noe de må være bevisst på. De skal ikke være noen markedsaktør innen barnehagedrift generelt, sier Johnson.

Johnson spør seg også om driften ved samskipnadens barnehager er god nok, når prisene er de samme som ved andre barnehager samtidig som de mottar støtte fra studentene.

- Da kunne like gjerne noen andre drive barnehager. Enten nå tilbudet utvides, eller så vil de ikke lenger motta noe driftsstøtte fra studentstyret. Vi vil instruere SiTø om at de barnehagene som i liten grad brukes av studenter må legges ned eller overføres til kommunen, sier Johnson.

Ragnhild Hageberg, masterstudent i filosofi og mor med barn i Maurtua barnehage som eies og drives av SiTø, er fornøyd med barnehagetilbudet.

- Det fungerer utrolig bra og er lett å forholde seg til. Det er viktig at man er sikra plass som student. Samskipnaden har et system der man kan ønske hvilken av deres barnehager man helst vil ha plass i, noe jeg synes er veldig bra. Siden jeg aldri har benyttet meg av det kommunale barnehagetilbudet, vet jeg ikke hvordan det er der.

Hageberg ser fordelene av å ha alt på et sted.

- For eksempel ligger Maurtua barnehage rett ved studentboligene på Prestvannet og både Breivika og Universet ligger rett ved Universitetet. Dessuten så er det jo på mange fint at mange av de andre foreldrene i barnehagen også er studenter og i noenlunde samme situasjon som en selv, sier hun.

Hva synes du om studentstyrets forslag om å utvide tilbudet ved studentbarnehagene, for eksempel ved alternative åpningstider og utvidet tilbud i eksamensperiodene?

- Det støtter jeg og synes det høres ut som en veldig god idé, avslutter Hageberg.

Linn Katariina Henriksen er sykepleierstudent og mor med barn i Templarheimen barnehage som eies og drives av Tromsø Kommune. Hun valgte kommunal barnehage fordi hun ikke var student da hun søkte barnehageplass. *Kan du tenke deg til å bytte til SiTø hvis de får bedre tilbud?*

- Det hadde jeg kommet til og vurdert, på grunn av forelesninger på kveldstid, men siden ungen min allerede har vært

et år i kommunal barnehage, så virker det egentlig uaktuelt siden han trives så godt der, forteller Henriksen og fortsetter - Jeg skjønner ikke helt hvorfor Samskipnaden driver barnehager når det ikke er forskjell i pris. Kommunen har i tillegg full barnehagedekning.

Barnehagesjef i SiTø, Kjerstin Carlson, mener det er en av Samskipnadens oppgaver å drive barnehager for studenter og mener de kan gi et helhetlig tilbud som ser sammenhengen mellom bolig og barnehage.

- Ser man på Tromsø så er Samskipnadens barnehager regnet med når kommunen ser på barnehagedekningen, dessuten ligger barnehagene våre rundt studentboligene og rundt Universitetet, sier Carlson.

Samskipnaden har akkurat gjennomført en stor undersøkelse blant brukerne av de ulike barnehagene og et punkt det er betydelig enighet om er behovet for eksamensåpne barnehager.

- Vi ønsker å tilby foreldre som er stressa før eksamen, mer lesetid ved å tilby de som ønsker det lengre åpningstid i tilknytning til eksamensperioder. Et annet punkt i undersøkelsen som mange støttet, var behovet for fleksible åpningstider, mens færre etterlyste lørdagsåpne barnehager, sier Carlson.

SiTø sin barnehage på Kvaløysletta brukes i liten grad av studenter og Carlson har informert styret i SiTø om dette

- Hva som eventuelt skal skje med den videre er det opp til styret og bestemme, men et av alternativene er å spørre kommunen om de vil overta den, avslutter Carlson.

FAKTA:

Regjering har vedtatt full barnehagedekning og makspris på kr 2.330 kroner.

Studentstyret vedtok på forrige møte at støtten til studentbarnehagene skal øremerkes ekstratilbud.

Going Wrong

ISU, the student board and Studentsamskipnaden want to force people to live in their originally assigned student housing locations for at least a month and a half before they can ask to transfer. This is a new way to integrate international students and to avoid a congregation of international students only in certain places. Susan Fay Kelly is responsible for the student board's international policies, and she says: - The international students are hardly integrated with the Norwegian students; the two groups keep to themselves and there's practically segregation of the international students. There are "ghettos" in certain student homes where students with the same geographical and cultural backgrounds live together.

Going Right

In Northern Norway FrP, the Norwegian right-wing populist party, is decidedly largest of all the political parties. This, however, does not mean that they aren't popular in the rest of Norway as well. - It is a tendency in the west to move towards the populist right wing parties, as a reaction to what is seen as the former working class parties becoming more elite-run, says Magnus Marsdal, who is currently writing a book on the FrP-code. Kristoffer Kanestrøm, the current leader of Tromsø FrP - FrP's youth organization - disagrees with the charges of being a populist party. - We have held the same views on things like immigration for thirty years now. I think these accusations mostly come from people who are jealous of our success.

Fair Going

UiTø wants to give fair-trade a fair chance, and is currently planning to look into the possibility of becoming the first fair-trade-university in Norway. Robert S. Evje from the social-liberal party at the university has made the suggestion, and now the student board will begin discussions, but everyone is fairly positive, though Sigurd Langseth from the socialist student party thinks that it will mostly serve as window dressing, that it won't really make much of a difference to anyone. - It's still a good signal to send to other universities and our own students, and it might also make it possible to bring more attention to fair-trade policies in general.

SIRI GASKI

UTENRIKS Kongressvalg i USA

Nytt flertall på Capitol Hill

TEKST ØISTEIN HARSEM
FOTO MORTEN HARNANG

- Dette valget er ikke tegn på en varig maktpolitisk endring i USA, mener leder av senter for transatlantiske studier, Svein Melby.

Tirsdag 8. november gikk amerikanerne til valgurnene for å stemme fram en ny kongress. En tredjedel av senatet og hele representantenes hus var gjenstand for valg den dagen. Mer enn noen gang kan et kongressvalg sies å ha vært preget av et utenrikspolitisk spørsmål, nemlig Irak-krigen. Demokratene fikk for første gang på tolv år flertall i representantens hus, og politiske eksperter mener det skyldes amerikanernes frustrasjon over den nåværende sentraladministrasjonen. Irak-krigens følger, håndteringen av orkanen Katrina, og skandaler rundt enkelte republikanske kongressmedlemmer, har vært hete temaer under valget.

I tillegg er en barriere brutt i amerikansk politikk, en kvinnelig "Speaker of the House" er nå blitt en realitet. Det betyr at en kvinne vil være nummer tre i den makthierarkiske rekken i amerikansk politikk

Protestvalg

Spørsmålet mange har stilt seg er hvorvidt et demokratisk flertall i kongressen vil føre til en endring ovenfor krigen i Irak, siden representantens hus bevilger penger til krigen. Svein Melby, leder av senter for transatlantiske studier, mener at det ikke nødvendigvis vil føre til noen store endringer.

- De demokratene som nå har erstattet republikanerne er ikke nødvendigvis for en øyeblikkelig tilbaketrekning i Irak. Det er heller ikke slik at dette valget er et tegn på en varig maktpolitisk endring, valget kan heller karakteriseres som et protestvalg mot den nåværende administrasjon.

I de amerikanske mediene snakkes det om at demokratene vil sette i gang høringer, altså etterforskning av saker som har vært kontroversielle, blant annet med mål om å finne ut om noe ulovlig eller uetisk har funnet sted. - Høringene som det forventes at det demokratiske

PROTESTVALG I USA: Psykologiprofessor Floyd Rudmin fra New York og fredsstudent Rachel Peterson fra Minnesota.

flertall vil etter all sannsynlighet sette i gang, er en måte å få større innflytelse på. Demokratene vil bruke det som en mekanisme for å gjøre livet surt for administrasjonen, slik at de må komme demokratene i møte.

Demokratisk president?

På spørsmål om han tror det er sjanse for at demokratene vinner tilbake Det Hvite Hus, svarer Svein Melby at det er helt avhengig av hvordan krigen i Irak forløper seg. - Hvis situasjonen i Irak er slik som den er nå, er det meget mulig at en liberal demokrat med sterk motstand mot krigen vil bli valgt. Derimot er det slik at hvis Irak krigen ikke lenger er en like viktig sak, er det mer sannsynlig at valget i USA vil gå tilbake til det normale. Altså at vanlige innenrikspolitiske spørsmål igjen vil dominere valget, og da vil det igjen være helt umulig å forutse utfallet av valget.

Et omstridt demokrati

Kommentar

Mye er sagt, og mye vil alltid sies om det amerikanske demokratiet. Det Thomas Jefferson kalte for "self evident truths", debatteres i alle verdens hjørner. Jonas Gahr Støre ga under en tv-debatt i forrige uke uttrykk for hvor imponerende det amerikanske demokratiet tross alt er, og hvordan store deler av verden har noe å lære av dem.

Det finnes kanskje ikke noe mer kontroversielt enn et valg i "demokratiets vugge" USA. Washington er korrupt, penger styrer valgkampene, og Bush og Cheney er i lomma på Haliburton. Finnes det altså ikke noe som lenger er beundringverdig med det amerikanske demokratiet?

Resultatet av kongressvalget gjorde det klart for sentraladministrasjonen i Washington at folket var misfornøyd med

blant annet situasjonen i Irak. Men et demokratisk flertall i representantenes hus og senatet er fortsatt ingen garanti for at Bush ville velge en helt annen strategi i Irak, selv om det er de som sitter på pengesekken. Bush var ikke til valg, og det er presidenten som styrer landets utenrikspolitikk, i henhold til den amerikanske konstitusjon.

Men hva gjorde presidenten øyeblikkelig etter valget? Han påtok seg ansvaret for det dårlige valget sett med republikanske øyne, han avsatte Rumsfeld, og ga en utstrakt hånd til demokratene med tanke på framtidig samarbeid. Dette sier oss noe om hvor dypt visse demokratiske prinsipper og verdier er forankret hos amerikanere. Respekten for folkets dom er absolutt. Noe man ikke bør glemme i en diskusjon av det amerikanske demokratiet.

ØISTEIN HARSEM

3 på campus Stemte du? Nå som USA endelig har fått en kvinne i en sentral maktposisjon, Nansi Pelosi, tror du USA også er moden for en kvinnelig president?

Rachel Peterson, Minnesota, fredsstudent ved UiTø

- Nei, men jeg gjør vanligvis det.

Jane Kroger, California, professor i psykologi ved UiTø

- Ja, jeg stemte på demokratene.

Floyd Rudmin, New York, professor i psykologi ved UiTø

- Ja, jeg stemte på det grønne partiet.

- Ja jeg tror det er mulig, men det er nok lite sannsynlig de første ti årene.

- Det viktigste er allikevel ikke om det er en mann eller kvinne som innehar presidentembetet, men at det blir en demokrat.

- Ja det tror jeg, USA er absolutt åpen for en kvinnelig president

FOKUS Høyrepopulisme

Ytterste høyre fløy på frammarsj

PARADISØYA: FrP ville vært Tromsøs største parti hvis det var valg idag. Nord-Norge er den landsdelen i Norge hvor FrP er mest populære.

TEKST JØRN N. PEDERSEN / MAGNUS A. HOLTE
FOTO UITØ

Et spøkelse går over Europa – høyrepopulismens spøkelse. Mer enn hver fjerde tromsøværing stemmer på FrP. – Forvridd klassekamp, hevder Magnus Marsdal, journalist, forfatter og styreleder i Stiftelsen Manifest.

6. november kunne landsdelsavisen Nordlys melde at FrP at det desidert største partiet i Tromsø med 27 prosent oppslutning i en måling utført av Sentio for NRK, en økning på 8,6 prosent siden valget i 2003. I september kunne samme avis vise til en undersøkelse utført av Norsk Respons, hvor FrP var det største partiet i samtlige nordnorske fylker, med over 30 prosent i både Troms og den tidligere sosialdemokratiske bastion Finnmark. Nord-Norge er den landsdelen i Norge hvor FrP er mest populære.

Velgerflukt til høyre

Magnus Marsdal skriver for tiden bok om "FrP-koden" og har gjennom artikler i både Samtiden, Morgenbladet og Demo, et tidsskrift som utgis av Rød Front ved Universitetet i Oslo, tatt for seg partiets vekst de siste årene. – I 2005 gjorde FrP sitt desidert beste valg noensinne med 22 prosent oppslutning, og det oppsiktsvekkende her er at oppslutningen kommer fra de som tradisjonelt sett har stemt til venstre: Arbeidsløse, ufaglærte arbeidere og unge, sier Marsdal. – Selv i LOs nest største forbund, det 146.000 medlemmer sterke Fellesforbundet, gjør

FrP det skarpt. Blant unge medlemmer i Fellesforbundet har FrP en massiv oppslutning på 58 prosent, viste en undersøkelse fra 2006, forteller han.

Internasjonal tendens i Vesten

Marsdal ser på FrPs vekst i Norge i klar sammenheng med en internasjonal tendens i Vesten, hvor populistiske partier på ytterste høyre fløy har fått betydelig oppslutning i befolkningen.

– Tendensen har vært at de store økonomiske spørsmålene blir tatt av det politiske bordet, ved at sosialdemokratiet og venstrepartiene har tatt på seg å føre høyresidens økonomisk politikk. Det har skjedd en endring i hvilke spørsmål som avgjør partivalget, sier Marsdal.

– Ta for eksempel Danmark: Ved Folketingsvalget i 2001 kom det danske høyrepartiet Venstre, til regjeringmakten med støtte fra Dansk Folkeparti,

” 20 prosent av den europeiske befolkningen er mottakelige for fremmedfrykt.

den danske utgaven av FrP. De store økonomiske spørsmålene ble tatt av det politiske bordet, og når partikonkurransen på dette feltet var parkert, ble den verdipolitiske aksene, dvs. spørsmål som innvandring, miljøvern og kriminalitet, viktigere enn den økonomiske. I ly av dette mobiliserte den danske høyrefløyen til kulturkrig, både mot muslimer og mot den kulturelle åndseliten, sier han og fortsetter:

– Vi kan altså snakke om en forvridd form for klassekamp, som har gjort Danmark til en arena for iskalde høyrepolitikere. Selve fundamentet for venstresida: kampen om samfunnsmakten og økonomiske ressurser, blir trengt mot utkanten av den politiske dagsorden. Dette skjer også i Norge, for når folk ikke lenger føler at det er forskjell på Ap og Høyre i de store økonomiske sakene, blir det andre saker som avgjør hvilket parti de velger. Det blir saker som innvandring og bensinpris.

Innvandringspolitikk og oljepenger

Valgforsker ved Universitet i Tromsø, Marcus Buck, ser også samme endring i hvilke politiske saker som opptar befolkningen: – Hvis du spør folk flest hvordan politiske saker som er viktigst for dem, svarer de aller fleste at det er nettopp innvandringspolitikken og forvaltningen av oljepengene, forklarer Buck: – Nøkkelen til FrPs suksess ligger altså på den ene siden i populistiske løfter om bruk av oljeformuen til å finansiere skattelettelse og avgiftskutt og på den andre siden å føre en strengere innvandringspolitikk, sier han og fortsetter: – Forskning viser at 20 prosent av den europeiske befolkningen er mottakelige for fremmedfrykt, noe som er én forklaring på de innvandringsfiendtlige høyrepopulistiske partienes økende oppslutning i Norge og ellers i Europa.

Fra klassekamp til kulturkamp

Marsdal fremhever den såkalte krigen mot terror som en forklaringsfaktor på høyrepartienes vekst: – Enda høyrepopulismens oppslutning i befolkningen går lengre tilbake enn USAs krig mot terror, er dagens mistenkeliggjøring av muslimer i Vesten,

en viktig fortelling for høyrepopulistene. Den er en måte for dem å lage et "oss mot dem" som setter vanlige folk opp mot hverandre på grunnlag av religion og verdisyn, mens de viktigere motsetningene mellom fattig og rik skyves i bakgrunnen, forklarer han og fortsetter: – Dette bidrar til å tilslore FrPs markedsliberalistiske politikk, som i realiteten er fiendtlig for store deler av befolkningen. Mens man hamrer løs på muslimer og venstreorienterte intellektuelle, får den milliardsterke kapitaleliten – de som virkelig tjener på FrPs politikk – gå fri for kritikk. Det samme får FrPs privatisering, konkurranseutsetting, kamp mot fagforeningene og arbeiderfiendtlige politikk, sier Marsdal.

Det nye arbeiderpartiet

FrPs enorme oppslutning blant folk flest, hos arbeiderklassen, skyldes ikke partiets arbeidervennlige politikk, men heller mangel på arbeidervennlig politikk hos arbeiderpartiene, hevder Marsdal. – Mens nyliberalismen har fått godt fotfeste blant sosialdemokratiets toppfolk, har FrPs oppslutning vokst parallelt. Sosialdemokratiet har sviaket folket: politikere som hevder å være arbeidsfolks sanne representanter flyter ubesværet mellom statsrådsposter, direktørjobber i næringslivet og mektige posisjoner i fagbevegelsen og departementene. Tror de at befolkninga ikke legger merke til det, spør Marsdal retorisk og fortsetter:

– Den sosialdemokratiske statsadelen utstråler mistillit til alminnelige folk. FrP utstråler mistillit til statsadelen. Mange blant folk flest føler derfor en slags samhörighet med FrP. Dette er en viktig forklaring på partiets suksess, avslutter han.

Benekter populisme

TEKST MAGNUS AAMO HOLTE
FOTO SIDSE T. LARSEN

Kristoffer Kanestrøm, formann i Troms FpU, mener Fremskrittspartiets framgang er en trend i tiden, og benekter anklagene om høyrepopulisme. – Du kan godt kalle oss det nye arbeiderpartiet, sier han.

Siste meningsmåling viser at Fremskrittspartiet har 27 prosent oppslutning i Tromsø og nærmere 29 prosent på landsbasis. Kristoffer Kanestrøm, kommunestyrerepresentant for FrP og formann i Troms FpU, mener partiets framgang skyldes god politikk og ikke populisme.

Ikke populisme

– En populist er en som snur kapp etter vinden, noe man vanskelig kan anklage FrP for. For eksempel har vi hatt vårt standpunkt om innvandring i 30 år, og når vi endelig begynner å få gehør for politikken vår sier våre motstandere at vi er populistiske.

” **Når vi endelig begynner å få gehør for politikken vår sier våre motstandere at vi er populistiske.**

FOLK FLEST: - FrP er det nye arbeiderpartiet, og skal ta over der det gamle datt av lasset, sier formann i Troms FpU, Kristoffer

Jeg mener det ligger en god del misunnelse bak disse beskyldningene og jeg tror velgerne gjennomskuer dette, sier Kanestrøm. Valgforsker Marcus Buck mener FrPs store vekst skyldes innvandringspolitikk og populistiske løfter ved bruk av oljepengene, faktorer som ikke kan hjelpe FrP i deres søken etter makt ved kommunestyrevalget i 2007.

– *Hvilke saker skal dere vinne valget i Tromsø på til neste år?*

– FrPs suksess lokalt kan sammenliknes med vår suksess nasjonalt. På samme måte som regjeringspartiene har rotet det til for seg selv, har Ap og SV rotet det til for seg selv i Tromsø. Sykehjemssaken og fadeseen med Lille Kulturhus, hvor kommunen sløste vekk 20 millioner er et flott eksempel på dette.

– Det er en nasjonal trend at Fremskrittspartiet gjør det bra over hele linja, selv om det er andre saker i fokus på lokalt plan enn det er på det nasjonale planet. Til neste år skal hovedfokuset i valgkampen ligge på skole og eldreomsorg.

– *Det motsatte av å være populistiske er jo å ha en klart definert ideologi. Har FrP en ideologi?*

– Vi er jo et liberalistisk parti. I utgangspunktet er vi markedsliberalistiske, men det finnes jo forskjellige meninger innad i partiet. Tradisjonelt sett har vi hatt en fløy i partiet som ønsker seg en utvikling i en mer verdiliberalistisk retning, mens andre ønsker en forholdsvis verdikonservativ politikk. Vi har stor takhøyde i partiet, noe jeg mener er veldig sunt, da det er viktig med forskjellige tanker.

– Det nye arbeiderpartiet

Kanestrøm mener dagens styrende partier legger store deler av grunnlaget for FrPs fremtidige valgseire. Han tror grunnen til FrPs store oppslutning blant ufaglærte arbeidere og trygdede skyldes at Arbeiderpartiet har sviktet arbeiderklassen.

– Folk forventer at valgløfter skal innfris. Folk tenker kanskje at nå burde FrP få prøve seg, kanskje de skiller seg ut og er annerledes. Arbeiderpartiet skal ha ros for hva de gjorde på siste halvdel av 1900-tallet. Nå har de dessverre blitt tatt av maktarrogansen, og snakker belærende til velgerne. FrP snakker med velgerne, og vi er et troverdig alternativ til de andre partiene, sier FrP-politikeren.

– Vi har en klar tale med klare meninger pakka inn i et forståelig språk. FrP er det nye arbeiderpartiet, og skal ta over der det gamle datt av lasset. Vi skal i det kommende århundre spille den rollen som Det norske Arbeiderparti spilte i forrige århundre, avslutter Kristoffer Kanestrøm.

Protesten som forsvant

Kommentar

Fremskrittspartiets enorme vekst de siste årene skyldes mer enn løfter om billigere bensin, skatte- og avgiftsletter og løfter om økt bruk av oljepenger til fordel for "folk flest". At FrP har etablert seg som det partiet stadig større deler av befolkningen identifiserer seg med, har skjedd parallellt med økt politikerforakt, dalende deltagelse i valg og økt misnøye og mistro til det etablerte politisk miljø.

Som Magnus Marsdal hevder, har de etablerte politiske partiene i Norge og ellers i Vesten beveget seg vekk fra de store økonomiske spørsmålene til konsensus om markedsliberalismen, partnerskap og elitisme. Det er i dette rommet man må forstå høyrepopulismens stadig økende oppslutning. Politikk dreier seg ikke lenger om klasse og motsetningene mellom fattig og rik, men om "verdispørsmål" som for eksempel innvandring. Når de etablerte partiene på dette feltet framstår som en eneste stor unyansert suppe, og dagens rødgrønne regjering med Arbeiderpartiet i spissen oppfører seg som Høyres venstrefløy, er det ikke rart folk har mistet tiltro til vårt politiske system. Elitismen og venstrepartienes manglende evne til å faktisk representere folket har etablert et rom FrP har visst seg å være særdeles dyktig til å utnytte.

Kulturkampen er også blitt et viktig aspekt i FrPs vekst. For mens venstresiden har blitt for fine til å snakke om klassekamp, kjører høyrepopulistene ut mot åndseliten; de rødvinssmarinerte venstresidesympatisørene med en retorikk som minner om en forvridd form for klassehat. Kapitalistene, aksjebaronene og børsspekulantene får gå fri for kritikk, mens den urbane kaffe latte-drikkende venstresiden og deres "snillistiske" flyktning- og asylpolitikken får unngjelde. FrP blir i så måte et slags protestalternativ – en protest mot et politisk miljø som har sviktet folket; et politisk miljø som har latt både FrP og "folk flest" ute av det gode selskap. At FrP har fått etablere seg som det radikale og folkelige alternativet, er ingen andre enn venstresidens egen feil. Mens de kunne mobilisert folk mot det utvannede sosialdemokratiets elitisme og nyliberalistiske konsensus, har venstresiden, da særlig SV, heller valgt å tilslutte seg den. I en tid hvor et reelt alternativ til markedsliberalisme og politisk elitisme er mer nødvendig enn noen gang, svikter venstresiden totalt.

Det tror jeg nok FrP er fornøyd med.

JØRN NORMANN PEDERSEN

FOKUS Musikkonservatoriet

Dissonans i musikkutdanningen

FRUSTRERT: Konservatoriestudent Kjersti Kveli er oppgitt over det utilstrekkelige utdanningsstilbuddet Konservatoriet i Tromsø tilbyr studentene.

TEKST: FRITHJOF EIDE FJELDSTAD
FOTO: ASGEIR MORTENSEN/ MORTEN HARNANG

- Musikkonservatoriet i Tromsø passer per i dag for studenter som er anonyme, lar seg underkue og ikke er interessert i en god musikkutdanning, mener Kjersti Kveli, 4.årsstudent på klassisk sang.

Musikkonservatoriet i Tromsø ble stiftet i 1971. Helt siden starten har det vært misnøye fra studentene, både i forhold til institusjonens faglige kompetanse, deres behandling av studentene og de pedagogiske metodene. Kjersti Kveli, 4.årsstudent på klassisk sang, avslutter dette året sin bachelorgrad ved skolen og er alt annet enn tilfreds med utdanningen.

- Studentene blir ikke tatt på alvor og møter lite forståelse fra de ansatte, sier hun frustrert.

Kveli er misfornøyd med den dårlige tilretteleggingen konservatoriet gir for å tilby studentene et best mulig utgangspunkt til å utvikle sine instrumentalferdigheter og stilart.

- De ansatte her påstår at de har den faglige ekspertisen som kreves for å dekke alle sjangere, men dette stemmer ikke, mener Kveli, som synes det er på tide at Konservatoriets ansatte snart innser sine begrensninger og stiller seg villig til å hente inn faglig kompetanse utenfra.

Tøff kamp

- For min del har det blitt bedre nå, ettersom jeg nylig har kommet til bunns i en koflikt som har pågått over lengre tid. Dette har bedret mine studieforhold

betraktelig, både faglig og personlig, forteller Kveli.

- Valgmulighet og mulighet til å påvirke sin egen utdanning er et klart kvalitetstrekk, understreker hun.

Men hun legger ikke skjul på at kampen har vært svært tøff, og lite velvilje og forståelse fra Konservatoriets ansatte under prosessen har fått Kveli til å bekymre seg for skolens fremtidige studenter.

- Det er ikke kun enkelte faglærere som svikter, mener Kveli, uten å ville angripe noen spesielle.

- Det faglige nivået er generelt langt under hva jeg hadde forventet meg i en høyere musikkutdanning. Det er ikke mye nytt å lære her enn hva jeg har fått fra tre års videregående musikklinje, sier hun og mener at det bør kunne forventes langt mer vitenskapelig og forskningsbasert undervisning.

Et spørsmål om ære?

Kveli tror det handler om et æresspørsmål og mener at Konservatoriets ansatte ikke i første rekke prioriterer studentenes beste, men heller sitt eget rykte.

- De ansatte later som de er åpne for kritikk og endring, men det virker ikke som det er slik i virkeligheten, forteller Kveli videre.

- De lever i en illusjon om at de er guruer for sine studenter og kan tilby hva det enn skal være. Men studenter er ikke interessert i illusjoner.

Kveli har flere ganger påpekt for konservatoriets ansatte at hun er misfornøyd med det faglige nivået og de pedagogiske metodene, men har bare fått unnvikende svar.

- De er så opptatt av å ta vare på illusjonen

sin at de anklager meg for å ikke ha faglig kompetanse til å uttale meg slik jeg gjør, og at jeg burde heller være takknemlig for at jeg faktisk får lov til å ta den utdanningen jeg tar, forklarer en tydelig opprørt Kveli.

- De ansatte gir uttrykk for en holdning hvor fokuset er på læreren og som sier at vi studenter skylder Konservatoriet noe igjen for at vi går der, legger hun til.

- Dette er helt vridd om i forhold til min ideologi, slår hun fast.

Kveli mener at gjensidig respekt mellom studenter og ansatte er en forutsetning for en god utdanning og at dette ikke innfris fra Konservatoriets ansatte.

Studentrådet er maktesløse

Er det ingen andre instanser å rette klagen mot?

- Jeg har lagt det frem for Studentrådet, men de har ingen reell makt til å gjøre noe med dette. Men nå har det kommet et nytt forum i forbindelse med kvalitetsreformen, som heter Ekko, opplyser Kveli.

- Det er et internetforum, hvor en kan legge inn sine klager til den rette vedkommende og følge opp prosessen.

Dette håper hun kan hjelpe på problemene, men synes det er synd at det ikke kan legges inn anonyme kritikker. Hun ser likevel nyttheten ved det i faren for usaklige innlegg.

- Jeg ønsker ikke å angripe noen og er ikke ute etter å svartmale Konservatoriet, påpeker Kveli og føyer til at skolen også har mange positive aspekter.

- Men å ikke si noe vil til syvende og sist føre til ulykkelige lærere og studenter.

- Det må bli slutt på underkuing og hersketeknikk som i siste rekke dreper

studentenes ambisjoner og vilje til å uttrykke seg, konkluderer hun og trekker frem et eksempel hvor hun og noen andre studenter satt med en ansatt for å kartlegge samarbeidet dem imellom.

- Det første denne ansatte sa var at vi skulle føle oss utrolig heldige og privilegerte som får lov til å studere ved Konservatoriet. Dette ble sagt på en slik måte at det virket som at vi bare skulle sitte stille og holde kjeff og ikke klage på noe som helst. Som om vi studenter ikke har rett til å uttrykke oss hvis vi er misfornøyd med utdanningen vi faktisk har krav på.

En inngrodd holdning

Hvor ligger hovedansvaret bak disse problemene?

- Det er svært vanskelig å svare på, forteller Kveli.

- Det er akkurat som om det er grodd i veggene og de generelle holdningene over lang tid, forklarer hun.

- Og så fort det blir ansatt nye krefter videreføres dette til dem.

Kveli tviler på at noen mener å føre denne praksisen, men at den likevel er svært merkelig.

- Det kan nok variere fra person til person om hvorvidt problemet er gjeldende, men det er der.

- At det er så vanskelig å stille en eller flere bestemte personer til ansvar gjør det også vanskelig å ta dette opp i offentlige fora, men det er svært viktig, avslutter Kveli.

Ikke annerledes enn andre Prodekan, Michael Strobelt, stiller seg uforstående til den krasse kritikken som blir rettet mot Konservatoriet.

- Det er vanskelig å uttale seg på generelt grunnlag, men i forhold andre lignende

institusjoner i landet er ikke vi spesielt annerledes, annet enn at vi er noe mindre.

Det er bare Musikkhøyskolen i Oslo som har flere enn en eller to ansatte per hovedinstrument, utdyper Strobelt. Men han innser begrensingen ved å ikke kunne spesialisere studentene i alle sjangere.

Hvordan ser du på at studentene føler mangel på respekt når de legger frem kritikk?

- Det er vanskelig å forstå, sier Strobelt og trekker frem Ekkosystemet. Dette systemet for kvalitetssikring, mener jeg er veldig bra. Det er også blant annet et resultat av at en del studenter var misfornøyde.

Virker dette nye systemet?

- Foreløpig har det ikke kommet inn så mye at jeg kan si det med sikkerhet.

Strobelt påpeker at en utdanning innen musikk er svært personlig og at det krever mye av studenten, både på et faglig og personlig plan.

- Sånn sett er det ikke rart at det oppstår ulike konflikter og klager, synes han.

Står studentene i gjeld til Konservatoriet?

- Nei, og det er veldig viktig å få frem, uttrykker Strobelt og fortsetter:

- Høyskolen skal yte service til sine studenter. Men det innebærer en viss forpliktelse i form av respekt fra studentenes side, både ovenfor seg selv og sine lærere. Dessuten er denne utdanningen langt mer kostbar enn andre utdanninger, påpeker han.

- Å ha instrumentallærere er meget dyrt, utdyper prodekanen.

Gir Konservatoriet det som kan forventes av dem rent faglig, og blir studentene tatt på alvor?

- Ja.

Ansatt stiller seg uforstående

Heller ikke Frederike Bischoff, ansatt ved Konservatoriet, kjenner seg igjen i kritikken som legges frem av Kvelli.

- Mine studenter virke fornøyde, og jeg føler studentene blir møtt med respekt.

Bischoff utelukker ikke at det finnes gnisninger rundt omkring på Konservatoriet, men selv har hun ikke lagt merke til dette.

- Selv tror jeg at jeg legger frem en åpen mulighet for at mine studenter kan komme med klager, blant annet gjennom evalueringsprosesser, konkluderer Bischoff.

Læremester-Elev?

Nestleder i Studentrådet og student ved Konservatoriet, Andreas Øvringmo, utelukker ikke at det henger en litt konservativ læremester-elevkultur over skolen. Men selv føler han seg stort sett fornøyd med sin egen utdanning.

- Jeg vet at det er splittede meninger om det som skjer, og det kan godt stemme at de ansatte gir elevene inntrykk av at de er privilegerte som får lov til å studere her og at dette må gjengjeldes, medgir Øvringmo.

- Vi har fått inn klager på enkelte lærere i Studentrådet, så jeg vet at det finnes problemer å ta tak i, informerer han.

- Jeg tror det er for stor skille på kompetansen fra instrument til instrument, men dette er nok langt på vei et spørsmål om økonomiske midler, mener Øvringmo, som også da referer til studentenes muligheter til å spesialisere seg inne ulike sjangere.

Bør spesialisere seg

- Jeg mener at Konservatoriet bør spesialisere seg i større grad som en samlet enhet. Vi har mange dyktige lærere her som kan være med på dette.

Hvorfor vil dette være en fordel?

- I kampen om landets studenter stiller vi som er så langt nord dårlig ut, forklarer Øvringmo. Om Konservatoriet hadde et spesialiseringsområde, en nisje, ville vi hatt et fortrinn fremfor andre institusjoner. Dette ville trukket til seg en bestemt gruppe og ført til jevne søkertall, tror Øvringmo.

Støtter Kvelli

Ida Langaas, som også studerer klassisk sang ved Konservatoriet kjenner seg igjen i Kvelis kritikker, men holder seg noe mer nøktern.

- Jeg har hørt om konflikter rundt enkelte faglærere og at studentene ikke ble hørt eller møtt med forståelse, sier Langaas og håper at disse konflikten har fått de ansatte til å skjønne litt mer av studentenes situasjon.

- Vi respekterer både administrasjonen og de faglig ansatte ved Konservatoriet, og det er synd når ikke dette blir gjengjeldt, fastslår hun.

- Problemene var nok større før jeg kom, og selv om ting kanskje har stått litt på stedet hvil, tror jeg ting er i ferd med å bedre seg nå, håper Langaas.

Hva synes du om at studentene ikke får spesialisert seg i sin sjanger på sine hovedinstrument?

- Dette er jo en grunnutdanning, bemerker hun.

- Kanskje kommer de ansatte til kort på en del områder, men jeg vet ikke om det egentlig er meningen at en skal spesialisere seg så tidlig i utdanningen. Et alternativ kunne være å arrangere flere masterclass og helgekurs, foreslår Langaas.

Kjenner seg igjen

Sissel Jacobsen, som selv var student ved Konservatoriet på 80-tallet er ikke fremmed for de kritikkene Kvelli retter mot Konservatoriet.

- Jeg følte også at vi ikke ble hørt i den grad vi ønsket det, bekrefter hun.

Hva var problemene da?

- Instrumentallæreren min ble syk, og siden jeg heller ikke fikk vikar mistet jeg masse undervisning jeg egentlig hadde krav på. Dette førte til en større konflikt, og selv om de ansatte tilsynelatende var svært imøtekommende ble ingenting gjort, forteller Jacobsen.

- Ledelsen burde sett dette komme og tatt tak i det og slik forhindre situasjonen.

Jacobsen synes det skremmende hvis de samme holdningene og løftebrudd fremdeles forekommer ved Konservatoriet i dag og mener i så tilfelle at det er på høy tid at noen tar tak i problemet.

- Men jeg tror ikke det er så ille der i dag som det var da, legger hun til.

Etter at Jacobsen var ferdig med å utdanne seg ved Musikkonservatoriet i Tromsø dro hun til Oslo for å studere videre på Musikkhøyskolen.

Hvordan var denne overgangen?

- Som å komme til himmelen, avslutter Jacobsen.

PORTRETTET Erling Borgen

- Å utfordre autoritet, all autoritet

LETTANTENDELIG: Erling Borgen er sint på krigsfundamentalister og overfladisk journalistikk, men synes det er hyggelig når han blir sammenlignet med Michael Moore.

TEKST EMILIE EKEBERG

FOTO VIKTOR E. SANDEN/US DEPARTMENT OF DEFENCE

Journalisten Erling Borgen vil gi en stemme til de stemmeløse. I løpet av sine syv år som utenrikskorrespondent for NRK i Latin-Amerika og Asia har han ikke intervjuet en eneste politiker eller militær.

Den nesten to meter høye journalisten som vil utfordre autoriteter og krigsfundamentalister er kjent for å se sint ut. Men det er i tv-debatter og intervjuer. I den virkelige verden er han en snill kjempe med en litt for lang dressjakke og en fin gammel lærkoffert som inneholder en bukett blodrøde fairtrade roser, i tillegg til noen eksemplarer av dokumentarfilmen hans *Et lite stykke Norge*, og litt papirrot og noen bøker.

Borgen har jobbet i et utall lokalaviser, vært redaktør i skole-, russe- og studentavis, og senere jobbet i Orientering og i Arbeiderbladet, nå Ny Tid og Dagsavisen. - Jeg bestemte meg for å bli journalist første gang jeg tenkte på hva jeg skulle bli, og har jobbet som journalist siden jeg var 14 år.

Umulig gudstro

Erling Borgen har jobbet i NRK i 20 år, fra 1979 til 1999. Under sine syv år som utenrikskorrespondent i Latin-Amerika og Asia har han ikke intervjuet en eneste politiker eller militær. - Jeg føler det går en slags rød tråd gjennom journalistikken min, i det at jeg alltid har vært opptatt av å gi de stemmeløse en stemme.

Borgen har som utenrikskorrespondent vært vitne til det meste av krigens konsekvenser.

- Jeg synes det er vanskelig å forholde seg til all død, smerte og lidelse, uten å bli kynisk. Det gjør noe med ditt livssyn, for meg er det blitt helt umulig å ha en gudstro, og å tro at det finnes en god og barmhjertig gud. Samtidig har jeg jo sett at kirken i veldig mange land er det eneste håp for fattige mennesker, og frigjøringssteologien i Latin-Amerika har gjort stort inntrykk på meg.

En gang sa Borgen til avisa Vårt Land at før han ble utenrikskorrespondent hadde også han gått og fablet, og lurt på de evige sannheter. Etter at intervjuet hadde vært på trykk fik han over hundre brev fra folk som ba for at han skulle få gudstroen tilbake.

Dobbeltpill

I løpet av sin karriere har Erling Borgen lagd et sted mellom 5.000 og 6.000 innslag til Dagsrevyen, og over 50 dokumentarfilmer. En av disse er et portrett av biskopen i "De fattiges kirke" i El Salvadors hovedstad San Salvador, Medardo Gomez, som hver søndag ber for at USA skal slutte å bombe Irak. Den best kjente er den omdiskuterte filmen *Et lite stykke Norge*, som handler om norsk

”
- Jeg slår aldri nedover.

våpenindustriens bidrag til den samme Irak-krigen, og som NRK i vår nektet å vise.

- Filmen har søkt å beskrive det dobbeltpillet som det politiske Norge under Bondevik-regjeringen var med på når det gjaldt Irak-krigen. Norge lånte ut forsvarrets Arthur-radarer til bruk under Irak-krigens første angrepsdager, og de norske radarene peilet ut 1.500 bombemål i Irak. Dette skjedde bak ryggen på det norske folk.

Filmen skildrer videre hvordan den norske våpenfabrikken Dyno har fått tillatelse av det offisielle Norge til å levere høyeksplosiver til samtlige av verdens hellfire-raketter, som blant annet brukes i Irak, og av Israel i Midt-Østen. I tillegg avsløres det at selskapet Kongsberg

Defence, som er subsidiert av staten og der den norske stat har aksjemajoriteten, leverer våpentårn som USA bruker på sine Stryker-brigader i frontlinjen i Irak. Og at norske vernepliktige ble brukt til å eskortere skip som fraktet våpen for USA til Irak-krigen.

Erling Borgen er ifølge eget utsagn lettantennelig. Dobbeltmoral er en av de tingene som får ham til å lene seg fram over bordet i tv-studiene og senke øyenbrynene og se sint ut. Debatten som har handlet om hvorvidt Høyre og FrP skal be om unnskyldning til det norske folk for sin støtte til Irak-krigen, eller om det heller er Erik Solheim som bør be om unnskyldning fra Høyre og FrP, er et godt eksempel. - Dobbeltmoralen til Høyre og FrP er til å spy av, konstaterer han.

Et lite stykke Norge belyser også hva Norges største privateide selskap, Aker Kværner, bedrev på Guantanamo-basen, og hvordan de med 700 ansatte bygget fangebur og hadde ansvar for flybasen og fly som tok av derfra. I begynnelsen av januar 2006 trakk selskapet seg ut av Guantanamo, etter å ha tapt en anbudsrunde. - En gladnyhet fra forrige uke er at riksadvokaten bestemte, etter to henleggelses fra politiet, at Aker Kværners virksomhet på Guantanamo-basen skal etterforskes.

DOBBELTMORAL: Et lite stykke Norge belyser Aker Kværners bedrifter.

Norsk Michael Moore?

I filmen følger man Erling Borgen på en enorm våpenmesse i London. Han får kjæft når han tar med seg kamerafolkene sine inn på den norske våpenstanden, hvor dresskledde menn spiller minigolf og spiser fingermat. - Vi synes vi hadde fått så oppsiktsvekkende optak fra den norske standen på våpenmessene i London at vi la opptakene i en bankboks. Vi var rett og slett redd at de skulle bli stjålet.

På den samme våpenmesse forteller en sjef for den amerikanske våpenprodusenten Lockheed Martin, som produserer de berygtede hellfire-raketene og har mottoet "We never forget who we're working for", at de har et "wonderful" forhold til Norge, og sjefen ler lenge og rått når han blir spurt hvorfor raketene deres heter hellfire. Så klippes det til et sykehus i Midt-Østen hvor en palestinsk gutt har fått sprenget ansiktet i stykker av en hellfire-raket.

Du har blitt kalt Norges svar på Michael Moore?

- Jeg føler meg ikke som Norges Michael Moore, jeg bruker sjelden meg selv i filmene mine slik som han gjør og jeg har ikke humoren som han har. Men jeg synes det er hyggelig å bli sammenlignet med han.

Fred diskvalifiserer

Et lite stykke Norge skulle vises på NRK, og kanalen hadde vært med på å finansiere filmen og sett igjennom flere utkast. Plutselig nektet NRK å vise filmen, fordi de mente den ikke var bra nok dokumentert. Borgen mener at dokumentaren ble stoppet fordi NRK fikk et brev fra militærrets etterretningstjeneste som advarte kanalen mot å vise filmen, angivelig fordi den satte norske liv i utlandet i fare.

- NRK har aldri noen gang før stilt så strenge dokumentasjonskrav som vi fikk. Vi leverte en 124 sider lang metode og dokumentasjonsrapport, og likevel ville de ikke vise den. Etter at filmen ble vist på TV2 for et halvt års tid siden er det ikke avdekket en eneste feil i filmen, og ingen har klagd den inn for Pressens faglige utvalg eller gått til injuriersaksmaal.

I debatten som fulgte i kjølvannet av at NRK nektet å vise *Et lite stykke Norge* var et av NRKs hovedargumenter at den var laget av en fredsaktivist. - Det er nytt i fredsnasjonen Norge at det å ta parti for freden er diskvalifiserende når det gjelder å lage en tv-dokumentar.

Drakk hele natten

Det ble en voldsom debatt rundt filmen til Borgen, og han snakket med 300 journalister på en uke. - Jeg synes det var et forferdelig press. Jeg tenkte helt genuint at vinner jeg ikke denne debatten så er jeg ferdig som journalist. I ettertid tenker jeg at den striden vant vi. Da filmen ble vist på TV2 samlet vi alle gode venner hjemme i huset, og så drakk vi helt til Aftenposten kom om morgenen.

Borgen skulle ønske at debatten rundt *Et lite stykke Norge* skulle dreid seg mer om norsk våpenindustri enn om NRK. - Jeg skulle for det første ønske at regjeringen oppnevner en granskningskommisjon for å få sannheten på bordet. Og så skulle jeg ønske at norske skattepenger ikke lenger brukes til å subsidiere norsk våpenindustri, og at Norge aldri mer deltar i folkerettsstridige kriger, inkludert den i Afghanistan.

Prinsipper

Et lite stykke Norge er første film i en triologi som skal bryte med myten om det uskyldige Norge. *Alle andre er korrupte* skal handle om Statoils virksomhet i Angola og Azerbajdsjan, og *Slaver for nordmenn* skal handle om

” - Journalistikken har blitt en pølsefabrikk.

barnearbeidere og andre som lever under slavelignende kår og lager produkter for nordmenn. Borgen reiser til Azerbajdsjan i desember og til Iran i januar, og han håper at Statoil er mer modne for offentlig debatt enn våpenindustrien var.

- Jeg har to prinsipper som jeg følger i journalistikken min. Det første er at det ikke finnes gråsoner. Fakta er enten helt riktig, hvis ikke er det galt. Mitt andre prinsipp er at alle man retter søkelys mot skal ha mulighet for å svare. Og hvis de ikke vil svare er det ikke mitt problem. Erling Borgen har enda et prinsipp. - Jeg slår aldri nedover. Mennesker som ikke har makt og som skyves foran politikere og generaler angriper jeg ikke. Tenk på Abu Graib-fengselet i Irak og de stakkars torturanklagede amerikanske soldatene som krigsfundamentalistene Bush, Cheney og Rumsfeld har sendt ned dit, og som de etterpå tar sterkt avstand fra. Og krigsfundamentalistene går fri, selv om de løy for en hel verden, forfalsket og diktet opp bevis for masseødeleggelsesvåpen, og nå er det ifølge "The Lancet" 650.000 mennesker som er drept i Irak.

Den beste definisjonen på det å være journalist låner Erling Borgen fra Robert Fisk, den anerkjente journalisten som blant annet avslørte at det var en hellfire-raket som ble skutt inn i en ambulanse i Libanon i 1996. - "Å utfordre autoritet, all autoritet. Spesielt når myndigheter og politikere drar oss inn i en krig, når de har bestemt at *de* vil drepe, og *andre* må dø".

Pølsefabrikk

Erling Borgen er bekymret for utviklingen i norske media, og bekymret for den grundige undersøkende og kritiske journalistikken. - Norsk media har blitt mye mer overfladisk. Se på helgeutgavene til Dagbladet og VG, det er jo svært vanskelig å se en forskjell fra Se og Hør. Det tror jeg henger sammen med nye eierskapsstrukturer, der det kreves mye større overskudd. Journalistikken har blitt en pølsefabrikk, der det gjelder å skrive flest artikler på kortest tid, da blir det ikke mye undersøkende journalistikk. I dag får redaktøren av Bergens Tidende provisjonslønn av det økonomiske overskuddet til avisa.

Og det er ikke bare eierstrukturer som utfordrer journalisthåndverket. - Det har blitt mye tøffere å drive kritisk journalistikk. Vi har fått en ny yrkesgruppe, nemlig medierådgivere, som er betalt av næringslivet for å bekjempe kritiske journalister. Mange av dem opererer med svartelister, og jeg vet at jeg står på noen av dem.

Svartelister og pølsefabrikker til tross, Erling Borgen tror ikke han noen gang kommer til å slutte som journalist, for "hva skulle jeg gjøre da?" Og så var det jo de stemmeløse, som fortsatt trenger en stemme via den store journalisten. - Jeg får ofte vite at jer ser sint ut. Hver gang jeg skal på tv-debatt står jeg i kulissen og tenker at nå skal jeg huske å smile, og så holder det to minutt før jeg blir voldsomt provosert og ser sint ut igjen.

ERLING BORGEN:

Født i 1948 på Veitvet i Oslo.

Gift med skuespiller Agnete Gullestad Haaland, sammen har de to barn.

Har siden 1999 drevet produksjonsselskapet Borgen Production, som lager dokumentarfilmer om menneskerettigheter og om kunst og kultur.

Har jobbet som journalist siden han var 14 år. Blant annet var han redaktør i Oslos studentavis Universitas fra 1975 - 1979. I tillegg har han vært journalist i ukeavisa Orientering og i Arbeiderbladet.

Ansatt i NRK fra 1979 - 1999. I denne perioden var han utenrikskorrespondent i Latin-Amerika og i Asia, til sammen i syv år.

Tidligere i år ble hans dokumentarfilm om norsk våpenindustri rolle i Irak-krigen, *Et lite stykke Norge*, nektet vist av oppdragsgiveren NRK. Etter mye debatt ble filmen vist på TV2.

Notiser

Tove Bull får St. Olav

Professor Tove Bull, tidligere rektor ved Universitetet i Tromsø, blir utnevnt til Kommandør av St. Olavs Orden. Overrekkelsen skjer ved Universitetet i Tromsø den 24. november. Hun får utmerkelsen for sitt samfunnsnyttige arbeid og aktive virke ved Universitetet i Tromsø, både som førsteamanuensis og professor i nordisk språkvitenskap, og som prorektor og rektor. (Tromsøflaket)

"Saddam ved galgen"

2. desember har dette teaterstykket premiere i Kolkata i India og de første 50 forestillingene er allerede utsolgt. I tillegg har det kommet forespørsel fra flere andre indiske stater som ønsker stykket oppført. Det hele er en oppfølger til stykket "Fangen Saddam" som ble spilt i Kolkata tidligere i år. (Dagbladet.no)

Maathai vil plante en milliard trær

Hun har nå lansert en global kampanje for å plante en milliard trær innen utgangen av neste år. Prosjektet skal foregå i regi av The Green Belt Movement og FNs Miljøprogram og er nok et tiltak for å redde miljøet. (The Standard)

Mannfolk syter mest

I undersøkelsen blant 2.000 britiske menn og kvinner sier 64 prosent av mennene at de ble rammet av en virusinfeksjon sist vinter. Bare 45 prosent av kvinnene klaget over at de hadde vært igjennom en tilsvarende sykdom. Menn bruker også lengre tid på å bli friske. Mannfolkene holdt i snitt senga i tre dager når de følte seg syke, mens kvinnene greide seg med halvannen dag. Mennene kjøpte også oftere medisiner enn kvinnene, og de brukte mer penger på alskens remedier. (Aftenposten.no)

Kineserne inntar Afrika

Nye rapporter indikerer at handelen mellom Kina og Afrika har økt til svimlende 42 milliarder dollar i 2005. Kina fortsetter sine stormaktsambisjoner og har blant annet sett seg ut Afrika som råvarebase. Under det nylig avholdte toppmøtet mellom kinesiske statsledere og statsledere fra nærmere 50 afrikanske land ble det inngått om lag 2500 avtaler om handelstransaksjoner verdt mer enn 2 milliarder dollar. Samtidig lovet Hu Jintao, presidenten i Kina, å doble Kina sin bistand til det afrikanske kontinent, det betyr 3 milliarder dollar i lån, 2 milliarder i eksportkreditt og et investeringsfond for kinesiske bedrifter på 5 milliarder. Kritiske røster hevdet under toppmøtet at Kina oppfører seg som en moderne kolonimakt. (East African Business Week, Uganda/IPS, Afrika)

Fordelspakke for studenter

Privat Student 18 - 29 år

For 25 kroner i måneden får du:

- Brukskonto med valgfritt motiv på SpareBank 1 Visa Smartkort
- Ingen årsavgift på kortet
- Fri bruk av kortet ved varekjøp i butikk, inklusiv kontantuttak
- Fri bruk av våre minibanker - hele døgnet
- Fri bruk av elektroniske betalingstjenester: NettGiro, TeleGiro og AvtaleGiro
- Redusert pris på bruk av MobilBank SMS

Som **Privat Student**-kunde kan du få forskudd på studielån uten etableringsomkostninger, og vi hjelper deg gjerne med lån til depositum hvis du skal leie leilighet.

Snakk med oss om fordelspakke for studenter.

Kom innom din Lokalbank eller kontakt oss på telefon 02244.

Vit at vi er der.

SpareBank 1 Nord-Norge

Det er på tale å bli en nyll leder i Utropia-redaksjonen og innarbeide stillinger er ledige på august år 2007.

Utropia SØKER

ANSVARLIG REDAKTØR

100% stilling

NYHETSREDAKTØR

100% stilling

IT-ANSVARLIG

25% stilling

Sekundært
1. desember

For alle stillingene er personlig engasjement og erfaring fra frivillig arbeid viktige kvalifikasjoner. Øyeblikk oppfordres til å søke.

Søknad med CV, referanser og arbeidsprover sendes til Utropia AS/Inger Kjekshus, Romsdalsveien, 1700, 4817 Trondheim. Eller på e-post til redaksjon@utropia.no.

Mer informasjon om stillingene får du ved å kontakte ansvarlig redaktør Ole Petter Skjerve på telefon 22 64 50 00.

KULTUR

makfull improvisasjonslek under
Barentsjazz

KULTUR

forhåndsomtale

deLillos '85 suser nordover

Fra
"Skrivebordet"

TEKST: FRITHJOF EIDE FJELDSTAD
FOTO: PRESSE

deLillos '85 er det nye gamle. 23. november gjester de Driv med nye sanger om igjen.

I 1985 startet det som nesten skulle bli deLillos slik vi alle kjenner dem. Gjennom bandets lange historie har mange ulike musikere krydret musikken og gjort dem til et av landets fremste favoritter innen norsk musikk. Nå har deLillos funnet fotfeste og gått til stammen der alt begynte. Besetningen fra '85 (Lars Lillo-Stenberg, Lars Frederik Beckstrøm og Rune Lindstrøm) har lagd ny skive og er godt i gang med å bygge opp suksessen til deLillos på nytt.

Frontfigur og låtskriver er fremdeles den samme og heter fremdeles Lars Lillo-Stenberg.

Enkelt og greit

Hva skjedde med det deLillos vi kjenner så godt?

- Vi har tatt en pause på ubestemt tid, forteller Stenberg.

Stenberg forklarer at grunnen til at '85-gjengen nå har kommet sammen igjen rett og slett er fordi de ville spille sammen igjen. Enkelt og greit, slik vi liker deLillos.

- Men nå er det dette prosjektet jeg satses mest på, legger Stenberg til og får oss til å kjenne alvoret i det ny-gamle konseptet.

deLillos '85 har nå holdt på ett års tid, og det er andre gangen de gjester Driv, men denne gangen med den nye plata *Suser Videre*.

Hvordan føler du at dere har blitt mottatt med dette prosjektet?

- Folk er litt avventende og blir gjerne litt skuffet over at de ikke får høre de sangene de kjenner fra før, forteller Stenberg noe skuffet.

- Men så blir de tilfredsstillt likevel, legger han til og blir glad igjen.

Stort sett nytt

Mange tror at låtene dere nå turnerer med er låter dere lagde i '85. Stemmer dette?

- Nei, dette er helt nye låter, og vi spiller stort sett bare nye låter på konsertene våre.

- Men dette var vi tre som startet deLillos, og noen få av låtene vi lagde i starten er fremdeles med i settet, forklarer han.

Stenberg forteller at deLillos egentlig oppstod som et folkehøyskoleband, da med Tor Ramstad på bass, og at bandnavnet var ment å være et provisorisk navn, som de brukte på en oppvarmingsjobb. - Alle trommissene jeg har spilt med i deLillos traff jeg faktisk på folkehøyskolen på Voss, påpeker han.

Stenberg forklarer at deLillos, slik de ble kjent, startet da han traff Lars Frederik Beckstrøm etter folkehøyskolen, og etter å ha spilt med Rune Lindstrøm en stund, ble Øystein Paasche satt inn som ny trommis. Senere kom Lars Lundevall med og slik har det vært siden. Inntil nå.

Sterkt og spinkelt uttrykk

Hvordan er det å spille med deLillos '85 igjen?

- Det er veldig hyggelig, og vi har stor glede av å spille sammen. Vi har gått ned til basisen for hva som senere ble deLillos og funnet et eget uttrykk.

Stenberg beskriver det nye uttrykket som spinklere og mer sjelfullt.

- Men det er samtidig et sterkt uttrykk, utdyper han.

Hvor mye kontakt har dere hatt siden dere skilte lag som band?

- Rune har hatt sporadisk deltagelse på litt forskjellige plater vi har gitt ut, så den har egentlig vært ganske bra, forteller Stenberg.

Når Lars Lillo-Stenberg lager låter, spiller han seg frem til låtene og skriver ned.

- Lars Frederik jobber mer med opptaksutstyr og mikser og leker med det, forklarer han. - Sånn har jeg aldri holdt

på. Men jeg er veldig fascinert av han som komponist, føyer han til.

Aldri lenge til neste gang

Treffes dere i bandet mye når dere ikke spiller musikk?

- Nei, i grunnen spiller vi så mye sammen og vet at det aldri er lenge til neste gang vi ses, så det har egentlig ikke blitt slik at vi for eksempel inviterer hverandre med på kino og sånn. Men det er alltid hyggelig om vi treffes utenom på fester og lignende ellers.

Lars Lillo-Stenberg føler han er svært ulik hans bandkamerater, men at de har felles referanser innen musikk, og det binder dem sammen.

Hvordan kom du inn i musikken?

- Det var min storebror som lærte meg å spille gitar og å høre på Neil Young, noe som har mye å si. Men jeg har alltid vært naturlig hekta på musikk. Da jeg var tre år begynte jeg å høre på The Beatles og allerede som seksåring hadde jeg alle albumene deres, forteller Stenberg.

Når begynte du å lage låter?

- Fra da jeg lærte å spille gitar, tolv år gammel. Jeg fant fort ut av at jeg måtte skrive låter og hadde ingen respekt for band som covret andre band.

Bedagelig turnéliv, men hektisk hverdag

Lars Lillo-Stenberg har nok å gjøre også når han ikke er ute og spiller konserter, noe han er annenhver uke.

- Det er et ganske bedagelig turnéliv, skyter han inn.

Ved siden av å være pappa styrer han med å ta telefoner og jobber med mange sideprosjekter.

- Nå holder jeg på med å lage filmmusikk til filmen *Andre Omgang*, som kommer i mars.

Selv om det er lenge til mars kan vi glede oss til deLillos '85 når de allerede om en ukes tid inntar Haakon Scene.

DET ER JUL!

Så er det over oss igjen. Et lite øyeblikk bare. Julestria velter over oss med pulserende tyngde og kraft. Gratulerer med dagen, kjære Jesus! (på forskudd). Vi snur døra og sola skifter retning. Vintersolhverv. Hedensk tradisjon i Kristi navn. Far ønsker seg gamasjer, lekebil til lillebror. Og så må vi ikke glemme ribba, herregud! Vi skal vel ha sprø svor?! Nei, pinnekjøtt er best! Eller griselabber. Og gløgg. Med mandler og det hele, nam nam. Handelsstanden pusser opp byen. Hoi folkens! Nattåpent! Opp med lommeboken, trekk til gatene. Supertilbud på nøtter, fisk og smult. Ta med deg venner, familie, hund og katt. Jula er for alle, ingen tid å miste nå.

- And the bells were ringing out for Christmas day!

Allerede i sommer så jeg et hint om at jula var i siget. Kjøpsoppfordringen i katalogen sa: Komplette grytesett på tilbud. Vær tidlig ute med julegavene! Men selv om jula tilsynelatende har gått fra å være bare til påske og nå holder seg gående hele året, er det akkurat som om den bare passerer i en hastig high-five når den først er her for alvor. Før jeg knapt nok har satt bånd på gavene og fått sukk for meg virker det som at middagen allerede er fortært, gavene åpnet og en ny adventstid banker på døra. Advent 364 dager i året. Det er jo sånn passelig lenge.

Å klage på at jula kommer både for brått og for tidlig begynner å bli like originalt som å legge ekstra ost på pizza Grandiosa. Det er lett, det er godt og koster gjerne mer enn det smaker. Med andre ord kunne man like gjerne brukt energien til noe ganske annet. For mens engler daler og Ole Paus og Oslo Gospelkor slipper sin endte juleskive, forbereder verden seg uførtroent på neste års pakkeinnsamling. Vi plukker med oss et tre eller to på veien, går noen runder rundt det og tenker litt på gud, stall og tre vise menn. Hva som feires og ikke feires er imidlertid uklart. Det samme er hvordan det skal gjøres og hvor lenge. For å være på den sikre siden tar vi hele året, utmerket.

Jula skulle visstnok være en tid for ro og hygge, håp og glede. For noen er det kanskje slik enda. Men for min del er det et av to valg. Å legge seg ned eller henge med på kjøret.

Jeg kapitulerer med hevet hode og åpner like gjerne rushet.

- For et øyeblikks tid er det stille og fred på den fredløse jord

- For et døgn eller to må de tie, alle trusler i bomber og ord

- Et sekund eller to kan vi glemme, at kanskje må jorden forgå

- Det er jul, du har tid til å lengte, til å høre ditt hjerte slå

(Eyvind Skeie)

God jul, før det er for seint!

FRITHJOF EIDE FJELDSTAD

Fokus Tsjekkia

TEKST: JOEP AARTS

Fra 9. til 12. november var det duket for tsjekkiske filmdager på Verdensteatret kino. De få som møtte opp fikk et allsidig tilbud fra nyere tsjekkisk film, som ikke har blitt særlig mye distribuert i Norge de siste årene.

Europeiske filmdager har vært et fast innslag i begynnelsen av mørketida i Tromsø og har blitt gjennomført for sjuende gang i år. Tromsø Internasjonale Festival-sjef Martha Otte, som også er programansvarlig for Europeiske filmdager og Verdensteatret kino,

forklarer hvordan tradisjonen har oppstått. - For sju år siden hadde Tromsø kino ikke kapasitet til å vise en del kvalitetsfilmer som var i norsk distribusjon. Gjennom konseptet Europeiske filmdager ble det muliggjort, men også etter at Tromsø kino har utvidet tilbudet er det mange land som lever et liv i skyggen, og fortjener ekstra oppmerksomhet.

I år var det altså Tsjekkia som sto for tur. Ifølge nettsiden til TIFF kjennetegnes tsjekkiske filmer ofte ved "et ironisk og skjevt blikk på livets opp- og nedture, et komisk blikk på våre omgivelser og vårt samfunn." Det var programmert seks filmer fra 1997 til 2004, og det var et bredt tilbud med alt fra et Oscar-nominert, heller konvensjonelt krigs- og kjærlighetsdrama (Zelary) til en litt mer eksperimentell tolkning av Dostojevskij

(Return of the Idiot). Filmklubben og barnefilmklubben bidro også med hver sin visning.

Publikumssvikt

Selv om programmet var veldig spennende, sviktet publikummet. Verdensteatret kino har i det hele tatt fått en skjev start og de aller fleste har nok ikke fått med seg at det overhodet finnes et cinematek i byen. Kinoen startet opp etter stumfilmfestivalen i september og har hatt to visninger daglig i hele oktober og november.

Men de gangene undertegnede har vært på kino var det ikke mer enn tre-fire stykker i salen og det er rett og slett for dårlig. Det ville ha vært synd hvis det årelange arbeidet for å få et filmens hus ville resultere i obskure visninger for noen få utvalgte.

Det var litt mer oppmerksomhet i forhold til tsjekkiske filmdager, men det er langt igjen til et velsmurt PR-apparat. Med den erfaringen TIFF har opparbeidet seg gjennom alle de 17 årene festivalen har eksistert burde de ha klart å skape mer blest rundt åpningen av Verdensteatret kino og gjort (det veldig spennende) tilbudet vident kjent. Det holder ikke med en liten folder i kaféen på Verdensteatret.

Forhåpentligvis vil filmfestivalen, som går av stabelen 16. januar 2007, være en øyeåpner for mange. Martha Otte påpeker i siste utgave av gratisavisa Grus at en by først kan kalle seg for en by hvis kinotilbudet holder mål. Men da må folk også vite om og benytte seg av dette tilbudet.

Uka '07

TEKST OG FOTO: VIKTOR EMMANUEL SANDEN

Kanskje du har hørt om Uka i Trondheim eller Uken i Bergen? Vel, nå skal du få høre om Uka vår!

Pompel og Pilt

Tony Winkler og Haakon Nordrum er begge tjuefem og studerer samfunnsøkonomi på dagtid. Nå er det planleggingen av neste års studentfestival, Studentuka 07, som står på agendaen. De to unge herrer er henholdsvis leder og nestleder.

- Han er min høyre hånd, sier Winkler om sin kollega Nordrum og smiler.

They want you!

- Tirsdag den 21. november, klokken 1900 på Driv vil det bli holdt et informasjonsmøte for alle studentene. Der ønsker vi absolutt alle velkommen til å engasjere seg og komme med ideer og forslag til Studentuka i Tromsø, samt høre hva som vil skje fremover, forteller de to.

Skal man forstå Tony Winkler rett, så vil du lære mer om du er med på å arrangere studentuka enn hva du vil lære på ett års studier.

- Det trenges et bredt og stort styre på en femten, kanskje seksten personer, slik at vi kan få utnyttet kontaktene våre sammen. Helst personer som kan sette av tid til planlegging i forkant av arrangementet, opplyser de to.

- Studentuka trenger nye studenter og friskt blod i årene, du kan bare se på alderen vår, vi kommer ikke til å fortsette så mye lenger etter Uka07, sier Winkler.

PengerPengerPenger

Studentuka har fått 550 000 kroner fra ulike studentorganisasjoner, deriblant

Studenttinget og Studentsamskipnaden. Studentuka har også fått en økning i den økonomiske støtten fra Universitetet.

Sammen med økte økonomiske rammer kommer også økt satsing og økte forventninger. Sist festival var det 8 konsertkvelder, med 13 konserter og 2500 solgte billetter, nå sikter vi høyere enn noen gang og går for gull.

- Vi vil få med studenter ved både Høyskolen og Universitetet, for det er veldig mye å gjøre i forbindelse med et stort arrangement som dette er. Sist år hadde vi rundt 50 frivillige, men til neste festival ønsker vi å bli bedre til å mobilisere studentene, slik som Trondheim er så gode til, fortsetter Winkler.

- Vi ønsker at alle skal bidra og ta del i denne store begivenheten. Sist festival hadde vi 50 frivillige, men det trengs mer enn det for å nå målene våre forteller en ivrig Nordrum.

En fest for alle

I Studentuka05 var noen av hovedattraksjonene Big Bang og Kurt Nilsen, som hører til i toppen av norsk musikk. Nordrum forteller ivrig at man nå også starter å se internasjonalt. Men på spørsmål om hvem vi kan forvente å møte på neste års Studentuke er de litt mer avholdende.

- Det er hemmelig, men vi har lagt inn bud på to artister, og vist interesse for en tredje, men så langt har vi ikke kommet enda.

Like samstemte er de når det er snakk om hvem de mest ville sett på scenen i Tromsø.

- Det er nok Tool, men vi må jo også være realistiske. Men skal vi drømme så må det være Tool, drømmer de videre.

UKA'07: Tony Winkler og Håkon Nordrum drømmer om Tool.

Oppsummering

- Om vi skal oppsummere ønsker vi å ha en festival hvor alle kan delta i, en festival som engasjerer så mange som mulig. Vi vil også tilby litt mer sære ting, til enhver smak. Det er også ønskelig at de ulike studentorganisasjonene deltar aktivt i Studentuka, men det vil vi kontakte dem om.

Denne festivalen vil være et utstillingsvindu for studentvelferden, avslutter Winkler.

KULTUR Kulverten

I Universitetets katakomber

TEKST: MARIANNE ELOISE STØRSETH
FOTO: INGRID HALVORSEN

Under hele universitetsområdet løper et komplisert nettverk av tunneler. Uten de ansatte i kulverten ville hele strukturen til Universitetet bryte sammen.

Under jorda

Det er ikke mange som vet om hva som foregår under Universitetet. Under jorda er det nemlig blitt bygget et komplisert Universitetstunnelnett, skapt for å holde Universitetets drift på topp. Tunnelene har mange funksjoner og blir betjent av opptil førti ansatte døgnet rundt. I kulverten er det ansatte som tar seg av distribuering av post, rengjøring, avfall og ellers andre oppgaver som må til for å holde et toppmoderne universitet i drift. Det er til sammen en kilometer med ganger under jorda. Kulverten strekker seg fra administrasjonsbygget, til teorifagbygg 2, og til det medisinske fakultet. Det skal være mulig å gå tørrskodd under jorda helt fram til sykehuset. Det kan bli lange turer til fots for de ansatte, derfor er det vanligste framkomstmiddelet i kulverten sykkel, men noen få ansatte kjører også truck.

Adgang strengt forbudt

Vi var heldige som fikk en omvisning i kulverten, ettersom det kun er autorisert personell som har tilgang. Sjøf og senioringeniør Ivar Eklund vil at kulverten skulle få minst mulig publisitet, av hensyn til sikkerhet. Det finnes skadelig avfall og elektronikk her som studenter ikke skal ha adgang til. Vi gledet oss da vi omsider fikk ta en tur ned i den hemmelige gangsystemet. En vennlig mann ved Stig Aasland tok på seg oppgaven som guide, og vi fikk bli med på en av søppelrundene hans. Han har en variert jobb med ulike oppgaver som sortering av avfall, utlån av nøkler til studentene, og adgangskontroll. Han

har også ansvaret for to varebiler og to tilhengere. Stig Aasland kom kjørende på trucken sin da han mottok oss. Vi fikk ta en titt på pauserommet, hvor det fantes pepperkaker, kaffe og vafler. De ansatte i kantina tar seg godt av disse essensielle menneskene som jobber i kulverten. Vi fikk tildelt hver vår sykkel, og fikk beskjed om å følge etter trucken til Stig Aasland.

Det kan være forvirrende nok å prøve å orientere seg på bakkenivå, men ned i kulverten var det helt umulig å glette hvilket bygg vi var under til enhver tid. Her finns ingen vinduer, bare lange ganger i malt betong, med rør, ventilasjonsanlegg og elektrisk system i taket. På veggene i noen av gangene henger det skilter med "pass opp for truck". I gangene ligger det utdattert elektronisk utstyr som er utdatert. Det er de ansatte i kulverten sin oppgave å kvitte seg med gammelt utstyr og møbler, og bytte det med nytt. En av kulvertens hovedoppgaver er å sortere og kvitte seg med avfall fra de tusener av studenter og ansatte som benytter seg av Universitetet daglig.

Godt arbeidsmiljø

Det er en uformell og trivelig tone blant de ansatte, og de mener selv de er en sammensveiset gjeng. Her finnes det et mangfold av forskjellige mennesker, med kompetanse innen forskjellige felt. De fleste kommer fra privatsektoren, og har måttet vende seg til å jobbe for det offentlige. Uansett om de tilhører rengjøringspersonellet, eller er driftsansvarlige, er alle likevel det samme. De er derfor viktig at de ansatte holder et høyt nivå og forbedrer seg konstant. Det er viktig at vi gjør vår del av arbeidet over og over, så de ansatte ikke må jobbe overtid for å få endene til å møtes. Som Aasland sier:

- Det starter med studentene.

Studentene må delta i kildesorteringer

Universitetet betaler staten en årlig avgift på fire millioner kroner for å få kvitte seg med avfall. Det er de ansatte i kulverten som får den vanskelige jobben med å holde kostnadene nede. Det er satt opp miljøstasjoner flere plasser i kulverten for å holde nivået på avfalls sortering på topp. Her sorteres matavfall, papp, papir, glass, spesialavfall, plast og restavfall. For å kaste ned på avgifter har kulverten egne maskiner som presser pappen. Papp er nemlig gratis å kaste, ettersom den kan gjenvinnes. Ved en av maskinene treffer vi på kokken Frank Holte, som driver og presser papp. Han er ansatt i kantina og vet godt konsekvensene av late studenter.

- De ansatte i kantina må jobbe overtid for å rydde opp etter at studentene har spist, fordi de ikke rydder opp etter seg, bemerkter han.

- Ikke nok med det, men når studentene først kaster maten og setter fra seg tallerkenen der den hører til, er det ikke alltid de er nøye med å sortere søppel, legger han til.

Stig Aasland understreker at studentene spiller en viktig rolle her.

- Når en student kaster en syltetøypakke i papir avfallet, vil de ved avfallsmottaket ikke godta det som kildesortert papir, og vil kaste det i restavfallet. Dette fører til ekstraavgifter man godt kunne klare seg uten. Som Stig Aasland treffende sier:

- Det blir som å skite i egen gård!

Frank Holte er engasjert i saken og mener

at studentene virkelig bør skjerpe seg og sier:

- Ho mamma jobbe ikkje her! litt spøkefullt.

Matavfallet kunne godt ha blitt grisemat, men ettersom det ikke går an å stole på at studenter og ansatte kun kaster matavfall i disse dunkene, er den ubrukkelig. Det kastes en stor søppelkasse med matrester hver dag. Det finnes spesielle kjølerom flere steder i kulverten som er til matavfall. Her holder temperaturen nede for å forhindre lukt. Disse rommene tømmer en gang i uka, og er ifølge de ansatte en ordentlig drittjobb.

Radioaktive stoffer

Noe av avfallet som etterlates av studenter og ansatte er skadelig for helsen og miljøet. Det finnes rom for oppbevaring og skilling av biologisk og kjemisk avfall, gass og gift. Alle disse potensielt skadelige stoffene behandles kun av autorisert personell med spesialkompetanse. En liten gruppe ansatte har ansvar for å rengjøre laboratoriet, og ta seg av de skadelige avfallsstoffene. Det er brukeren av laboratoriet som har ansvar for å gjøre rent etter seg hvis de søler kjemiske vesker, og da har ikke de ansatte tillatelse til å tørke opp. Dette foregår for det meste under farmasibygget, og noe under det medisinske fakultet. Under jorda ved det medisinske fakultet finnes det radioaktivt avfall. Det er ikke så mye at det slår ut, man trenger ikke å være redd for å finne fisker med tre armer i kunnskapskilden. Som Aasland sier:

- Det er ikke helt uskadelig. Om man sitter på det en uke, vil man nok kunne merke virkningen.

KULTUR

Under det medisinske fakultet hører renholdspersonellet til. Her samler de vognene sine som de bruker for å rengjøre universitetet. I en spesiell vaskemaskin vaskes mopper og kluter. Dette er samlingspunktet for de 10 ansatte innen renhold. Stig Aasland skryter og sier:

– Det er dyktige damer dette her, og de jobber hardt.

Kulvertfest og Oktoberfest

I dette kompliserte tunnelnettverket er det veldig viktig å gjøre jobben sin korrekt, og de er derfor flinke til å gi hverandre tilbakemeldinger. Man innser ikke hvor mye hardt arbeid som må til for å drive et av Norges beste universiteter. De ansatte er flinke til å støtte og oppmuntre hverandre. Stig Aasland sier at noe av det beste med å jobbe i kulverten er at ting er i orden og lagt til rette for at de kan forbedre seg hele tiden. De har midlene for å kunne oppdatere Universitetet fortløpende.

Noe som kan være med på å opprettholde den gode kommunikasjonen er et trivelig miljø blant de om lag 40 ansatte er kulvertfestene. Som regel er det de fra driftssentralen og renholdsteamet som arrangerer fester sammen. Det var mye spøkefull latter og sønnkånde blikk som møtte oss da vi forsøkte å få litt informasjon om festene. Det er tydelig at det som skjer i kulverten, blir i kulverten. Men Stig Aasland betrygger oss med å si at det ikke har skjedd så mange uhell enda, og ingen har blitt påkjørt av truck enda.

Det er de ansatte sin jobb å rydde etter gjestene fra hver oktoberfest. Studentene etterlater seg litt av hvert, blant annet

supermandrakter, sverd, brukte kondomer og en døvblind hvit stakk. Etter Oktoberfesten i år var det så mye søppel og etterlate gjenstander at de som ansatte måtte rydde til seks om morgenen.

Mystikken består

Etter at vi hadde syklet etter trucken et par kilometer i den hemmelige

undergrunnen, var det på tide for Stig Aasland å ta seg et kvarters pause. Vi fikk ikke tillatelse til å dra fra kulverten uten å ha spist kake og tatt en kopp kaffe. Dette var, men de er hyggelige og gode humør, er en hyggelig gjeng med godtt humør. I pauserommet fikk vi igjen sjansen til å spørre om noen historier fra kulverten, men de ville ikke fortelle noe. De har

streng taushetsplikt og kan ikke fortelle menneskene på bakkenivå hva som foregår. Mystikken rundt kulverten ser ut til å overleve en liten stund til, og hemmelighetene vil ikke se dagens lys enda. Det er mye som skjer under bakken om dagen når studentene er der. Det er om natten kulvertfolket kommer opp fra undergrunnen.

Les en Tromsø-roman i høst!

AKADEMISK KVARTER
B O K H A N D E L

tlf. 776 44920 • www.ak.uit.no • ak@ak.uit.no

KULTUR Film og Ballett

Film som forandrer

TEKST OG FOTO: INGA MARIE HOLST

Kunne du tenke deg å holde på med film? Har du lyst til å forandre verden?

I Tvibits nye filmgruppe kan du gjøre begge deler.

- Vi har hatt hundrevis av spennende filmprosjekter med unge mennesker fra hele verden, men bare en håndfull av dem har vært studenter. Nå vil vi ha studenter med i den nye filmgruppa vår!

Joachim Lyng, filmkonsulent ved Filmhuset Tvibit, forteller glødende om husets nye prosjekt.

- Film kan være et veldig sterkt medium. Det ønsker vi å utnytte. Målet er ikke å ligne mest mulig på norsk eller amerikansk film. Mesteparten av det som vises på TV eller kino er presset inn i et format som ufarliggjør det. Film kan være så mye mer enn det.

Mer enn kamera og klipping

På Filmhuset Tvibit kan alle komme og låne kamera og bruke redigeringsutstyr. Der har filmspirer boltret seg fritt i fire år, flere av dem har også vunnet priser for filmene sine. Tvibit startet dessuten sin egen filmfestival, Nordisk Ungdoms FilmFestival (NUFF), og samarbeider med unge mennesker i flere land. Men selv om alle har fri tilgang til filmutstyr, gjelder ikke det samme for filmgruppa.

- Filmgruppa skal bestå av ti stykker, og møtes én gang i uka. For å være med trenger du ikke kunne masse om film,

men det er viktig at du har lyst til å fortelle noe, *tro* at det går an å påvirke med det man gjør.

Dessuten er ikke film bare kamera og klipping. Joachim minner om at filmproduksjon innebærer både å jobbe med manus, prosjektutvikling, økonomi, og så videre.

- Forskjellige oppgaver krever forskjellige folk. Om en bare er veldig interessert i foto, så er det grunn nok til å søke.

Studenter er velkomne

Tvibit er for de fleste kjent som byens ungdomshus. Mange tror at huset bare er for skoleelever, men denne myten vil Joachim avlive.

- Tvibit er et hus for *unge mennesker*, og studenter er på ingen måte for gamle til å være her. Det er paradoksalt at vi har 1500 stykker innom Filmhuset i året, men bare et fåtall av dem er studenter, sier han.

Spesielt mener han dette blir påfallende når byens studenter ikke har noe annet tilbud når det gjelder å lage film.

- Driv har ikke noe filmtilbud, og det er synd. Det skjer lite annet enn konsum på Driv. Konsum av konserter, øl og mat. Driv mangler et skapende kulturelt miljø, men det synes vi ikke studentene skal måtte lide for. Derfor inviterer vi studentene hit.

STUDENTFILM: Joachim Lyng vil ha kreative studenter til å lage film på Tvibit.

Nøtteknekkertid

Ballett: Tromsø symfoniorkester og Tromsø kulturskole setter opp Nøtteknekkeren

TEKST: INGA MARIE HOLST
FOTO: ERLEND STIEN GRIMSRUD

Nøtteknekkeren er en av verdens mest kjente balletter, og vises over hele verden i førjulstida. I år kan også Tromsøs innbyggere få en smak av høykulturell julestemning.

Hva er vel førjulstid uten Nøtteknekkeren? Har du bodd en stund i Tromsø, vil du nok svare at førjulstid uten Nøtteknekkeren ikke er verre enn førjulstid uten påskepynt. I andre byer, derimot – som i de fleste av kontinentale metropoler – vil man nok svare at Nøtteknekkeren er en førjulstradisjon på linje med adventskalender og julemarsipan.

Kontinental førjulsstemning

I år gir Tromsø kulturskole og Tromsø symfoniorkester deg muligheten til en smak av kontinental førjulsstemning. Fra 22. til 25. november setter de opp den verdenskjente balletten på Kulturhuset.

- Nøtteknekkeren er en av verdens mest kjente balletter. Både musikken og dansen er hver for seg fantastisk, og sammen blir det en helt spesiell helaften, forteller Kristin Holand, danselærer og prosjektkoordinator ved Kulturskolen. Vi møter Holand i hektiske omgivelser, midt blant store og små dansere i strutteskjørt. Grasiøse bevegelser på trippende tåspissko.

- Stopp, vi tar det fra begynnelsen! Alt skal sitte perfekt før premieren.

- Dette er et nytt samarbeid mellom de klassiske danserne på Kulturskolen og Tromsø symfoniorkester. Dessuten kommer det to dansere fra den prestisjetunge Viennese Opera Ballet School, forteller Holand.

Spesialpris for studenter

Omtrent 130 dansere øver intenst på trinn og bevegelser. Sammen skal de fortelle historien om lille Clara som i sine drømmer møter nøtteknekkerprinsen og gir seg ut på en fantastisk reise. Historien kan studenter få med seg til en ganske rimelig penge.

- For 120 kroner og studentbevis får man med seg en helaften til spottpris.

KULTUR Blogg

Lever bloggen?

TEKST: ROBERT VANGSTAD UTVIK
FOTO: PRESSE

Er bloggen fjorårets store greie eller sitter folk rundt omkring og blogger enda? Og er det forsvarlig å legge ut så mye informasjon om seg selv?

Hva er en blogg?

Ordet blogg kommer opprinnelig fra det engelske *weblog*, altså en *vevlogg* på norsk. En blogg er en nettside som er så enkel å oppdatere at hvem som helst kan bruke den. Den kjennetegnes ved å se ut som en nyhetside i formen, ved at oppdaterte saker ligger i kronologisk rekkefølge ovenifra. Men i innhold kjennetegnes blogger ved å ligne mer på dagbøker med et personlig innhold, nærmest i brevform.

(wikipedia.no, blogger.com, VG)

Det var vel i løpet av våren 2005 at bloggefænomenet tok av. Alle skaffet seg en. MSN og Blogspot sine servere ble fylt opp av alle slags folk som skrev om gårsdagens fest, krangler med kjæresten, hva de ser på TV og kanskje til og med litt politikk. Natt&Dag, Dagbladet Fredag og andre hipsterblekker skrev side opp og ned om det nye trendfenomenet.

Sosialantropologer begynte å forske på fenomenet. Til og med jeg fiksa meg en blogg etter hvert. Blogging var det nye DET. Så dukket til og med "vloggene" opp (video-blogger), men de døde ut etter kort tid. I følge Olav Anders Øvrebø som har forsket på fenomenet har til sammen 30 000 nordmenn sin egen blogg.

Likevel sitter jeg med en følelse av at fenomenet er i ferd med å dø. Er bloggen blitt "last year"? Eller er det bare noe jeg sier fordi jeg ikke har giddet å oppdatere min egen blogg. En som er enig i dette er Wilhelm Möller Pedersen. Han har vært aktiv blogger siden oktober 2005.

Jeg tror blogging som fenomen er i ferd med å dø ut. Det startet som en alternativ og fri røst. Men stadig flere "mainstream"-aktører som VG og Dagbladet har melket dette fenomenet så kraftig at det mister sin egenart. De kveler hele konseptet. Det blir litt som at Cappelen skulle etablere et leksikon i samme stil som Wikipedia.

Möller Pedersen bruker sin blogg til å skrive om noe så forskjellig som poker og politikk.

- Det er områdene som interesserer meg. De fleste som kommer innom siden min er også folk som driver med det samme. Jeg deltar ofte i diskusjoner på andre sider. Disse folkene kommer ofte tilbake til min side.

Fin egenerapi

Det første jeg finner når jeg googler mitt eget navn er verdens dårligste blogg. Min

egen altså. Ikke oppdatert og full av vrøvl. Strengt tatt en uinteressant side. Og jeg er ikke alene. Overraskende mange har en egen blogg. En av dem er sosiologstudent Frode Henriksen. Sammen med tre kompiser skriver han om daglige ting.

- Det begynte som et verktøy innad i en vennegjeng hvor vi oppdaterte kamerater som flyttet utenbys om de siste fyllehistoriene og den slags.

Hvordan tror du en eventuell fremtidig arbeidsgiver vil reagere hvis han søker seg frem til din blogg og leser dine fyllahistorier?

- Hvis en arbeidsgiver har et problem med at jeg i en alder av 23 har vært en del på fylla så ser jeg ikke på den arbeidsgiveren som særlig interessant å jobbe for.

Føler du at du utleverer mye av deg selv på bloggen din?

- Egentlig ikke. Det er bare en begrenset del av meg selv jeg deler. Dessuten er det ikke så veldig mange som går innom siden vår heller. Mest av alt er en blogg fin egenerapi. Hvis man er frustrert og vil ha det ut, så hjelper bloggen innmari godt.

"Blogger er internettets dovegger. Hva gir egentlig hvem som helst med en datamaskin retten til å trykke ut sin mening uten å være spurt?"

Jean-Remy von Matt, reklamedirektør (Scholz 2006)

4 på bloggen

1. Har du blogg?
2. Ser du noen etiske dilemmaer knyttet til å legge ut informasjon om seg selv på nett?

Kristoffer Amundsen

1. Jeg har ingen blogg. Jeg synes det er så mye mas om å blogge. På VG er det blogg her og der.

2. Jo da, er mange som utleverer seg sjøl på en blogg.

Camilla Abrahamsen

1. Jeg pleide å blogge en del da jeg bodde i USA. Jeg gjorde det mest for at folk hjemme skulle se hva jeg drev med. Da slapp jeg også å sende mail til alle jeg kjenner. Jeg tror det er mange utvekslingsstudenter som blogger

2. Folk tenker ikke på hvor offentlig nettet er og at personlige bilder man legger ut er tilgjengelig for alle.

Christoffer Ørntuvik

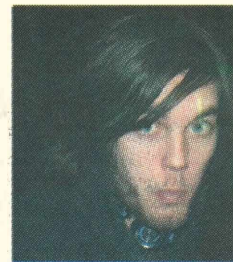

1. Ja jeg blogger (litt). Mest om ting jeg kommer på i løpet av dagen. Noe jeg ble overrasket over for eksempel. Gjerne noe aktuelt. Kjenner bare to andre som blogger

2. Man er selv ansvarlig for det man legger ut på nett. På den andre siden er det ingen sensur. Jeg synes ikke det er noe mer etisk dilemma knyttet til å blogge i forhold til andre medium. Ting man skriver på nett får heller ikke verre konsekvenser enn hvis man skulle si noe dumt i fylla.

Ole Hundstuen

1. Jeg har ingen blogg. Jeg har ikke giddet å skaffe meg en. Det er bare to andre som jeg vet om som blogger.

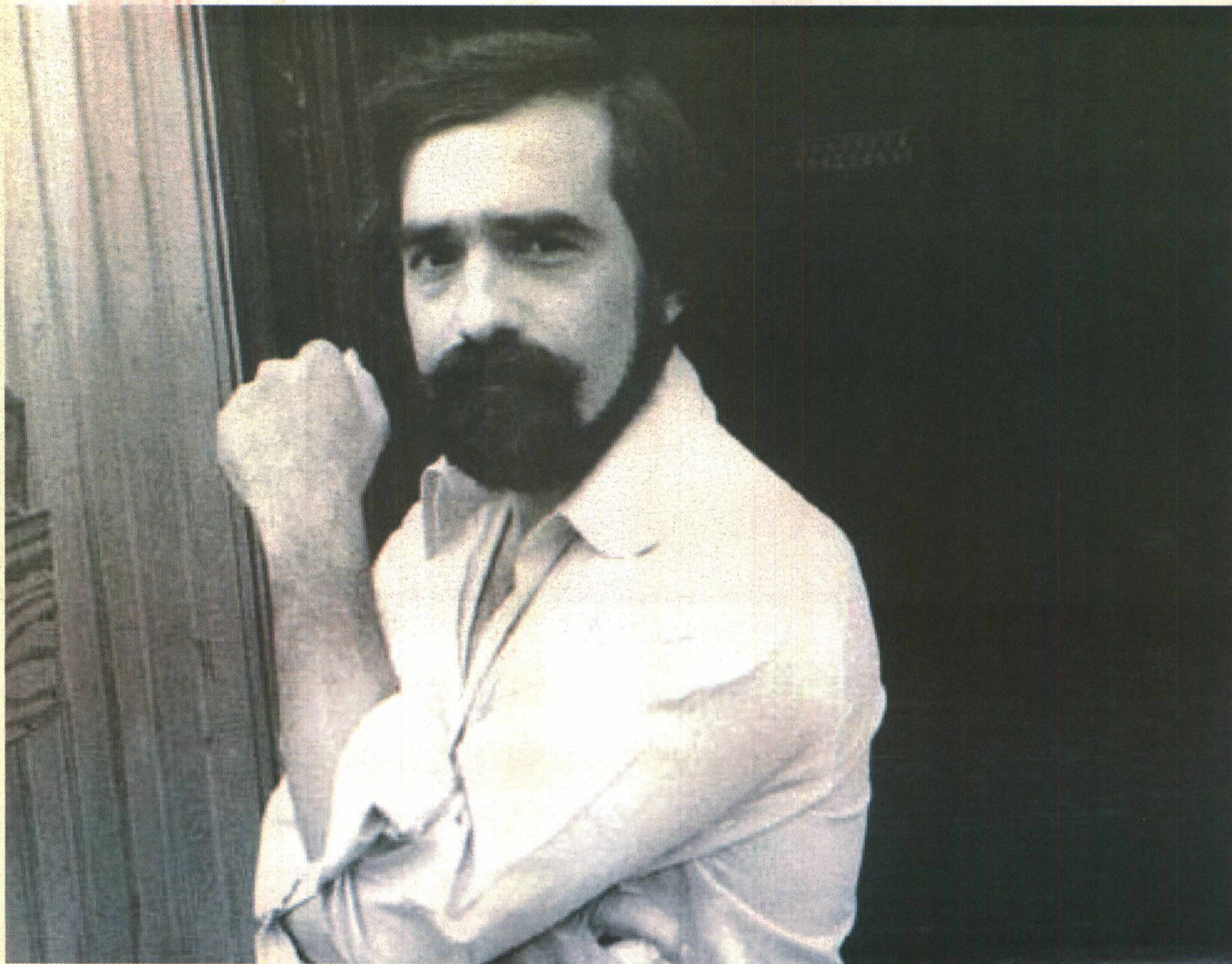

2. Eneste etiske dilemmaet må vel være om en blogger utleverer andre mennesker. Utenom det er det bare en fare for at det kan være selvdestruktivt.

TEKST OG FOTO ROBERT VANGSTAD UTVIK

KULTUR Martin Scorsese

Filmens Gudfar?

TEKST: FRANK J. WOLD
FOTO: PRESSE

"There is no such thing as pointless violence. City of God, is that pointless violence? It's reality, it's real life, it has to do with the humanity condition. Being involved in Christianity and Catholicism when I was very young, you have that innocence, the teachings of Christ. Deep down you want to think that people are really good - but the reality outweighs that." - Martin Scorsese

Kanskje en av de største amerikanske filmregissørene i etterkrigstiden er klar med en ny film, *The Departed*, som tar for seg et av Martin Scorseses favoritt-temaer og som har blitt en rød tråd gjennom hele hans regissørkarriere; skildringen av gjenger, vold og den "amerikanske mannen".

Scorsese ble født i New York i 1942 av italiensk-amerikanske foreldre og vokste opp i Little Italy. Her lærte han seg tidlig hvordan gatas lov vokste, og mye av det han opplevde i barndommen som blant annet gatevolden og den katolske oppdragelsen, skulle vise seg å påvirke ham sterkt senere i livet.

Hans store gjennombrudd som regissør kom i 1973 med filmen *Mean Streets*, der Harvey Keitel og Robert De Niro gjør en glimrende innsats i New Yorks Little Italy. Keitel og De Niro var på denne tiden i ferd med å slå gjennom og *Mean Streets* ga dem en skikkelig puff. Med *Mean Streets* setter Scorsese også standarden for sine fremtidige filmer. Realistiske skildringer av vold, sosiopatiske hovedkarakterer, kjapp klipping og et rockete soundtrack. *Mean Streets* startet samarbeidet med Robert De Niro, som har hovedrollen i mange av Scorseses filmer, og markerte begynnelsen på Scorseses skildring av mafiaen, som er et tema som går igjen hele veien i hans karriere.

I 1976 kommer kultfilmen *Taxi Driver*, også denne med Robert De Niro i hovedrollen. Den tar for seg Vietnamveteranen Travis Bickles paranoia og sakne, men sikre fall ut av samfunnet. Filmen var også gjennombruddet til Jodie Foster, som spilte en høyst kontroversiell rolle som barneprostituert. Også Harvey Keitel er med igjen, denne gangen som en degenerert hallik. *Taxi Driver* ble en

stor suksess, og den vant gullpalmen i Cannes. Men suksessen gikk Scorsese til hodet, og han ble så til de grader kokain-avhengig.

Den filmen som av mange regnes for å være Scorseses desidert beste er *Raging Bull*, fra 1980. Igjen spiller Robert De Niro hovedrollen som den aldrende bokseren Jake La Motta. De Niro la på seg 30 kilo og gjennomgikk en komplett karakterforvandling i forbindelse med filmen, noe som også ga ham Oscar for beste mannlige hovedrolle. I løpet av 1980-tallet ser vi mye variert fra Scorsese, noe som kan forklares med at han lå i konstant kniving med Hollywood og produsenter, og følte ikke han fikk den kunstneriske friheten han trengte.

1990-tallet viste seg å bli et svært produktivt tiår. I 1990 kom *Goodfellas*, som også regnes som en av de beste filmene hans. Selvfølgelig også den med Robert De Niro i hovedrollen som mafiosoen Jimmy Conway. Deler av 80- og 90-tallet gikk Scorsese gjennom et stilskifte, der filmene bevarte noe av kjennemerket til

Scorsese, mens de på mange måter ble "mainstream" og stuerene.

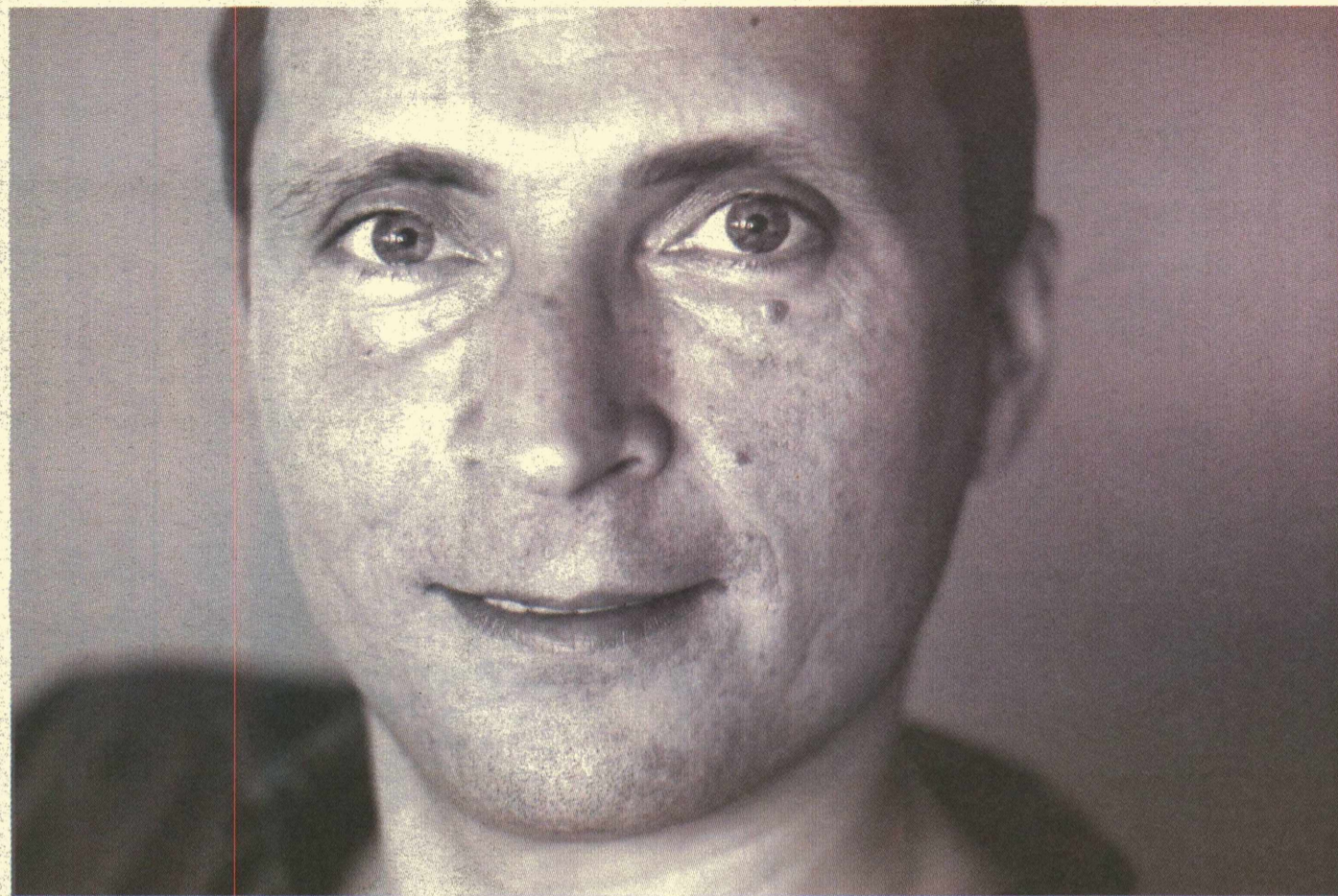
Etter årtusenskiftet er Scorsese best kjent for *Gangs of New York* og *The Aviator*. Den siste filmen hans, *The Departed*, som hadde premiere i oktober har forøvrig fått glimrende kritikker og blir av mange regnet for å være den beste filmen hans på mange år. *The Departed* er en nyinnspilling av Hong Kong-filmen *Infernal Affairs*, og handlingen er lagt til det irske kriminelle miljøet i Boston.

En rød tråd i filmene hans er mannspersonen, gjerne en sosiopat, som er følelsesmessig komplekst sammensatt og som på et tidspunkt lar følelsene ta overhand og eksploderer i et inferno. Spesielt i skildringene av organisert kriminalitet er hovedpersonen ofte stilt ovenfor dilemmaet om matriell rikdom og det selvbedraget de utsetter seg for.

Scorsese holder nå på med en dokumentar om Rolling Stones og filmen *The Rise of Teddy Roosevelt*, som skal være ute til 2008. Inntil da, stikk og plukk opp noen av de beste filmene som er laget de siste 30-40 årene og nyt dem!

KULTUR Bokanmeldelse

Kva skal skje i Nord-Norge?

TEKST: ASKILD GJERSTAD
FOTO: KAGGE FORLAG

-Eg trur Universitetet i Tromsø har fleire visjonar for Universitetet enn for Nord-Norge som heilskap, seier Morten Strøksnes som har skrevet bok om landsdelen.

Sosiologen Ottar Brox si bok *Hva skjer i Nord-Norge* frå 1966 vert regna som ein av dei største klassikarane i norsk samfunnsvitenskap nokonsinne. Det kom derfor som ei stor overrasking at årets haustliste frå Kagge forlag hadde ei nyutgjeving med same tittel som Brox si klassikar. Morten Strøksnes, mangeårig Morgenbladet-journalist og finnmarking, trur ikkje at den ambisiøse tittelen gjev ekstra fallhøgde for bokprosjektet hans.

- Denne boka er av ein heilt annan type enn Brox si. Han skrev egentlig om nokre få småsamfunn på Senja, som han hadde forska på i mange år. Han ville visa korleis staten sine Nord-Norge-planar øydela meir enn dei bygde opp. Mi bok er ei blanding mellom eit essay og ei reiseskildring, som gjennom ein svært variert tematikk forsøker å belysa meir eller mindre oversette trekk ved Nord-Norge sin historie, mentalitet og utvikling.

- Nord-Norge er framleis ein koloni Ramma for Strøksnes si bok er ei reise gjennom dei tre nord-norske fylka. Strøksnes startar reisa i oldefaren sitt fråflytta hus i Vesterålen, og endar i Murmansk. Omkring halvparten av boka er via til Finnmark, men også Harstad, Tromsø og heile barentsregionen blir utførleg diskutert. Denne lesaren synes det er eit nedslående bilete av Nord-Norge som framtrer i boka, men det er ikkje Strøksnes samdi i.

- Sjølv synes eg ikkje det er så nedslående, men eg høyrer kva du seier. Nord-Norge treng mange visjonar, og å lausriva seg frå den totale fjernstyringa frå Oslo som har vart i heile etterkrigstida. Nord-Norge er framleis ein koloni, politisk sett. For at dette skal endra seg må man byggja opp ein nord-norsk politisk offentlighet, og eit regionalt demokrati. Men det er låg bevissthet rundt dette, fordi fjernstyringa har vart så lenge at folk oppfattar den som naturleg og fordi dei er blitt politisk apatiske som resultat av dette.

UiTø er sjølvcentrert

Både lokalpolitikken og det private næringslivet i Tromsø får passet påskrevet for å vera ekskluderande og lukka for nye idéar. Strøksnes er heller ikkje nådig mot Nordlys og andre nord-norske aviser, som han hevdar både er så lokale i sitt fokus og så svake at dei ikkje kan regnast som ein politisk offentlighet. UiTø blir også vurdert av Strøksnes sin nådelause penn, og han hevdar at Universitetet i Tromsø er for sjølvcentrert til at det kan bli det forskings- og kunnskapscentrumet som landsdelen og heile Barentsregionen treng.

- Tromsø orienterer seg i liten grad mot Barentsregionen og Russland, og i hvert fall ikkje i forhold til Øst-Finnmark. Eg trur UiTø har fleire visjonar for UiTø enn for Nord-Norge som heilskap.

Det vil likevel vera urettferdig mot Strøksnes å utelata at han i mange samanhengar er løysingsorientert på vegne av Nord-Norge, og han peikar på nye og ofte overraskande løysingar på dei utfordringane landsdelen står ovanfor. Han tek mellom anna til orde for eit nytt barentsuniversitet i Kirkenes.

- Ein stor kunnskapsinstitusjon i Kirkenes, med eit spesielt fokus på Russland og Barents, kan både symbolsk og

praktisk bli ein hjørnestein i byggingja av eit moderne og livskraftig Finnmark. Sjølv sagt vil det kosta, men me har råd. Det skal pumpas opp enorme verdier frå Barentshavet. Staten må gje noko meir tilbake enn trygder og spredte dråpar til "næringsutvikling".

Kjærligserklæring til Nord-Norge

Halvard Tjelmeland hevda i *Morgenbladet* i oktober at boka di både er prega av "urban forakt" og "kulturell overlegenhet" i møte med landsdelen. Kva tenkjer du om dette?

- Eg synes påstanden frå Tjelmeland er heilt utan belegg. Han brukar ein sterkt subjektivt skildra scene mens eg køyrer gjennom Namskogene for å "underbyggja" dette. Denne boka er eit forsøk på virkelighetsbeskrivelse på eitt plan, men den er også full av personlege observasjonar, polemikk, ironi og humor - av slike ting analysen ikkje fangar opp, men som eg likevel synes er viktig. Sjølv regner eg boka som ei kjærligserklæring. Men det er ofte snakk om sokalla "tough love".

Strøksnes er som nevnt erfaren journalist, for berre eit par eit par år sidan var han ein av Oslo-prensa sine mest skarpskodde skribentar. Er det mogeleg at me får sjå Morten Strøksnes som redaktør når Nordlys ein gong i framtida skal relanseras som seriøs kultur- og landsdelsavis?

- Det var eit smigrande spørsmål, men eg ser det ikkje heilt for meg, både fordi Nordlys sikkert finner nokon som er bedre eigna, og fordi eg aldri har hatt lyst til å bli sjef over noko eller nokon. Det stiel for mykje tid frå arbeidet...

Kultur- kommentaren

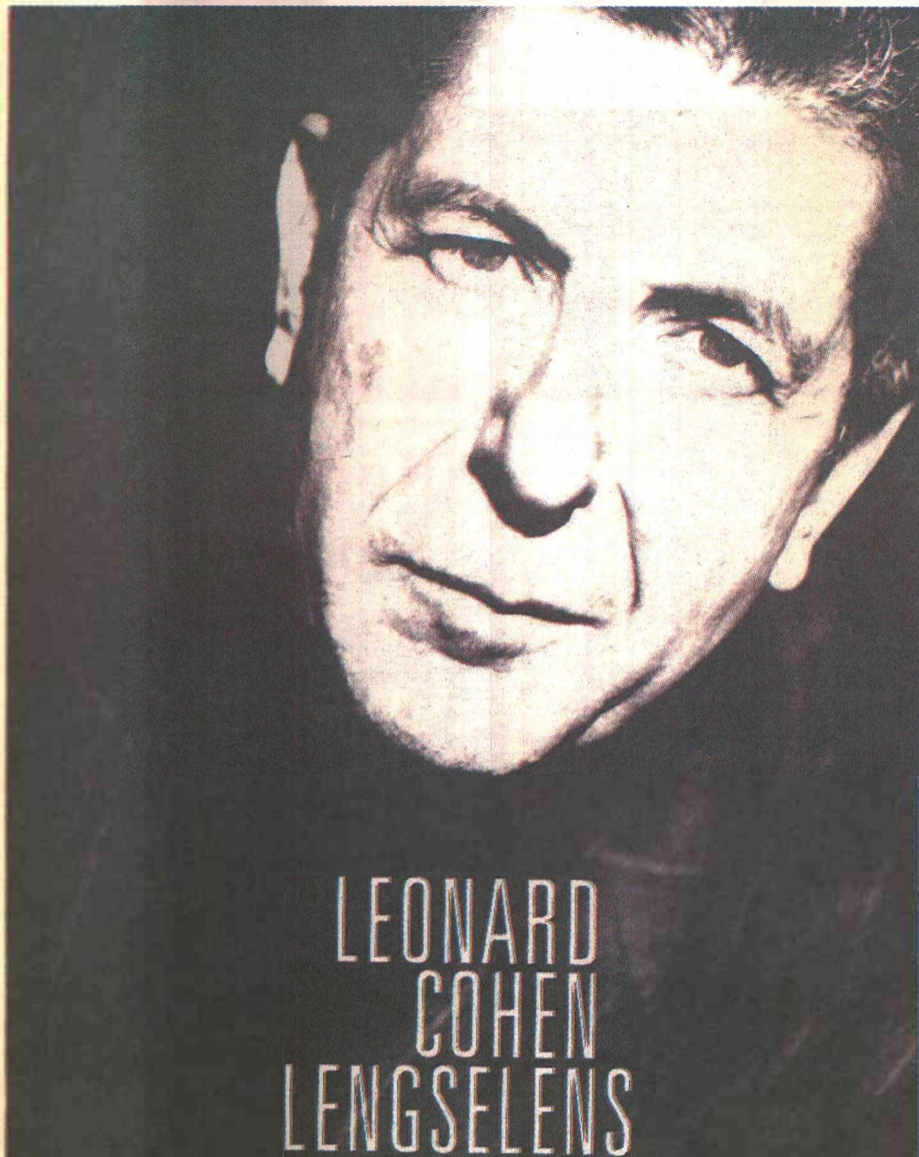
Kor er Storebror?

Dette er historia om storebroren som forsvann. Du har kanskje merka det, dei siste åra, at det var noko som mangla i verda kring deg? Ein stor, trygg og tøff skugge som alltid var der, men som så berre var vekke? Ikkje det? Det har jo gått gradvis så det er ikkje sikkert du har merka noko til det, eg gjorde heller ikkje det først, men so vart det veldig tydeleg for meg under Melodi Grand Prix i år. Eg tenkjer sjølv sagt på Sverige. Korleis kan det ha seg at Finland vann Eurosongfinalen i år? Og kvifor dukkar det no opp kopiar av dei finske vinnarane, i Sverige? Då eg først la merke til det, såg eg det plutselig overalt. Sverige, som alltid har vore den tøffe storebroren til alle oss små bleikfisane i nord, er ikkje til å stole på lenger, han er ikkje lenger den mest populære guten på skulen. Han er berre som alle dei andre, han har trekt opp bukka og tek av seg hua inne. Sverige, som har den største filmregissøren i skandinavisk historie, Ingmar Bergman, som gjer at vi små bleikingar kan gå med heva hovud inn i kinosalane verda over, fordi vi bur i same nabolag, kva slags film lagar dei no? Sosialrealistiske tåreperser med happyending som går Hollywood ein høg gong! No er det danskane som gjer at vi torer å nærme oss ein kinosal utan å raudne. Og, eg må attende til Grand Prix, for Sverige fostra opp kanskje den mest vellukka vinnaren nokon sinne, sjølv inkarnasjonen av Grand Prix: ABBA. Kor er dei no? Dei kopierar finske raringar! Det er trist å sjå dei søkkje så djupt. For ikkje å snakke om økonomien. Der verda før såg med store lengtande auge mot den svenske velferdsstaten, har jammen ikkje finnane teke deira plass, der òg. Økonomar og politikarar verda over ser mot vesle Finland for å løyse gåta om økonomisk vekst til glede for alle. Men på eit område held dei stand. Når det kjem til klede, er det ingen over og ingen ved sida. Unge som gamle, svarte som kvite, fine som stygge, alle går vi likt kledde med svenske, masseproduserte plagg frå den etterkvart verdsomspennande Hennes og Mauritz. Men er det alt som er att frå den tøffe storebroren i aust? Kanskje han berre har ei lita krise, han kjem nok sterkt attende kvar augneblink. Verda er så mykje tryggare då.

TATA FIFF

KULTUR Bokduell

Rim, sprit, søtt og sexy

Lengselens bok

Tiden (2006)

Ragnar Hovland, Frode Grytten, Kari Bremnes m.fl.

I "Til og med nå" sier Leonard Cohen "Eg prøvde å halde deg fast/med rim og/erotiske konnotasjoner" (oversatt av Eldrid Lunden) og det virker som en dugelig oppsummering av *Lengselens bok*, for her er det ganske mye av begge deler.

Diktning som Cohens har lett for å få preg av at dikteren er en gammel gris, og det er nok ganske mange poeter og forfattere som ikke burde prøve seg på lignende tekster, men Cohen har den sjarmen som må til for å kunne fortelle om "en utsøkt ung kvinne" som "lot meg ta på/livets kilde/siden jeg selv var så langt unna den" ("Andre forfattere" - Pedro Carmona-Alvarez).

Og heldigvis for Cohen (og eventuelle andre) finnes det alltid noen som syns det er litt søtt med godt voksne - eller rett og slett bare gamle - menn som vet de er gamle, men som fortsatt vil sjarmere yngre jenter.

Temaene er stort sett kvinner, vin og sang - Cohen er for gammel til å snakke om piker - ispedd en anelse spiritualitet, men da gjerne spiritualiteten sett i forhold til enten kvinner, vin eller sang.

Personlig har jeg ikke noe særlig forhold til Cohen, bortsett fra at jeg som alle andre har hørt et utall tolkninger av "Halleluja", min interesse i boka baserer seg stort sett på den imponerende lista over oversettere som har deltatt i prosjektet, det er så mange at jeg ikke vil bruke tid på å liste

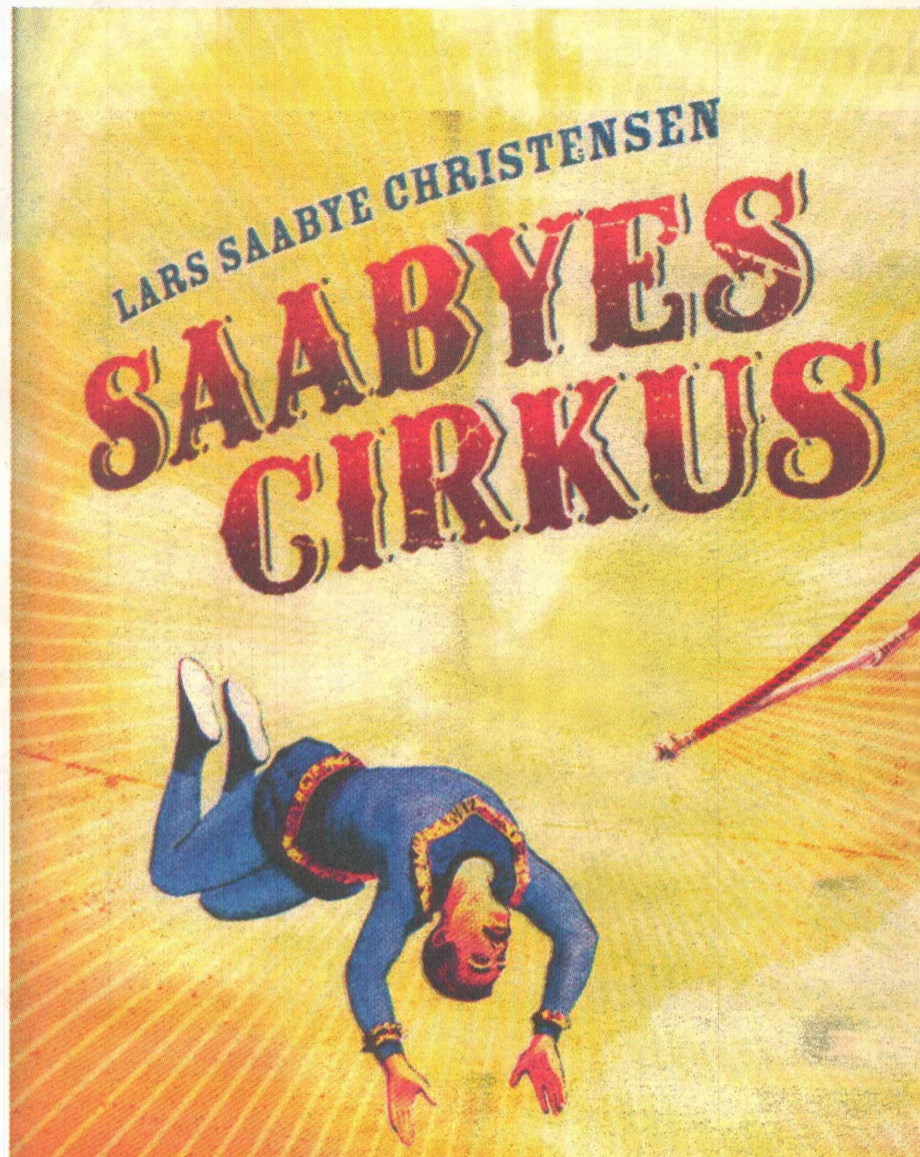
opp navnene på alle sammen, men om du liker norsk samtidslitteratur, er det sannsynlig at du finner i hvert fall en av favorittene dine her. Oversettelsene er fortreffelige, og selv om det er femten personer som har foretatt dem, har de fortsatt en koherent helhet.

Min favoritt i samlingen - en av dem, jeg fant cirka ti favoritter - varierer mellom Kari Bremnes' fantastiske oversettelse i "Min beibi va'kje der": "Æ satt oppe hele natta/Joda, det e sekkert sært/Ting e ikkje heilt i vater/men det har de aldri vært" - på så drivende dialekt at du helst vil rope ordene ut til verden, eventuelt bare vise fram diktet til alle du treffer på - eller den sjarmerende lille teksten "Den søtaste vesle song" oversatt av Frode Grytten: "Du går din veg/Eg óg går din veg."

Det hele kan oppsummeres med noen linjer fra "Mat smaker godt" hvor Cohen (i Pål Angelskårs - jepp, han fra Minor Majority - oversettelse) sier: "dessuten/vil jeg ikke være venn med alle/så mye tid har jeg simpelthen ikke." Men for dem som liker Leonard Cohen, eller bare gode gjendiktninger på bokmål, nynorsk og dialekt, er dette et vennskap det er verdt å forsøke seg på.

SIRI GASKI

Sirkus til folket

Saabyes Cirkus

Cappelen (2006)

Lars Saabye Christensen

"Dette er en sann historie bygget på en løgn, eller omvendt en løgn basert på en sann historie"

Dette skriver forlaget om boken som skal markere Lars Saabye Christensens 30 års-jubileum som forfatter. En gave i form av en slags "selvbiografi" til det sosialpornografiske Norge.

Saabye er og blir en forfatter, det fiktives far. Dette blir en stadig sjangerlek, hvor han leker katt og mus med oss som lesere. "Saabyes Cirkus" er på mange måter et forfatterisk "potpurri", hvor leseren tas med tilbake til episoder vi kjenner fra tidligere Saabye-bøker. Ikke minst møter vi også i denne boken en hel rekke finurlige skruer som er så karakteristisk for Saabyes univers. Denne gangen blant andre en forhenværende sirkusartist, en overivrig plystrer og en gammel mann med forrang for curling. Melankolien kan sies å være den tråden som syr seg gjennom hele Saabyes forfatterskap og er i aller høyeste grad tilstedeværende i denne boken. *Saabyes Cirkus* er lagt til det herrrens år 1965. En tretten år gammel gutt står utenfor en Bruns Musikk og noter og titter inn på en Fender starcoaster gitar til kroner 2200. Gutten får inderlig lyst på dette instrumentet, men er kun i besittelse av 43 kroner. Drømmen om denne gitaren er dog så sterk at han begynner å jobbe som blomsterbud for å overvinne denne økonomiske utfordringen. Herfra

blir vi sugd inn i forfatterens enorme fortellerkunnskap. Også denne boken er svært "musikalsk" i den forstand at artister som Jim Morrison og The Beatles blir brukt som elementer for å dra historien i havn. Både jeg-personene i boka og de overnevnte artister har det til felles at de er "outsidere" som ser verden utenifra. Her bruker Saabye Sigbjørn Obstfelder til å underbygge dette med diktet "Jeg ser" som en stadig tilbakevender. "Jeg falt i Paris" er setningen som, uten å avsløre for mye, skal både være historiens begynnelse og elegante avrundning. Alle komponenter vi forbinder med Christensens forfatterskap er med i denne boken. De elementer som har fengslet hans leserskare i tretti år og som gjorde at den mer rurale delen av befolkningen lærte Oslo å kjenne før vi en gang hadde satt våre ben der, og som åpnet øynene våre for alle disse pussige skruene og historiene der ute. I denne boken blir jeg-personene (muligens Saabye selv) bedt om å fortelle om den norske litteraturens særpreg på en litteraturmesse i Paris. Han har da notert tre stikkord: Tid, melankoli og taushet. Kanskje kan vi si at Saabye selv definerer hovedattraksjonene i manesjen på sitt eget sirkus av et forfatterskap i disse tre velvalgte ord, både som forfatter og som offentlig person.

KRISTIN R.H. TORGERSEN

KULTUR Lyrikk

Innovativ Indian Core

TEKST: INGA B. TØLLEFSEN
FOTO: SIMON OSEN

The Indian Core
Barentsjazz
Verkstedet
10.11.06

The Indian Core utmerket seg på Barentsjazz denne helgen, med sin nyskapende blanding av jazz og tradisjonell indisk musikk.

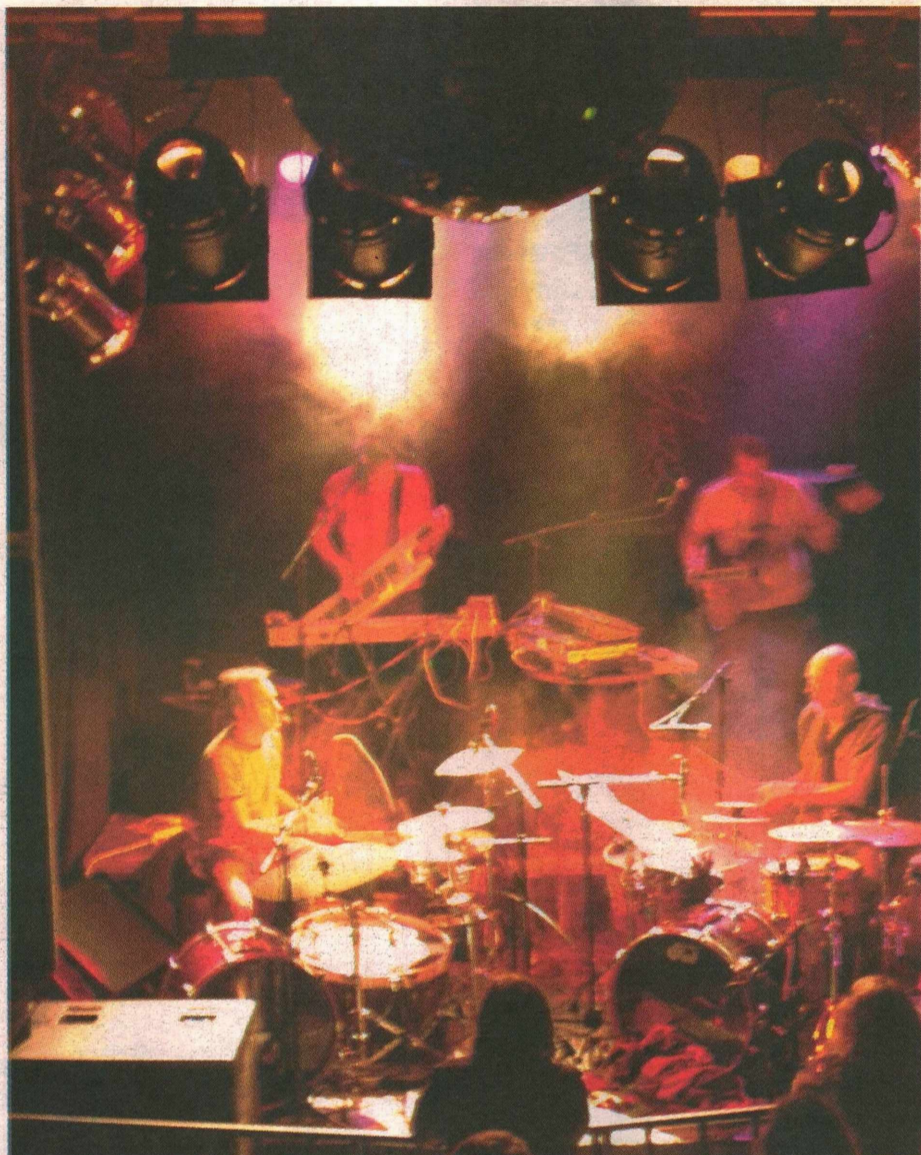
Lørdagens The Indian Core konsert ble en overraskende underholdende affære, hvor en gjennom konserten ikke rakk å kjede seg et sekund. Vi ble servert komposisjoner fra både The Cores medlemmer og fra fløytist og komponist Fateh Ali, smakfullt fusjonert i The Indian Cores helt særegne stil. De ulike sjangrenes integritet ble godt ivaretatt gjennom ensemblenes solopartier, men som intensjonen er bak slike prosjekter: i samspillet oppnås en slags høyere enhet, noe mer enn summen av de enkelte bestanddeler – og et unikt musikalsk resultat. Sammen er vi sterke, sier det gamle ordtaket.

Noe av kritikken fra dette prosjektets tidligere konserter, blant annet på Oslo World Music Festival, har vært at de indiske musikerne har havnet noe i skyggen av de norske musikernes innsats. Ikke vet jeg om dette innehar noe sannhet, men tendensen var i alle fall fraværende på lørdagens konsert. Den enkelte musiker fikk vist sine musikalske ferdigheter gjennom solopartier, men disse var langt fra påtrengende, noe som dessverre iblant skjer i jazzens verden. I stedet ser

vi den enkelte musikers store talent som solist, men også i utfordrende samspill. Erlend Slettevoll og sitarspiller Kanchman Babbar holder seg noe i bakgrunnen og fyller ut lydbildet, mens rytmeseksjon og bass groover – og groover som juling. Vi hører en stadig progresjon og dynamikk gjennom låtene, og sammen med blåseinstrumentene finner vi et ensemble med både flyt og kompleksitet.

Et av konsertens absolutte høydepunkter var tablaspiller Prasenjit Mitras fantastiske solopartier. Det er sjelden å høre slike enorme ferdigheter på dette unike instrumentet her til lands, og denne mannen er også i besittelse av en spilleglede og sjarm som får han til å stråle fra scena. Så også Steinar Raknes, makan til rare ansiktsuttrykk og store smil er sjelden å se. Ikke er han noe dårlig musiker han heller, selv om det kan lønne seg å sjekke stemminga iblant... Dette prosjektet evner å fange lytterens oppmerksomhet, og holde den, så alt i alt var denne konserten en kjempeopptur på en heller hustrig dag, et mykt, krydret pust fra India hånd i hånd med groovy, urban jazz. Elegant og humoristisk utført, med låter som "Ull-raga" og "Punjabi Blues". Musikk som skjerper sansene. Musikk som får deg til å drømme deg vekk til ei varm, indisk natt med stjernehimmelen som tak, med myggspray og lunken øl... Nandri, folkens!

Andre (joika)boller

TEKST: THERESE M. LINDSETH
FOTO: SIMON OSEN

Transjoik
Barentsjazz
Driv
09.11.06

Litt over midnatt kom Transjoik inn på scenen og sendte publikum ut i transe. De fire musikalske vidundrene i gruppa bruker stemmen slik du sjelden har hørt maken til. Transjoik stoppet rett å slett tiden. For de som ikke har opplevd musikken deres live er det på tide å oppsøke den. Arabisk, punjab og samisk. Sang og strupejoik. Det unike vokale uttrykket understrekes og forsterkes av to trommesett med ymse tilbehør, synth, elektroniske loops, bass- og synthgitar. Dette høres muligens rotete ut, men så langt derifra, musikkbildet er rikt og spennende, men ikke så sært at det ikke faller i smak. Stilmessig er Transjoik vanskelig å putte i en bås, men vi prøver, det er som frijazz fragmentert i joik? Worldmusic? I følge dem selv er sjangeren transjoik. For å oppsummere, Transjoik spiller transjoik.

Det uttrykket du får servert på konserten ligger det mye forarbeid bak, programmeringer og opptak.

Viste du forresten at noen av de eldste joikene du hører i musikken deres er hentet fra gamle voksruller? Frode Fjellheim har studert den sørsamiske joiken, som stilmessig er spesiell innen joik. Musikken deres er på sitt vis svært gammel, men de tradisjonelle elementene trekkes mesterlig inn og danner et nytt og eksperimentreelt lydbilde.

Andre ting av det eksperimenterielle slaget må vel sies å være dansen til perkusjonisten Tor Haugerud. Som førstegangs publikummer under konserten deres var det litt uklart for meg om han skulle spy, hoppe av scenen eller hva. Men det viste seg kun å være en sær å ukontrollert dans.

Som live underholdning fungerer det som bare juling, suggerende trommer og trollbindene vokal. Konserten er som en lang låt, selv om den strengt talt består av flere mindre stykker. Musikkbildet er bare så stort at det fyller hele huset, det kunne ærlig talt fylt hele vidda.

Og vist man på død og liv skal trekke fram et glansnummer må det nesten være en av transjoikene på punjab, som fritt oversatt (etter hukommelse) skulle bety noe som dette; "Jeg åpner øynene og ser mine kjære går forbi". Ikke nok med at alle fire på scenen synger på punjab, de lokker publikum med i allsang. Sært men spennende.

Over en time med energisk innsprøytning er å anbefale. Og hvis du ikke finner et konsertlokale som huser Transjoik i nær framtid får du ønske deg ei av platene til jul.

ANNONSERING AV LEDIGE VERV

STUDENTSTYRET NSU-TROMSØ

søker studentrepresentanter til følgende styrever, råd og utvalg:

Internasjonalt ansvarlig til Studentstyrets arbeidsutvalg:

Internasjonalt ansvarlig koordinerer og har oversikt over det internasjonale arbeidet som skjer blant studentene på universitetet, både internt og eksternt. Internasjonalt ansvarlig er en 100% stilling lønnet etter gjeldende vedtak i studentstyret. (Perioden 01.01.07 - 31.05.07)

Kvinnelig studentrepresentant til Universitetsstyret:

Universitetsstyret er det øverste organ ved UiT. Sentrale oppgaver for styret er å vedta og å følge opp strategier på et overordnet nivå, behandle budsjett og regnskap. Styret er også universitetets øverste klageorgan. Universitetsstyrerepresentanten er lønnet av universitetet i 50% stilling, etter gjeldene vedtak fastsatt av universitetet. (Perioden 01.01.07 - 31.12.07)

Andre styrever, råd og utvalg (Perioden 01.01.07 - 31.12.07):

Styret til Kvinnforsk
 UB-styret
 Amundsensenterets styre
 U-vetts styre
 Styret til Senter for fredsstudier
 Styret ved Senter for samiske studier
 Styret for Senter for miljø- og utviklingsstudier
 Styringsgruppe for Utvikling av publiseringsverktøy, UB
 Observatør til Arbeidsmiljøutvalget
 Studentprestens råd
 Utvalg for avansert vitenskapelig utstyr
 Kommersialisierungsutvalget
 Styret i Studentsamskipnaden i Tromsø
 Studentsamskipnadens helsefondsutvalg

Valg til disse vervene vil avholdes på studentstyremøtet 29. november 2006.

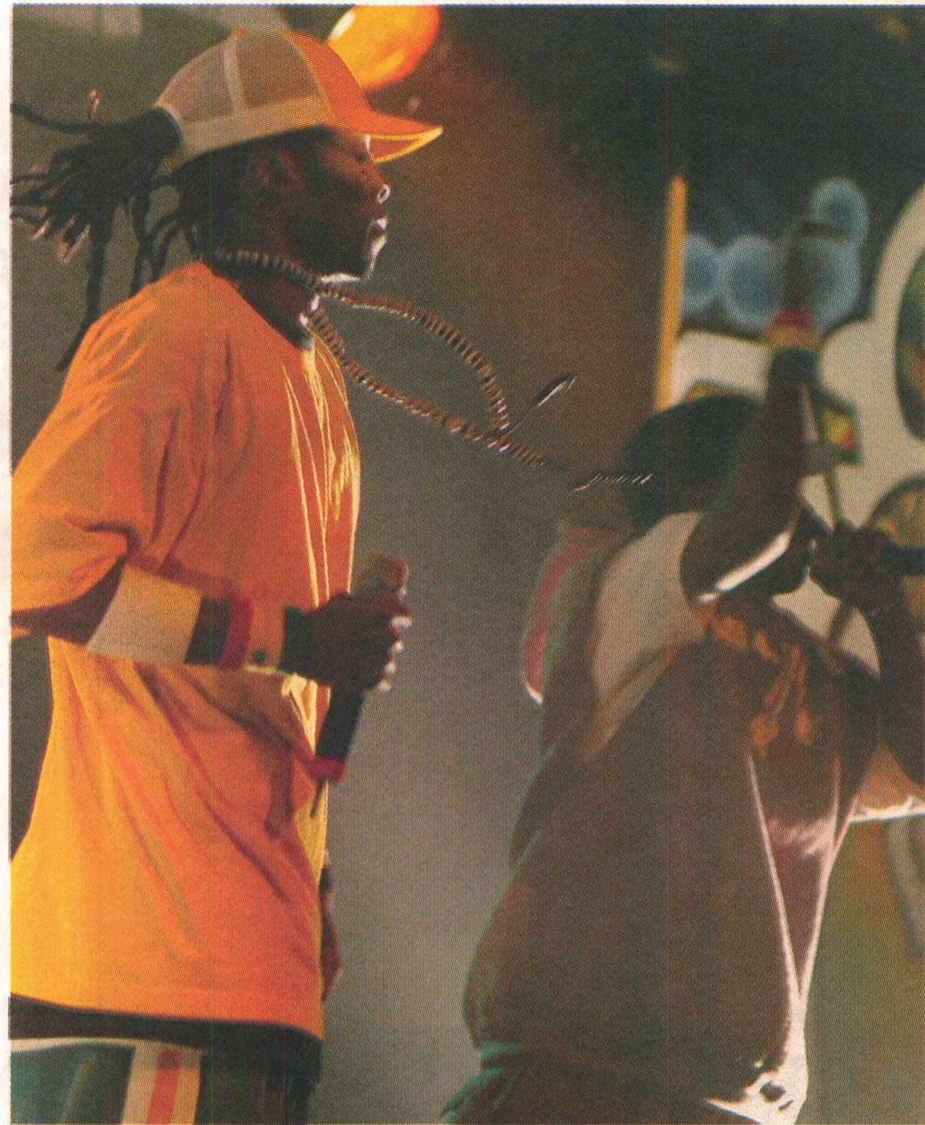
Alle studenter ved Universitetet i Tromsø har mulighet til å stille som kandidater til disse vervene, unntatt Universitetsstyret hvor det skal velges en kvinnelig studentrepresentant, samt at noen verv krever at studentrepresentantene er på mastergradsnivå.

For mer informasjon se studentstyrets hjemmesider (<http://uit.no/studstyret/verv/>), eller kontakt:

Studentstyret NSU-Tromsø, Administrasjonsbygget
 E-post: orgsek@sst.org.uit.no
 Tlf: 776 44202

konsert

Henda i været!

Wagëblë
 Verkstedet
 01.11.06

TEKST: GEIR SKATDALEN
 FOTO: MARTHE NUSTAD

Verkstedet på Kulturhuset har blitt ganske reggae i det siste. Det er riktig så surrealistisk å tre inn fra det snødekte Tromsø til det tropiske Verkstedet med sin varme, rødbelyste atmosfære, der fargede papirlanterner henger glødende i taket og spraymalte palmer står ut fra opplente tagge-vegger. I tillegg har vår alles kjære Wunderbar fått innpass, og siden konserten i kveld har fått under-18 års aldersgrense er dette stedet tydeligvis her kidsa henger ut like daat. Noen kids i så fall, for det hele virker litt malplassert og trist, med ca. 50 oppmøtte av varierende alder. Godt med plass i lokalet altså. De hippe, hygge gutta fra Senegalkutta virker på sin side ikke merkbart berørt av mangelen på folk i det hele tatt, der de kommer hoppende inn på scena i full turbo, og dj'en ber de oppmøtte trekke nærmere scenen for å skape et personlig show.

Det er visst et annet tempo nedover på det mørke kontinentet, for allerede under første låt er det opp med henda, og fullt kjørt med "everybody scream" og "make some noise!" Her spares det ikke på kruttet altså, og følelsen av å være på en skikkelig flau konsert øker betraktelig når man ser de tolv unge lovende med bukse nede på knærne som vinker frem og tilbake, og som etter hvert andre minutt får ny påminnelse om hvordan dette gjøres.

Til de glade artister: halvparten som er her i kveld har ikke drukket øl en gang, og det skal en del til for nordmenn å riste på rumpa, for ikke snakke om å vifte med henda i været.

Mellom låtene er det en ganske kul bildefremvisning på veggen fra Senegal og historier om hvordan det er der. Ganske skralt om man får være så ærlig, og det er kult å vite hvor og hva gutta kommer fra. Neste låt ender med at alle skal holde peace tegn i været, for ikke å snakke om neven opp og power to da people, og disse kjekke mer eller mindre virkningsløse "dette betyr noe, la oss forandre verden" frasene og tegnene som så ofte slenges ut på slike konserter.

Vi får fremført en kjekk sang to da ladies, en dansesang som den ene rapperen danser ganske morsomt på, etterfulgt av litt dj scratching, wiggig wiggig.

Wagëblë leverer et riktig så flott show med kanonmye energi, og man må bare ønske gutta et større publikum neste gang, noe de virkelig fortjener. Etter to falske avslutninger med "make sam noiiiise to get anothaaaaal" kommer siste nummer, og det hele er sånn godt over middels flaut. Man er nesten glad det hele er over, men det skjeve inntrykket er helt og holdent fraværet av publikum, og ikke Wagëblë sin feil. Bra levert, dårlig mottatt altså.

Nye realfag

Forbedring av vitnemål

Ett år på NPG i Tromsø kan gi deg 8-10 ekstrapoeng om du velger rette fag. Nye regler gir nå dobbelt så mange tilleggspoeng for enkelte realfag. Da kan plutselig de spennende studiene på universitetet være et realistisk mål. En uforpliktende og gratis veiledningssamtale hos oss, viser deg hva som er fornuftig å gjøre.

Norsk Privatgymnas i Tromsø - en NY mulighet!

10 år - 2000 elever - i Tromsø!

Etablert 1997 / www.norskprivatgymnas.no/ / tlf 7760 1800 / adr: Grønneggt 6 Tromsø.

KULTUR

konsert

Sterk avslutning

Motif
Barentsjazz
Circa
12.11.06

TEKST: GLENN FAGERVIK
FOTO: PRESSE

Oslokvintetten Motif, ledet av bassisten Ole Morten Vågan fikk æren av å avslutte tidens første Barentsjazz. Og det ble en verdig avslutning på årets festival.

Motif må vel sies å være et allstarband med folk fra haugevis av konstellasjoner, som for eksempel Bugge Wesseltuft, Atomic, Kaizers Orchestra, Come Shine, Urban Connection, Maria Kannegård Trio, Thomas Dybdahl Band og Jaga Jazzist for å nevne noen få.

Etter de kritikerroste skivene *Motif* (2004) og *Expansion* (2005) har pianist Tor Jonson blitt erstattet med Håvard Wiik (Atomic, Kornstad/Wiik og veldig mye mere).

Bandet ble startet, som så mange andre norske jazzband, på jazzlinja på musikkonservatoriet i Trondheim og de viser en sterk kjærlighet til den sene sekstitallsjazzen der det er mye inspirasjon som er hentet fra både Miles Davis og John Coltrane.

Det er snakk om melodios, men tidvis hard jazz med mye energi. Låtene er lange med ikke spesielt korte improvisasjonspartier, men de flyter aldri milevis fra komposisjonens utgangspunkt.

Med elementer fra både avantgarde og frijazz kan man av og til tro at det plutselig kommer svært utilgjengelige atonale

tilløp, men det skjer som regel aldri. Det melodiose aspektet ligger der uansett, med kanskje noen svært få unntak.

Og innimellom er det både rock og poppelementer til stede. Stemningen på Circa var god og det var tydelig at både band og publikum koste seg svært mye, og det så ut til at fem dager med jazz ikke hadde tatt på altfor mye på publikum, selv om oppmøtet nok kunne vært større.

Det var i alle fall ståplasser nok. Gutta i bandet har spilt sammen lenge, både i Motif i andre band, noe som bidrar til at det virker som om de vet hvor de har hverandre hele tiden. De mister aldri fokus på hav de holder på med og gir hverandre spillerom, slik at alle får bidra med sine ledende tema og improvisasjoner uten at det føles påtatt. Det er fint å kunne gå på en jazzkonsert uten at en MÅ klappe etter hver solo. Slik sett har Motif en mer rocka tilnærming til jazz, der det spilles ett sett i 70 minutter, istedenfor to sett på tre kvarter. Man gir jernet hele veien og slutter der det føles naturlig, akkurat så tidlig at publikum fortsatt vil ha mer. (Noen dager før denne konserten ble trompetist Mathias Eick kårets til årets Nye Talent av den Internasjonale Jazz Festival Organization bestående av 14 av verdens største jazzfestivaler. En flott anerkjennelse og han gjorde alt annet enn skam på kåringen denne kvelden.)

plate

Susar forbi

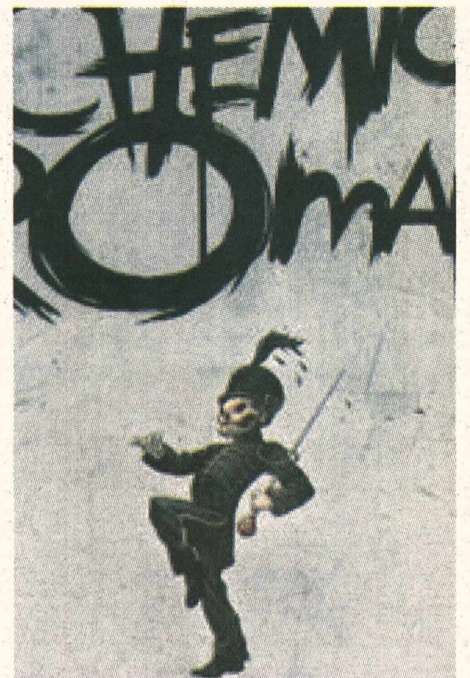

Suser videre
DeLillos '85
Universal (2006)

Den nye plata til deLillos er så florlett at han flyg forbi deg nesten utan at du merka at det kom noko flygande. No har vel deLillos aldri vore den mest krevjande aktøren i norsk musikk, sjølv ikkje i 1985, som er den besetninga som no har laga plate ilag. Likevel har dei laga ein stor handfull songar som dei fleste nordmenn kan utanat og som gjev dei fleste av oss gode sommarminner når vi høyrer. Sjølv om dei har utvikla seg vidare òg på denne plata, vil truleg *Suser videre* vere den plata du kjem til å hugse minst av om eitt år. Karane er mykje eldre no, går kanskje ikkje like ofte ut som før for å treffe raringar dei kan lage songar om. For sjølv om tekstane er like nære og koselege som før, er dei underfundige figurane frå dei tidlegare platene borte. Kor er Kokken Tor og Den feite mannen? Eit heiderleg unntak er songen om lille verdenskrig tre, som dumpar lille frøken pandemi. Det er kanskje òg det sporet som har mest driv og engasjement på plata. Eit anna lyspunkt er sporet "Pingvinfilmen" der teksten passar omtrent like dårleg til melodien som tekstane deira alltid har gjort, og her er det framleis både snodig og sjarmerande. Det er òg kanskje dei to spora med minst ooo-ing og babababing. For det er det mykje av på denne plata, songane flyt forbi med litt yyyy og ein god del aaaa og det er så kjedeleg! I songen «Evig forelska da» har dei henta inspirasjon frå sine tidsbrødre, AHA, det kunne vore moro det, men det einaste av interesse er vel dei strofene med o,0,000 som er klippa og lima frå AHA og inn i refrenget. Denne plata er altfor enkel og lett til at han kjem til å bli ståande som nokon milepæl i deLillos si historie, på det meste ein pæl på storleik med eit komma. 1985-gjengen ville nok treffast att for å mimre om gamle dagar, men kanskje dei burde halde det innanfor den næraste sirkelen. Men ingen skade skjedd, framtida kjem truleg berre til å seie om plata som dei sjølv avsluttar ho: «vi bare glemte deg, unnskyld».

TATA FIFF

Konseptpunk

My chemical romance
"The Black Parade"
Reprise Records (2006)

Med døden i sentrum er My Chemical Romance tilbake med oppfølgeren til *Three cheers for sweet revenge*, som solgte til platinum i USA. Oppskriften er relativt enkel: Gode punk-poplåter, ispedd et hav av kor, strykere, blåsere og en massiv produksjon. Platen har et stort lydbilde, uten at det nødvendigvis blir en overkill. Hvor My Chemical Romance har hentet inspirasjon skinner godt igjennom, uten at platen høres ut som en total "rip off" fra andre artister. Åpningssporet "The End" har noe Pink Floydsk over seg. Ellers på platen er det sterke assosiasjoner til både Kiss og Queen, spesielt på "Welcome to the Black Parade".

Det er naturligvis en fare for at My chemical Romance skal tippe over og bli en parodi på hele sjangeren, men konseptet virker så totalt gjennomført at det ingen fare for det. I likhet med Green Days *American idiot* er *The Black Parade* en av de tøffeste punk-platene jeg har hørt de siste årene. Faren for at den skal drukne i flommen av high school-band med samme stil er derfor minimal.

My Chemical Romance klarer på en ypperlig måte å blande tøffe pønklåter med pompøst arrangement. Med en meget god produksjon på toppen har de laget en sikker vinner av et album som sikkert kommer til å bli hørt på mer enn ett vorspiel i tiden som kommer.

FRANK J. WOLD

KULTUR

kåseri

Unni backhand

Unni Wilhelmsen
"Til meg"
St. Cecilia Music (2006)

Unni Wilhelmsen har 10 års-jubileum, og feirer kalaset med å gi ut sin første plate på norsk. Ikke nok med det, men plata er spilt inn på kjøkkenet sammen med samboeren Terje Borg og noen gjesteartister. Alt av produksjonsarbeid og innspillinger er gjort på kjøkkenet, men det høres likevel proft ut. Hva får man ikke til i dag med en Mac?

På tidligere album har Unni Wilhelmsen servert mange pene radio-poplåter. På denne platen har hun eksperimentert mer, både i form av loops, trommemaskiner, gitar-effekter og andre elektroniske hjelpemidler. Det utpeker seg ikke umiddelbart noen "radiohits", men det trenger ikke å være en ulempe. Plata preges imidlertid av rolige, litt langdryge, eksperimentelle låter. Lyrikken kan til tider også virke noe banal som en linje i låta "Rødt hjerte"; "En runding er en ball, en firkant er en kloss, salt lakris er sunt".

På tidligere plater har Unni Wilhelmsen kunne gjemme seg bak den engelsk lyrikken og derfor har kanskje ikke så mange lagt merke til tekstene og innholdet i de. Når tekstene skrives på norsk blir det færre plasser å gjemme seg på ettersom mange vil legge merke til tekstene og hva de formidler.

Albumet er greit nok, men dette er ikke det beste arbeidet til Unni Wilhelmsen. Det blir litt for ensformig og likt, men Wilhelmsen skal likevel ha ros for å eksperimentere og prøve å bryte ut fra visepop-båsen som hun har blitt plassert i de siste 10 årene.

FRANK J. WOLD

Jeg gir faen!

TEKST: INGA B. TØLLEFSEN
ILLUSTRASJON: INGVILD BUHAUG

Øvingslokalet. Jeg tenner meg en sigg. Akkurat i dag er det ikke så ille her, bare at noen har brukt trommesettet vårt, bare halve PA'en funker, og forsterkerne er fremdeles fulle av pulverisert glass. Gulvet er fullt av kliss. Prøver å glemme frustrasjonen. Tenker på å spille konsert, men kjenner panikkangsten smeller til i mellomgulvet. Prestere... Hadde trodd at selvtilliten skulle bli bedre med årene, men der har jeg tydeligvis misforstått totalt. Man blir litt fanga i hva andre mener er en bra ting å gjøre, og i sine egne (tvangs)tanker om hvordan man kan forholde seg til disse andre. Er det jeg gjør bra nok? Kan jeg skille min person og det kunstuttrykket jeg beveger meg i? Er da jeg bra nok? Jeg tenker litt mer.

Så får jeg dedusert meg fram til hva denne nye tida skal handle om. Ekte rockere drikker også biodynamisk dyrket urtete, så jeg heller meg en kopp og begynner å gi faen. I folk med dårlig musikksmak og snevert syn på hva som går an, og jeg gir faen i band som spiller kjip og sakte søppelmusikk. Jeg gir faen i de folka som absolutt vil fortelle deg hva som er kvalitetsmusikk og attpåtil ha deg til å kjøpe det. Jeg har da mer hardrock i hylla mi hjemme enn hva Platekompaniet har i si hylle! Når jeg på jobb må spille uinspirerende og dårlig mixa dunka-dunk-musikk, får jeg mest lyst å begå rituelt hara-kiri, eller kaste meg gjennom glassdøra, uten å åpne den først. Hver gang jeg ser white-trash-dronninga Britney på TV får jeg lyst å skyte meg sjøl i hue.

Men jeg gjør det jo ikke. Det er jo for det første ikke sosialt akseptert, og for det andre skjønner jeg at tabloid underholdning er like viktig for noen som The Mars Volta, NoMeansNo og Regina Spektor er for meg. Poenget er i alle fall at jeg kan gi faen.

Så må jeg bare ta meg sammen, og slutte å være redd for hva andre folk tror om oss og musikken vår. Skaffe oss spillejobb. Jobbe med frustrasjonsnivået. For det er sånn, i alle fall når man er blitt litt for gammel til å havne under vingene til byens institusjoner for rockeungdom, at det er ikkeno som kommer av seg sjøl. Sånn sett var det tryggere før. Da kom man til Rockefabrikken eller til Tvibit og gikk friskt og freidig til verks. Når man hadde kommet et stykke på vei, dukket ansvarlige voksne mennesker opp og ga en masse oppbacking, spilleerfaring og trygghet. Hm. Nå er vi alene. Vi skal liksom være voksne. Det er litt skummelt. Men jeg har jo blitt enig om å gi faen, så det gir jeg faen i.

Jeg tror mange som driver med en eller annen form for kunstnerisk virksomhet lærer å gi litt faen. Man må det for å tørre å gjøre de tøffeste tingene, men man må også ha et apparat rundt seg som kan ta en imot. Å drive med amatørkultur, det være seg nysirkus, hardcore eller interpretativ dans, er i stor grad ufattelig slitsomt. Å jobbe ut en produksjon er skikkelig tungt. Men det er moro óg, den typen moro som får deg til å føle at du er verd noe, at du kan gjøre en forskjell for noen. Går du på nesa mens du prøver, lærer du i alle fall av det, gjerne sammen med noen andre som også lærer av det, sånn at det neste gang sikkert går mye bedre.

Når en tør å prøve, tør en også å feile. Og når en har troa på seg sjøl, har en også overskudd til å backe opp andre – et av de beste eksemplene på dette finner vi på Kulta i Tromsdalen. Her finner vi instruktører og ledere med stor kunstnerisk integritet og ikke minst et uvanlig pågangsmot, som gir teater- og nysirkusopplæring til hundrevis av barn og ungdom. Kvaliteten på opplæringa er høy og det knusles ikke på nettopp den kunstneriske sida, men det viktigste er

den gleden og samholdet som skapes ved å jobbe med noe felles. Men det er ikke bare kos heller; i disse dager drar ungdomsgruppa Foxteateret til New Delhi på en internasjonal barneteaterfestival... og har jobba utrolig hardt for å få det til.

Jeg tror ikke noen blir å rykke tak i oss og sende oss av gårde til Asia med det første. Eller noe sted som helst, egentlig. Vi får satse på at selvgjort er velgjort, og jobbe med saken.

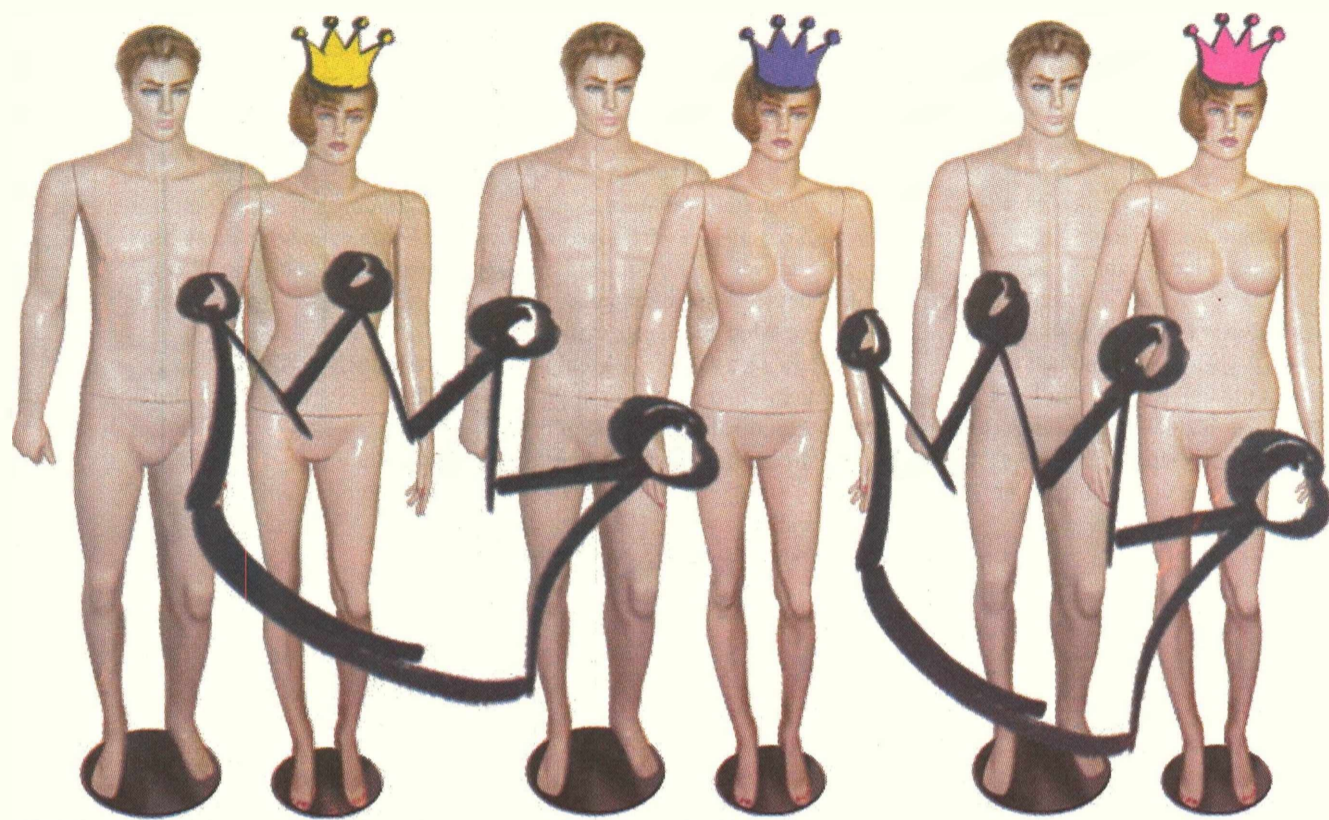
Det er strålende, og høyst nødvendig, at det finnes institusjoner og ressurspersoner som kan fange opp ungdom og hjelpe dem å utvikle sitt eget kunstuttrykk. Forhåpentligvis finner også disse, når de er blitt litt for gamle til å bli tatt hånd om, sin egen nye tid og sin egen greie. Kanskje de unngår å bli frustrerte eller kåseri-suicidale, og kanskje de slipper at noen knuser flasker og putter dem inni forsterkerne deres. Kanskje de slipper å føle seg motarbeida og marginaliserte, og tør å gi på det de har sjøl om de står ganske aleine.

For det skjer mye bra i Tromsø, og om man gidder å være litt åpen finnes det plass til alle, fra unge og ukjente band gratis på Tvibit, til symfoniske finurligheter på Kulturhuset. Uten studentene og det brede kulturtilbudet hadde Tromsø nok vært et avhull i nærheten av Nordpolen...

Å handle lokalt men tenke globalt kan være bra ikke bare for miljøbevegelsen, men også for byens rockemusikere. Det er i alle fall lov å prøve! Jeg skal for min del slutte å bry meg om hva dumme folk mener. De kan høre på musikken sin for min del bare jeg slipper. Så kan vi lage vår musikk som objektivt sett er tøff, og bli enda mer kreative uten å legge bånd på oss på grunnlag av hva noen forventer. Etterpå går vi ut og spiller og gir skikkelig faen. Klarer vi å gjøre ett enda menneske glad den kvelden er det sannelig verd det! I mellomtida tar vi kaffepause.

KRONIKK

Likestillingsprisen for 2007

Likestilling

AV ELISABETH SANDERSEN, KVINNFORSK - Senter for kvinne- og kjønnsforskning ved UiTø
ILLUSTRASJON: INGRID HALVORSEN

Vi ønsker et kjønnsbalansert universitet i Tromsø. Det vil si at kvinner og menn skal være representert i alle fag og på alle nivåer i organisasjonen.

Kjenner du en mannlig student på et kvinnedominert helsefag, eller en kvinnelig student på et mannsdominert MatNat-fag? Spør hvordan de har det! Noen vil si at de har det som "plommen i egget", men mange savner trolig flere kvinner eller menn. Norge har til tross for en offensiv likestillingspolitikk et tydelig segregert arbeidsmarked, og et segregert utdanningsmarked. Dette finner vi igjen ved Universitetet i Tromsø. Kvinnelige studenter dominerer noen fag - mannlige studenter andre fag. Vi trenger ildsjeler som jobber for å balansere rekrutteringen til ulike utdanninger, og som jobber for at jenter og gutter som er i mindretall på sine studier blir tatt godt vare på!

Likestillingsprisen ble opprettet i 1995 og har vært delt ut fem ganger. Styret i KVINNFORSK, senter for kvinne- og kjønnsforskning ved UiTø, innstiller kandidat(er) til Universitetsstyret. Prisen er på kr. 25 000 og blir delt ut ved Universitetet sin årsfest. Prisen kan tildeles et fakultet, et institutt, en organisasjon, ei gruppe, et fagmiljø eller en person som har utmerka seg ved å fremme likestillingsprosessen ved Universitetet i Tromsø, gjerne på nye og utradisjonelle måter. Alle tilsatte og studenter, som enkeltpersoner eller som

gruppe, kan fremme forslag til kandidater.

Siden oppstarten har det vært ulike utfordringer knyttet til likestilling ved UiTø. Det har vært særlig fokus på rekruttering av kvinnelige studenter til alle fag, og deretter kvinnelige studenter til naturvitenskapelig/tekniske fag.

” Norge har til tross for en offensiv likestillingspolitikk et segregert utdanningsmarked.

Bygging av barnehager, kamp for likelønn og flere kvinner i utvalg og styrer var også viktige saker. I tillegg har ulike prosjekter hatt som mål å synliggjøre kvinner på universitetet, for å vise at det faktisk finnes kvinner i de fleste fag. De siste årene har de fleste debatter og likestillingsplaner ved UiTø fokusert på den lave andelen kvinner i professorstillinger. I likhet med andre norske universiteter er det et knapt flertall kvinnelige studenter ved UiTø, men andelen kvinner synker oppover i hierarkiet. De siste 20 årene har det på mange fag vært et misforhold mellom rekrutteringsgrunnet av kvinner på hovedfags- og doktorgradsnivå - og andelen kvinner i faglige toppstillinger. Universitetet har en ambisiøs likestillingsplan for å endre denne situasjonen. Ulike incentiv- og støtteordninger skal få kvinner til å satse på videre kvalifisering - og institutter til å satse sterkere på kvinner. I tillegg trenger vi enkeltpersoner og grupper som fremmer likestilling i praksis

- lokalt i sine enheter, i felles fora på universitetet og i "universitetskulturen". Et hovedmål ved UiTø bør selvsagt være at likestilling skal ligge langt fremme i bevisstheden og prege hele institusjonen. Likestillingsprisen har som mål å hedre dem som gjør en ekstra innsats for å nå dette målet!

Likestillingsplanen er også i ferd med å bli evaluert, og frem mot 2010 må studenter og ansatte engasjere seg for å få innflytelse over veien videre. Opplever dere likestilling eller mangel på likestilling ved UiTø? Hva skal til for å nå målene om bedre kjønnsbalanse?

Universitetet i Tromsø trenger gode rollemodeller for likestilling. Vi trenger å få vite hvilke tiltak som fungerer. Kjenner du til et fakultet, et institutt, en organisasjon, ei gruppe, et fagmiljø eller en person som på et eller annet vis har gjort en innsats for likestilling ved Universitetet i Tromsø? Send oss forslag til kandidater for likestillingsprisen!

Tidligere vinnere av likestillingsprisen:

1995 Professor Åse Hiorth Lervik og Jentegruppen på IMR
1997 Førsteamanuensis Siri Gerrard
1998 Professor Gerd Bjørhovde
1999 Professor Synnøve Des Bouvrie,
2000 Professor Inger Marie Dahl
2003 Professor Randi Rønning Balsvik

Er du utdatert?

Forskning

Studenter har krav på den beste utdanningen.

Dette høres bra ut, dette høres ut som et løfte, for ikke å snakke om et mål. Spørsmålet blir: Hva er en god utdanning? Hva er god undervisning? Jeg er spesielt opptatt av at utdanningen skal være basert på den siste og mest oppdaterte forskningen på fagfeltet. Pensum, foreleser og veileder skal være oppdatert - og det skal også vi studentene bli!

I Norge har vi en lov som sier at studentene skal få utdanning på et høyt internasjonalt nivå, og at den skal være basert på det fremste innen forskning og utvikling. Institusjonene skal også legge til rette for at ansatte og studenter kan delta i samfunnsdebatten, og at det skal utføres forskning og faglig og kunstnerisk utviklingsarbeid (FoU som det gjerne forkortes).

Jeg er opptatt av at institusjonene tar FoU på alvor. Og spesielt er jeg opptatt av at studentene får et forhold til FoU. Du har et krav på å lære mer enn om snøen som falt i desember i fjor. En del av det å bli utdannet er å lære om utviklingen i fagfeltet ditt, hvordan du selv kan være med å utvikle det. I tillegg skal du kritisk kunne vurdere ny forskning, ny statistikk og nye tanker som stadig vil dukke opp. Du skal bli utfordret, og du skal selv utfordre i utdanningen din.

Som profesjonell på ditt felt skal du være med å vurdere utviklingen, og holde deg oppdatert. Dette lærer ikke studenter nødvendigvis ved å lese pensum fra 1999. Dette lærer studenter når de er omgitt av forskere og relevant forskning. Det er en stor sjans for at foreleseren din har gjort et stykke forskning og utviklingsarbeid på noe innen ditt fagfelt. Og det er bare rett og rimelig at du som student kjenner til dette. Enda bedre er det om du blir involvert i forskningen. På denne måten kan du selv lære hvordan fagfeltet ditt stadig utvikler seg. Når du kommer ut i yrkeslivet skal du være oppdatert på fagfeltet ditt og kjenne til de nyeste trendene. Men ikke nok med det, du skal være med å utvikle ditt eget yrke og din egen arbeidsplass.

15. november arrangerer Studentenes Landsforbund aksjonen Fortsatt Forskning. Regjeringen har lagt inn et "hvileskjær" i arbeidet med forskning. Neste år blir det ikke tilsatt noen nye doktorgradsstipendiat. Det blir feil, veldig feil. Nå må vi utfordre politikerne.

Still krav til utdanningen din. Krev det beste. Krev forskningsbasert. Bare det beste er godt nok for deg.

Katrine Elida Aaland
Leder, Studentenes Landsforbund

MENING Aktuelt

Skal det lønne seg å studere?

Norge er det landet der det lønner seg minst å ta høyere utdanning, viser OECDs tall. Men er der dermed sagt at lønnene må opp?

OECDs rapport fra september i år, Education at a glance, viser forholdet mellom lønn og utdanningsnivå i 30 land. OECD er kjent for å fokusere på betydningen av utdanning som virkemiddel for økonomisk vekst – et perspektiv som ikke skal underverdes. Men høyere utdanning er mer enn penger.

Høyere utdanning, viser mangfoldige forskningsrapporter, gir høy sannsynlighet for å leve lengre, opplyst politisk deltakelse, økt omstillingsevne i samfunnet (ift. bla. teknologiske nyvinninger), et kunnskaps-

basert forhold til omverden, og ikke minst styrket evne til innovasjon – for å nevne noe. Kunnskap og kompetanse er et offentlig gode, og la det så forbli.

Hovedmålet for Norsk Studentunion (NSU) og Studentenes Landsforbund (StL) er et høyt og bredt opptak, dvs. at hver og en skal kunne utdanne seg innen det den kan best. Vi tror kunnskapsintensitet er viktig for et høyt lønnsland som Norge. Men vi frykter at dess mer det kjempes for generell økt individuell avkastning av utdanning (dvs. lønn) – og dermed setter individuelle behov i forsetet – desto lavere blir terskelen for at vi får svar tilbake med krav om egenfinansiering, også kalt skolepenger.

Askheim anklager NSU og StL (Utopia 13/06) for å mene at "det skal lønne seg å være student i Norge" – og at "det fremste målet med å studere er at man skal tjene mest mulig penger etterpå". Dette medfører ingen form for riktighet. Som interesseorganisasjoner for studentparlament og studentting ved norske universitet og høyskoler, er vårt hovedmål å undergrave enhver terskel for å ta høyere utdanning, det være seg økonomiske eller demografiske. Med andre ord; vi mener at ingen skal tape på å studere. Eksempelvis innebærer Regjeringens forslag til Pensjonsreform (St.meld nr.5 2006-7) at høyt utdannede mennesker må jobbe lengre for å få samme pensjon, som de som velger å gå rett i arbeid etter videregående skole. Og vi mener at også de uten rike foreldre

skal kunne studere - uten å måtte tilby seg som lavlønnnet ukvalifisert arbeidskraft. Vi kjemper med andre ord for studentene.

Studentorganisasjonene støtter Askheims vurdering om at "setter man økonomi i sentrum kan man muligens skape fullt ut økonomisk rasjonelle individer, men ønsker man en kunnskapsnasjon må man sette kunnskap og ikke økonomi i første rekke". La oss holde det fokuset!

Katrine Elida Aaland
Leder, Studentenes Landsforbund

Jens Maseng
Leder, Norsk Studentunion

Konkurransen om studentene?

Driv

Tromsø er en liten by. Tromsø er en liten studentby. Derfor trodde jeg at store student-events var koordinert. Derfor er det med undring jeg leser Utopia uke 41. Der omtales "Kalas i Karibien" – ekte oktoberfest i Lysgården 14. okt. Denne festen faller sammen med Studenthuset Drivs nye

konsept "Hele Driv". Undringen knyttes til komiteemedlem Anne-Marthe R. Serigstads uttalelse: "Eg trur det er Driv som kjem til å tapa på at arrangementa kræsjer, ikke oss". Studenthuset Driv som er der hver dag hele året for studentene, som hele tiden strever med å holde hodet over vannet,

- ja, de fortjener full støtte fra alle studentene, og ikke arrogansen til arrangørene av piratfesten i Lysgården.

Jeg som studentforelder, har satt meg inn i Drivs flotte utarbeidede programhefte for høst 2006 og kommer faktisk til å møte opp

på noen av arrangementene. La det aldri bli noen konkurranse om studentene i forhold til viktige arrangementer.

Tove Fløysvik

Krystallklart AUF

Studentpolitikk

Onsdag den 8. november 2006 ble Krystallklart AUF født. Vi har etablert et midlertidig styre som skal fungere fram til vi skal ha årsmøte i slutten av januar 2007. Krystallklart AUF er et partipolitisk studentlag som skal arbeide for å bedre studentvelferden både på Universitetet og på Høgskolen i Tromsø.

På grunn av at Krystallklart AUF er inne i en etableringsfase føler vi det blir feil å gå offentlig ut med saker som vi skal fronte. Vi skal bli et inkluderende studentlag som har aktivitet hele året. Vi ønsker derfor å invitere nye og gamle medlemmer av AUF til et medlemsmøte før vi går offentlig ut med det som skal bli våre store saker.

Vårt studentlag blir underlagt AUF i Troms, noe som gir oss innflytelse utover Universitetets og Høgskolens styrer og utvalg. For at vi skal kunne bedre studentvelferden i Tromsø slik at hver og en av våre rundt 10 000 studenter får en bedre hverdag både faglig, sosialt og ikke minst økonomisk er det nødvendig å jobbe opp mot alle nivåene i norsk politikk. Som et studentlag som er underlagt AUF i Troms vil vi ha representanter som taler vår sak i kommunestyret i Tromsø, Fylkestinget i Troms og på Stortinget. Den nye lederen av AUF på sentralt nivå er Martin Henriksen som tidligere har vært leder av AUF i Troms.

Høyere utdanning er et statlig ansvar, men Tromsø kommune og Troms fylkeskommune kan og har tidligere bidratt med å bedre rammevilkårene for studentvelferden her i Tromsø. Det som skiller Krystallklart AUF fra de andre studentlagene er at vi har et reelt partinettverk rundt oss som vi skal bruke. Neste år blir et viktig år for studentvelferden i Tromsø. Vi i Krystallklart AUF skal stille til valg ved studentstyret på Universitetet og studenttinget på Høgskolen. Valgdeltakelsen både på Universitetet og Høgskolen var alt for lav i 2006. Vi i Krystallklart AUF tror at den lave valgoppslutningen er et resultat av at det rette alternativet ikke har vært tilstede. Vi håper også å få noen av våre

medlemmer inn på kommunestyrelisten for Arbeiderpartiet i Tromsø. Det finnes mange dyktige studenter her i Tromsø som kan være med på å heve studentvelferden til et nivå vi kan akseptere.

Vi er et krystallklart alternativ til de studentlagene som eksisterer i Tromsø i dag. Vi håper at nye og gamle medlemmer av AUF som er interessert i studentpolitikk engasjerer seg slik at vi sammen kan arbeidet for å bedre hverdagen for studentene i Tromsø.

Helmik Kristiansen
Nestleder Krystallklart AUF

Nye realfag

Fag som starter 8. jan 2007:

3kj - ledig plasser (man 9-11:10/ ons 10:30-12 el. tirs 12:30-14:40 / tor 13:15 -14:40).
 3fy - ledig plasser (tir 16:30-18:30 / fre 08:15-10:25).
 3mx - få plasser (man 12:30-14:40 / ons 13:15-14:40/ fre 10:30-13:10).
 2fy - få plasser (Tidspunkt ikke bestemt)
 3bi - få plasser (tir 8:15-09:40 / ons 8:15-10:25).

10 år - 2000 elever - i Tromsø!

NORSK PRIVATGYMNAS

Etablert 1997 / www.norskprivatgymnas.no/ tlf 7760 1800 / adr. Grønneggt 6 Tromsø.

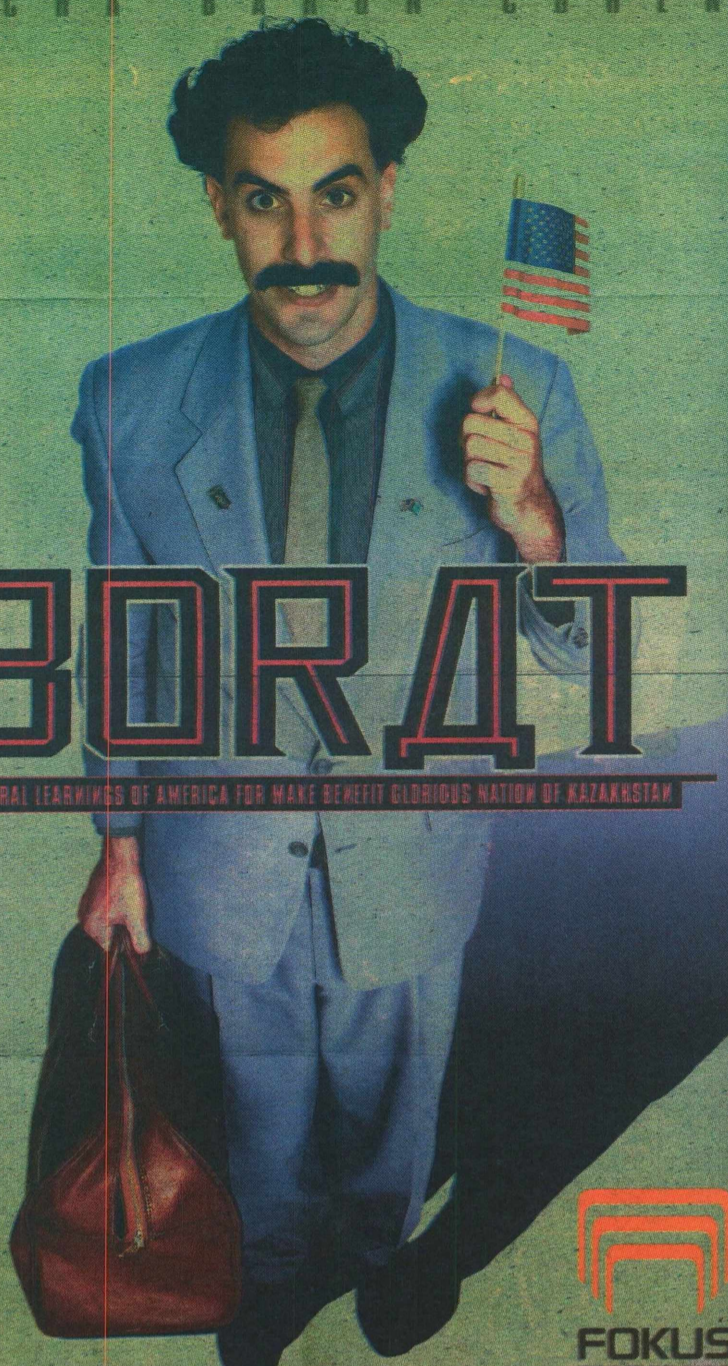
Trenger du en å snakke med?:

STUDENTPRESTEN

Øvre Lysthus - UiTø - 77644097 / 91342023

<http://uit.no/studtjenester/957/> Mail: tor.stranda@adm.uit.no

SACHA BARRON COHEN

BORAT

CULTURAL LEARNINGS OF AMERICA FOR MAKE BETTER GLORIOUS NATION OF KAZAKHSTAN

driv

KONSEPTER

Hele Driv: 18. november

Finale fredagsquiz: 17. november

Hugins report: 16. november

Lille lørdag: hver onsdag

Torsdagsvin: hver torsdag

Lørdagsdisco: alle lørdager

Lørdagsuniversitetet:

18. november: "Hjernen – kommunikasjonssentralen"

25. november: "Grensesprengende kommunikasjonsteknologi – men hvor går grensene?"

KONSERT

DeLillos'85:
23. november

www.driv.no

SAMFUNNET

O	N	A	E	N	Y	E	N	R
S	N	N	S	D	S	T	E	O
I	E	G	T	E	K	T	S	M
A	R	F	E	R	A	V	T	S
L	L	O	R	L	P	E	Å	Ø
T	E	L	I	E	R	E		
D	D	G	N	K	N	D		
E								
S								

Bli med i Studentsamfunnet, du også!

post@studentsamfunnet.org

STRØMMER

AV TALE NÆSS

URPREMIERE

VERKSTEDET, KULTURHUSET I TROMSØ

22. 23. 24. 25. OG 26. NOVEMBER 2006 kl. 20.

BILLETTER
Fokus Kino tlf: 77 66 33 66
www.ferskescener.no
www.billettluke.no

FERSKE
SCENER

Gaude

FOTO: NICOLAS HERRE - GOTTFRID / NTBSCAN

Mens vi venter på Nord-Norgebanen

15.11.06 (onsdag)

Verdensteateret

Hustruer
15.00
Radikal feminisme på film. Kvinne!
Kjenn dine begrensninger...eh

Driv

Lønningspils
12.00 og utover
Drikk opp pengane før du rekk å sløse
dei vekk på noko...anna.

Kaos

Brut Boogaloo
+Booze Bazookas
22.00
Onsdag og rock, ein sikker vinnar.

16.11.06 (torsdag)

Verdenteateret

Arr.: TIFFF
Doktor Kaligaris kabinett
19.00
Ein av dei første skrekfilmene nokon
sinne laga. Om det er den skumlaste
står att å sjå.

17.11.06 (fredag)

Hålogaland teater

Arr.: Riksteateret
...til døden skiller oss ad
20.00
Moderne og spennande teater med
kjende skodelspelarar og gode
kritikkar kjem reisande forbi.

Driv, Haakon Scene

Quiz finale
20.00
Endeleg får vi svaret på kven som er
smartast i byen her.

Fokus kino

Premiere
Mesteren
Polsk roadmovie om knivkastaren,
trekkspelaren, valdtekts-nesten-
offeret og den vanskelege kjærleiken.

Fokus kino

Premiere
Babel
Ein film om språk, kommunikasjon,
feilkommunikasjon (kva no det enn
måtte vere) og Brad Pitt.

18.11.06 (lørdag)

Tromsø bibliotek

100 år med Noregs Mållag
14.30
Sett nynorsken og lokal språkhistorie
i sentrum av merksemd, i sentrum av
byen.

Verdensteateret

Arr.: Filmklubben
Orions belte
15.00
Noko så sjeldent som ein spennande
norsk film, sjølv sagt med ei god dose
russarar og isbjørnar for å piffe opp
stemninga.

Driv

Åpent hus
22.00
I dag det smeller, frå loft til kjeller...

Kaos

Olle Abstract
22.00
Riv ruskande vilt for dei danseglade.

19.11.06 (sundag)

Steinerskolen

Julemarknad
12.00-17.00
Nok ein sjanse til å få kjøpe ting du
ikkje veit kva er og som du heilt
sikkert ikkje treng.

Circa

Rockettothesky
20.00
100,-
"The only way to travel in space is
through time"

Kaos

The Pookie Syndrome
22.00
Hardcore for å vekke tromsøværingar
frå vintersomnen.

20.11.06 (måndag)

Driv, Café

Dart
19.00
Om ein ikkje er så smart, kan ein jo
kanskje prøve dart?

21.11.06 (tysdag)

Verdensteateret

Arr.: TIFFF
Heaven
21.00
Vakkert, interessant og spennande om
vanskelege kjensler og ei snauklipt
Cate Blanchet.

22.11.06 (onsdag)

Stille rom – teorifagsbygget

Onsdagsliturgi
12.00
Stille time i stille rom.

Kulturhuset, Storsalen

Nøtteknekkeren (-25.)
18.00
270,-/170,-
Takka vere lokale krefter vert det jul
i år òg.

Verdensteateret

Arr.: Filmklubben
Himmel og helvete
19.00
Slik kunne det gå når ein laga film om
narkotikabruk i Noreg anno 1969...

23.11.06 (torsdag)

Driv, Haakon scene

deLillos'85
22.00
200,-/250,-
deLillos finn att røtene sine, i ei tid
dei fleste av oss ikkje kan hugse noko
særleg av.

24.11.06 (fredag)

Fokus kino

Premiere
James Bond – Casino Royal
Filmen om korleis Bond vart 007, no
med nok ei ny utgåve av Mr. Bond.
James Bond.

25.11.06 (lørdag)

Verdenteateret

Arr.: Filmklubben
Reefer Madness
17.00
Og slik gjekk det når dei laga film om

narkotika i USA anno 1936.

Kulturhuset, Lillescenen

Global Village III
22.00
60,-
Klubb for dei som er leie av det
vanlege.

26.11.06 (sundag)

Ishavskatedralen

Jazz meets churchorgan
100,-/150,-
19.30
Kyrkjeorgel på ein måte du truleg
ikkje har høyrte før.

Kulturhuset, Lillescenen

Arr.: Folkemusikkpøbb
Frigg
21.00
170,-/120,-
No kan du høyre kva som skjer når
felespelarar dreg på ferie til andre
land.

27.11.06 (måndag)

Blå Rock

Blåmandag
Kjend og kjær institusjon i det nord-
norske kulturliv. Rock og øl til gi-
bort-pris, slår aldri feil.

28.11.06 (tysdag)

Kulturhuset, Storsalen

Jul i Barne-Tv
18.00
170,-/120,-
Om du er av dei som får tårer i
augene av å høyre kjenningsmelodien
til Jul i Skomakergata, må du kanskje
ta med ein pakke med lommeterkle
hit.

Kaos

Tirsdags jam
Kom og høyr dine gamle og nye vener
spele seg bort i natta for ein gratis øl.

AB VIA

Hørt på desken1:

Jeg har aldri sagt det til noen før, men E6
er egentlig en ganske bra låt...

Hørt på desken2:

Er Ingvild på jobb? Nei, hun er på
messenger.

Utopia om 1 år:

Årets semesteravgiftsfordeling er

gjennomført. Studentslamfunnet kuttet
igjen med 120.000 kroner. – Buhu, nå
må vi ut og samle flasker igjen, sier en
nedstemt Ashtray Sorgensdag.

Utopia om 3 år:

For å en gang for alle gjøre slutt på
ansamlingene av internasjonale studenter
har Studentstyret vedtatt å innføre
obligatorisk vertsfamilie for alle, uten

muligheter for flytting.

- Nå skal jammen meg de internasjonale
studentene bli innsmyrt, unnskyld, jeg
mener integrert, i den norske kulturen, sier
en velmenende Sausen Lei Jelly.

Utopia om 5 år:

Man kan nå velge mellom rettferdig,
apolitisk, senmodernistisk og postkolonial
kaffe i alle Samskipnadens kaffeautomater.

- I Sosialinfernalisk liste setter vi den
individuelle valgfriheten høyt, sier Oberst
Brokk Slevje og Melonas Dilterssen.

Utopia om 10 år:

UKA 2016 er snart i boks. – Vi er stolte av
å ha fått Hoppalong Knut, Taliban Airways
og Kristoffer Schau til UKA, gleser Håkan
Sutrum og Stony Ikke-helt-i-Winkel.